

Uradni list

Evropske unije

C 328

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 53
4. december 2010

Obvestilo št.	Vsebina	Stran
---------------	---------	-------

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2010/C 328/01	Zadnja objava Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 317, 20.11.2010	1
---------------	---	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2010/C 328/02	Zadeva C-222/08: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 6. oktobra 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2002/22/ES (Direktiva o univerzalnih storitvah) — Elektronske komunikacije — Omrežja in storitve — Člen 12 — Obračun stroškov za obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve — Socialni vidik univerzalne storitve — Člen 13 — Financiranje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve — Opredelitev neupravičenega bremena)	2
---------------	--	---

Cena:
4 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2010/C 328/03	Zadeva C-389/08: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 6. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Grondwettelijk Hof – Belgija) – Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV, KPN Belgium NV proti Ministerraad (Elektronske komunikacije — Direktiva 2002/21/ES (okvirna direktiva) — Členi 2(g), 3 in 4 — Nacionalni regulativni organ — Nacionalni zakonodajalec v vlogi nacionalnega regulativnega organa — Direktiva 2002/22/ES (Direktiva o univerzalnih storitvah) — Omrežja in storitve — Člen 12 — Izračun stroškov obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve — Socialni vidik univerzalne storitve — Člen 13 — Financiranje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve — Določitev neupravičenega bremena)	2
2010/C 328/04	Zadeva C-512/08: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 5. oktobra 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Člen 49 ES — Socialna varnost — Zdravstvena oskrba v drugi državi članici, ki vključuje uporabo zahtevne medicinske opreme — Zahteva predhodne odobritve — Načrtovana zdravljenja, ki potekajo v drugi državi članici — Razlika v veljavnih stopnjah kritija v državi članici zavarovanja in v državi članici zdravljenja — Pravica zavarovanca sistema socialne varnosti do udeležbe pristojnega nosilca, ki dopolnjuje udeležbo nosilca države članice začasnega bivanja)	3
2010/C 328/05	Zadeva C-515/08: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgija) – kazenski postopek zoper Vitor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luis das Neves Palhota, Termiso Lda (Svoboda opravljanja storitev — Člena 56 PDEU in 57 PDEU — Napotitev delavcev — Omejitve — Delodajalci s sedežem v drugi državi članici — Registracija predhodne izjave o napotitvi — Dokumenti, ki jih predvideva socialna ali delovna zakonodaja — Dokumenti, primerljivi z dokumenti, ki jih predvideva pravo države članice gostiteljice — Kopija — Dajanje na voljo nacionalnim organom) ...	4
2010/C 328/06	Združeni zadevi C-53/09 in C-55/09: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. oktobra 2010 (predloga za sprejetje predhodne odločbe, ki ju je vložilo House of Lords – Združeno kraljestvo) – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs proti Loyalty Management UK Limited (C-53/09), Baxi Group Ltd (C-55/09) (Šesta direktiva o DDV — Davčna osnova — Sistem spodbujanja prodaje — Program zvestobe, ki strankam omogoča, da pri trgovih prejmejo točke in da jih unovčijo za darila za zvestobo — Plačila, ki jih od upravljavca programa prejmejo unovčevalci, ki dobavijo darila za zvestobo — Plačila, ki jih od trgovcev prejme upravljavec programa, ki dobavi darila za zvestobo)	4
2010/C 328/07	Zadeva C-154/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. oktobra 2010 – Evropska komisija proti Portugalski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2002/22/ES — Elektronske komunikacije — Omrežja in storitve — Člena 3(2) in 8(2) — Določitev podjetij, ki so odgovorna za izvajanje univerzalne storitve — Nepravilen prenos)	5
2010/C 328/08	Zadeva C-162/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Združeno kraljestvo) – Secretary of State for Work and Pensions proti Taous Lassal (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Prosto gibanje oseb — Direktiva 2004/38/ES — Člen 16 — Pravica do stalnega prebivališča — Časovna veljavnost — Obdobja pred datumom prenosa)	5

2010/C 328/09	Zadeva C-173/09: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 5. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administrativen sad Sofia-grad – Bolgarija) – Georgi Ivanov Elčinov proti Natsionalna zdravnoosiguritelna kasa (Socialna varnost — Svoboda opravljanja storitev — Zdravstveno zavarovanje — Bolnišnično zdravljenje v drugi državi članici — Predhodna odobritev — Pogoji za uporabo člena 22(2), drugi pododstavek, Uredbe (EGS) št. 1408/71 — Način povračila stroškov bolnišničnega zdravljenja v drugi državi članici zavarovancu — Obveznost nižjega sodišča, da ravna v skladu z navodili hierarhično višjega sodišča)	6
2010/C 328/10	Zadeva C-222/09: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Naczelny Sąd Administracyjny – Republika Poljska) – Kronospan Mielec sp. z o.o. proti Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie (Šesta direktiva o DDV — Člen 9(2)(c) in (e) — Raziskovalno-razvojna dela, ki jih opravijo inženirji — Določitev kraja opravljanja storitev)	7
2010/C 328/11	Zadeva C-224/09: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bolzano – Italija) – kazenski postopek zoper Martho Nussbaumer (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Direktiva 92/57/EGS — Minimalne varnostne in zdravstvene zahteve za začasna in premična gradbišča — Člen 3 — Obveznost imenovanja koordinatorja za varnost in zdravje pri delu ter obveznost sestave varnostnega in zdravstvenega načrta)	8
2010/C 328/12	Zadeva C-382/09: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Republika Latvija) – Stils Met SIA proti Valsts ieņēmumu dienests (Skupna carinska tarifa — Tarifna uvrstitev — Kombinirana nomenklatura — Poglavje 73 — Vpredena žica in kabli iz jekla — Številka 7312 — Oznaka Taric — Napačna tarifna uvrstitev — Sprostitev blaga v prosti promet — Uredba (ES) št. 384/96 — Protidampinške dajatve — Globa v višini skupnega zneska protidampinških dajatev)	8
2010/C 328/13	Zadeva C-49/10: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. oktobra 2010 – Evropska komisija proti Republiki Sloveniji (Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 2008/1/ES — Celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja — Pogoji za izdajo dovoljenja obstoječim obratom — Neopravljen prenos v predpisanem roku)	9
2010/C 328/14	Zadeva C-127/10: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 7. oktobra 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/42/ES o strojih — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)	9
2010/C 328/15	Zadeva C-400/10 PPU: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 5. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court – Irska) – J. McB. proti L. E. (Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Zakonski spori in spori v zvezi s starševsko odgovornostjo — Haška konvencija z dne 25. oktobra 1980 o civilnopравnih vidikih mednarodne ugrabitve otrok — Uredba (ES) št. 2201/2003 — Otroci, katerih starši niso poročeni — Pravice očeta do varstva in vzgoje — Razlaga pojma „pravice do varstva in vzgoje“ — Splošna pravna načela in Listina Evropske unije o temeljnih pravicah)	10
2010/C 328/16	Zadeva C-142/10 P: Pritožba, ki jo je Francisco Pérez Guerra vložil 17. marca 2010 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 11. februarja 2010 v zadevi T-3/10, Pérez Guerra proti BNP Paribas in Španiji	10

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 328/17	Zadeva C-290/10 P: Pritožba, ki jo je Franssons Verkstäder AB vložila 10. junija 2010 zoper sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 10. maja 2010 v zadevi T-98/10, Franssons Verkstäder proti UUNT in Lindner Recyclingtech (drobilec slame)	10
2010/C 328/18	Zadeva C-368/10: Tožba, vložena 22. julija 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski	10
2010/C 328/19	Zadeva C-371/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Gerechtshof Amsterdam (Nizozemska) 26. julija 2010 – National Grid Indus BV proti Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam	11
2010/C 328/20	Zadeva C-387/10: Tožba, vložena 2. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji	12
2010/C 328/21	Zadeva C-428/10: Tožba, vložena 27. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki	12
2010/C 328/22	Zadeva C-436/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Mons (Belgija) 13. septembra 2010 – država Belgija – SPF Finances proti BLM SA	12
2010/C 328/23	Zadeva C-438/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Bacău (Romunija) 13. septembra 2010 – Lilia Druțu proti Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău	13
2010/C 328/24	Zadeva C-439/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Bacău (Romunija) 13. septembra 2010 – SC DRA SPEED SRL proti Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău	13
2010/C 328/25	Zadeva C-440/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Bacău (Romunija) 13. septembra 2010 – SC SEMTEX SRL proti Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău	14
2010/C 328/26	Zadeva C-441/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Bacău (Romunija) 13. septembra 2010 – Ioan Anghel proti Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău	14
2010/C 328/27	Zadeva C-451/10 P: Pritožba, ki jo je 15. septembra 2010 vložila Télévision française 1 SA (TF1) zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 1. julija 2010 v združenih zadevah T-568/ in T-573/08, M6 in TF1 proti Komisiji	15
2010/C 328/28	Zadeva C-453/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Okresný súd Prešov (Slovaška republika) 16. septembra 2010 – Jana Pereničová, Vladislav Perenič proti S.O.S. financ, spol. sro	15

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 328/29	Zadeva C-455/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) 17. septembra 2010 – G.A.P. Peeters-van Maasdijk proti Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen	16
2010/C 328/30	Zadeva C-456/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 17. septembra 2010 vložilo Tribunal Supremo (Španija) – Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT) proti Administración del Estado	16
2010/C 328/31	Zadeva C-460/10 P: Pritožba, ki jo je 21. septembra 2010 vložil Luigi Marcuccio zoper sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 6. julija 2010 v zadevi T-401/09, Marcuccio proti Sodišču	16
2010/C 328/32	Zadeva C-463/10 P: Pritožba, ki jo je 27. septembra 2010 vložil Deutsche Post AG zoper sklep Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 14. julija 2010 v zadevi T-570/08, Deutsche Post AG proti Evropski komisiji	17
2010/C 328/33	Zadeva C-467/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Gießen (Nemčija) 28. septembra 2010 – kazenski postopek zoper Barisa Akyüza	18
2010/C 328/34	Zadeva C-470/10: Tožba, vložena 28. septembra 2010 – Evropska komisija proti Portugalski republiki	19
2010/C 328/35	Zadeva C-471/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Avstrija) 28. septembra 2010 – Martin Wohl in Ildiko Veres proti Magistrat der Stadt Salzburg, druga stranka v postopku: Finanzamt Salzburg-Stadt	19
2010/C 328/36	Zadeva C-473/10: Tožba, vložena 29. septembra 2010 – Komisija proti Madžarski	19
2010/C 328/37	Zadeva C-475/10 P: Pritožba, ki jo je Zvezna republika Nemčija vložila 1. oktobra 2010 zoper sodbo Sodišča (prvi senat) z dne 14. julija 2010 v zadevi T-571/08, Zvezna republika Nemčija proti Evropski komisiji	21
2010/C 328/38	Zadeva C-476/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Avstrija) 1. oktobra 2010 – projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic in Herbert Hilbe proti Grundverkehrs-Landeskommission Vorarlberg	22
2010/C 328/39	Zadeva C-477/10 P: Pritožba, ki jo je 27. septembra 2010 vložila Evropska komisija zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 7. julija 2010 v zadevi T-111/07, Agrofert Holding a.s. proti Evropski komisiji	22
2010/C 328/40	Zadeva C-479/10: Tožba, vložena 5. oktobra 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Švedski	24

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 328/41	Zadeva C-480/10: Tožba, vložena 5. oktobra 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Švedski	24
2010/C 328/42	Zadeva C-482/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte dei Conti – Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italija) 6. oktobra 2010 – Teresa Cicala proti Regione Siciliana	25
2010/C 328/43	Zadeva C-483/10: Tožba, vložena 6. oktobra 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji	25
2010/C 328/44	Zadeva C-485/10: Tožba, vložena 8. oktobra 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki	26
2010/C 328/45	Zadeva C-497/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Združeno kraljestvo) 18. oktobra 2010 – Barbara Mercredi proti Richardu Chaffe	26

Splošno sodišče

2010/C 328/46	Zadeve od T-135/06 do T-138/06: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. septembra 2010 – Al-Faqih in drugi proti Svetu („Skupna zunanja in varnostna politika — Boj proti terorizmu — Omejevalni ukrepi za osebe in subjekte, povezane z Osamo bin Ladnom, mrežo Al Kaida in talibani — Zamrznitev sredstev — Temeljne pravice — Pravica do spoštovanja lastnine, izjave in učinkovitega sodnega nadzora“)	28
2010/C 328/47	Združeni zadevi T-230/08 in T-231/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. oktobra 2010 – Asenbaum proti UUNT (WIENER WERKSTÄTTE) („Znamka Skupnosti — Prijavi besedne znamke Skupnosti WIENER WERKSTÄTTE — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisni značaj — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 40/94 (prej člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)	28
2010/C 328/48	Zadeva T-439/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 21. oktobra 2010 – Agapiou Joséphidès proti Komisiji in EACEA („Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti, ki se nanašajo na dodelitev naziva Center odličnosti Jean Monnet Univerzi na Cipru — Dokumenti tretjih strank — Delna zavrnitev dostopa — Ničnostna tožba — Rok za vložitev tožbe — Nedopustnost — Ugovor nezakonitosti — Izjema, ki se nanaša na zasebnost in integriteto posameznika — Izjema, ki se nanaša na varstvo poslovnih interesov — Obveznost obrazložitve“)	29
2010/C 328/49	Zadeva T-474/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 21. oktobra 2010 – Umbach proti Komisiji („Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti, ki se nanašajo na pogodbo, sklenjeno v okviru programa TACIS — Zahteva za dostop do poročila v razmerju do spora med tožečo stranko in Komisijo pred belgijskim civilnim sodiščem — Delna zavrnitev dostopa — Zahteva za dostop, ki temelji na načelih, ki izhajajo iz Pogodbe EU — Javni interes za razkritje“)	29

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 328/50	Zadeva T-69/09: Sklep Splošnega sodišča z dne 5. oktobra 2010 – Provincie Groningen in Provincie Drenthe proti Komisiji („Ničnostna tožba — ESRR — Odločba o znižanju pomoči in o naložitvi delnega povračila izplačanih zneskov — Regionalne enote — Neobstoj neposrednega nanašanja — Nedopustnost“)	30
2010/C 328/51	Zadeva T-415/10 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 15. oktobra 2010 – Nexans France proti Skupnemu podjetju Fusion for Energy („Začasna odredba — Javna naročila — Postopek javnega razpisa — Zavrnitev ponudbe — Predlog za odložitev izvršitve — Neobstoj nujnosti“)	30
2010/C 328/52	Zadeva T-431/10 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 19. oktobra 2010 – Nencini proti Parlamentu („Predlog za izdajočasne odredbe — Poslanec Evropskega parlamenta — Izterjava nadomestil, nakazanih iz naslova povračila stroškov za parlamentarno pomoč in potne stroške — Predlog za odlog izvršitve — Neobstoj nujnosti“)	30
2010/C 328/53	Zadeva T-280/09: Tožba, vložena 13. avgusta 2010 – Morte Navarro proti Parlamentu	31
2010/C 328/54	Zadeva T-403/10: Tožba, vložena 7. septembra 2010 – Brighton Collectibles proti UUNT – Felmar (BRIGHTON)	31
2010/C 328/55	Zadeva T-404/10: Tožba, vložena 8. septembra 2010 – National Lottery Commission proti UUNT – Mediatek Italia in De Gregorio (prikaz roke)	32
2010/C 328/56	Zadeva T-416/10: Tožba, vložena 15. septembra 2010 – Yoshida Metal Industry proti UUNT – Pi-Design in drugi (površina, pokrita s črnimi krogi)	32
2010/C 328/57	Zadeva T-434/10: Tožba, vložena 17. septembra 2010 – Václav Hrbek, ki posluje pod imenom BODY-HF, proti UUNT – The Outdoor Group (ALPINE PRO SPORTSWEAR & EQUIPMENT)	33
2010/C 328/58	Zadeva T-439/10: Tožba, vložena 24. septembra 2010 – Fulmen proti Svetu	34
2010/C 328/59	Zadeva T-440/10: Tožba, vložena 24. septembra 2010 – Mahmoudian proti Svetu	34
2010/C 328/60	Zadeva T-441/10 P: Pritožba, ki jo je 20. septembra 2010 vložil Christian Kurrer zoper sodbo, ki jo je 8. julija 2010 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-139/06, Kurrer proti Komisiji	35
2010/C 328/61	Zadeva T-442/10 P: Pritožba, ki jo je 20. septembra 2010 vložil Salvatore Magazzu zoper sodbo, ki jo je 8. julija 2010 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-126/06, Magazzu proti Komisiji	36
2010/C 328/62	Zadeva T-443/10 P: Pritožba, ki jo je 20. septembra 2010 vložil Stefano Sotgia zoper sodbo, ki jo je 8. julija 2010 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-130/06, Sotgia proti Komisiji	36

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 328/63	Zadeva T-448/10: Tožba, vložena 23. septembra 2010 – Apple proti UUNT 9 – Iphone Media (IPH IPHONE)	36
2010/C 328/64	Zadeva T-452/10: Tožba, vložena 24. septembra 2010 – ClientEarth proti Svetu	37
2010/C 328/65	Zadeva T-453/10: Tožba, vložena 24. septembra 2010 – Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development proti Komisiji	38
2010/C 328/66	Zadeva T-454/10: Tožba, vložena 30. septembra 2010 – Anicav proti Komisiji	39
2010/C 328/67	Zadeva T-458/10: Tožba, vložena 27. septembra 2010 – McBride proti Komisiji	39
2010/C 328/68	Zadeva T-459/10: Tožba, vložena 27. septembra 2010 – McBride proti Komisiji	40
2010/C 328/69	Zadeva T-460/10: Tožba, vložena 27. septembra 2010 – Mullglen proti Komisiji	41
2010/C 328/70	Zadeva T-461/10: Tožba, vložena 27. septembra 2010 – Boyle proti Komisiji	42
2010/C 328/71	Zadeva T-462/10: Tožba, vložena 27. septembra 2010 – Flaherty proti Komisiji	43
2010/C 328/72	Zadeva T-463/10: Tožba, vložena 27. septembra 2010 – Ocean Trawlers proti Komisiji	44
2010/C 328/73	Zadeva T-464/10: Tožba, vložena 27. septembra 2010 – Fitzpatrick proti Komisiji	45
2010/C 328/74	Zadeva T-465/10: Tožba, vložena 27. septembra 2010 – McHugh proti Komisiji	46
2010/C 328/75	Zadeva T-466/10: Tožba, vložena 27. septembra 2010 – Hannigan proti Komisiji	47
2010/C 328/76	Zadeva T-467/10: Tožba, vložena 27. septembra 2010 – Murphy proti Komisiji	48
2010/C 328/77	Zadeva T-475/10: Tožba, vložena 4. oktobra 2010 – Portugalska proti Komisiji	49
2010/C 328/78	Zadeva T-483/10: Tožba, vložena 8. oktobra 2010 – The Pukka Luggage Company proti UUNT – Jesus Miguel Azpiroz Arruti (PUKKA)	50
2010/C 328/79	Zadeva T-484/10: Tožba, vložena 14. oktobra 2010 – Gas Natural Fenosa SDG proti Komisiji	50
2010/C 328/80	Zadeva T-486/10: Tožba, vložena 14. oktobra 2010 – Iberdrola proti Komisiji	51

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 328/81	Zadeva T-490/10: Tožba, vložena 14. oktobra 2010 – Endesa in Endesa Generación proti Komisiji	52
2010/C 328/82	Zadeva T-492/10: Tožba, vložena 7. oktobra 2010 – Melli Bank proti Svetu	53
2010/C 328/83	Zadeva T-493/10: Tožba, vložena 7. oktobra 2010 – Persia International Bank proti Svetu	54
2010/C 328/84	Zadeva T-494/10: Tožba, vložena 7. oktobra 2010 – Bank Saderat Iran proti Svetu	55
2010/C 328/85	Zadeva T-495/10: Tožba, vložena 7. oktobra 2010 – Bank Saderat proti Svetu	55
2010/C 328/86	Zadeva T-496/10: Tožba, vložena 7. oktobra 2010 – Bank Mellat proti Svetu	56
2010/C 328/87	Zadeva T-497/10: Tožba, vložena 7. oktobra 2010 – Divandari proti Svetu	56
2010/C 328/88	Zadeva T-280/07: Sklep Splošnega sodišča z dne 7. oktobra 2010 – Sepracor proti UUNT– Laboratorios Ern (LEVENIA)	57
2010/C 328/89	Zadeva T-441/07: Sklep Splošnega sodišča z dne 5. oktobra 2010 – Ryanair proti Komisiji	57
2010/C 328/90	Zadeva T-140/10: Sklep Splošnega sodišča z dne 7. oktobra 2010 – Söns proti UUNT – Settimio (GREAT CHINA WALL)	57

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2010/C 328/91	Zadeva F-29/05: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 30. septembra 2010 – Vivier proti Komisiji (Javni uslužbenci — Začasni uslužbenci — Razvrstitev v naziv — Nazivi, določeni v razpisu — Sprememba pravil za razvrstitev uslužbencev — Prehodne določbe — Člen 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom — Uporaba po analogiji)	58
2010/C 328/92	Zadeva F-36/05: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 30. septembra 2010 – Gudrun Schulze proti Evropski komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Imenovanje — Kandidati, vpisani na čakalni seznam pred začetkom veljavnosti novih kadrovskih predpisov — Prehodna pravila za razvrstitev v naziv ob sprejemu v službo — Razvrstitev v plačilni razred — Člen 32 Kadrovskih predpisov — Členi 2, 5 in 12 Priloge XIII h Kadrovskim predpisom — Diskriminacija na podlagi starosti — Enako plačilo za enakovredno delo — Načelo dobrega upravljanja — Dolžnost skrbnega ravnanja)	58
2010/C 328/93	Zadeva F-41/05: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 30. septembra 2010 – Jacobs proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Imenovanje — Kandidati, vpisani na čakalni seznam pred začetkom veljavnosti novih kadrovskih predpisov — Prehodna pravila za razvrstitev v naziv ob sprejemu v službo — Razvrstitev v naziv v skladu z manj ugodnimi novimi pravili — Člen 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom)	59

2010/C 328/94	Zadeva F-76/05: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 30. septembra 2010 – Torijano Montero proti Svetu (Javni uslužbenci — Uradniki — Imenovanje — Kandidati, vpisani na čakalni seznam natečaja, ki je bil objavljen pred začetkom veljavnosti novih kadrovskih predpisov — Razvrstitev v naziv v skladu z manj ugodnimi novimi pravili — Člen 5 Kadrovskih predpisov — Člen 12 Priloge XIII h Kadrovskim predpisom — Načelo enakosti — Načelo zaupanja v pravo — Dolžnost skrbnega ravnanja — Sorazmernost) 59	59
2010/C 328/95	Zadeva F-107/05: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 30. septembra 2010 – Toth proti Komisiji (Javni uslužbenci — Začasni uslužbenec — Razvrstitev v naziv — Nazivi, določeni v razpisu — Sprememba pravil za razvrstitev začasnih uslužbencev po objavi razpisa — Razvrstitev v naziv v skladu z manj ugodnimi novimi pravili — Prehodne določbe — Uporaba po analogiji — Člen 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom — Sorazmernost — Načelo dobrega upravljanja) 59	59
2010/C 328/96	Zadeva F-20/06: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 30. septembra 2010 – de Luca proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Imenovanje — Uradniki, ki napredujejo v višjo funkcionalno skupino na podlagi splošnega natečaja — Kandidat, vpisan na čakalni seznam pred začetkom veljavnosti novih kadrovskih predpisov — Prehodna pravila za razvrstitev v naziv ob sprejemu v službo — Razvrstitev v naziv v skladu z manj ugodnimi novimi pravili — Člen 5(2) in člen 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom) 60	60
2010/C 328/97	Zadeva F-29/09: Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 30. septembra 2010 – Lebedef in Jones proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Plače — Člen 64 Kadrovskih predpisov — Člena 3(5), prvi pododstavek, in 9 priloge XI h Kadrovskih predpisom — Korekcijski koeficient — Enako obravnavanje) 60	60
2010/C 328/98	Zadeva F-86/09: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 14. oktobra 2010 – W proti Komisiji (Javni uslužbenci — Pogodbeni uslužbenci — Plačilo — Družinski dodatki — Istospolni par — Gospodinjski dodatek — Pogoj za dodelitev — Pravna možnost za poroko — Pojem — Člen 1(2)(c)(iv) Priloge VII h Kadrovskim predpisom) 61	61
2010/C 328/99	Zadeva F-89/10: Tožba, vložena 28. septembra 2010 – Bovagnet proti Komisiji 61	61
2010/C 328/100	Zadeva F-93/10: Tožba, vložena 4. oktobra 2010 – Blessemaille proti Parlamentu 61	61
2010/C 328/101	Zadeva F-95/10: Tožba, vložena 8. oktobra 2010 – Eberhard Böhmcke proti EIB 62	62

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2010/C 328/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

UL C 317, 20.11.2010

Prejšnje objave

UL C 301, 6.11.2010

UL C 288, 23.10.2010

UL C 274, 9.10.2010

UL C 260, 25.9.2010

UL C 246, 11.9.2010

UL C 234, 28.8.2010

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

**Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 6. oktobra 2010 –
Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji**(Zadeva C-222/08) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2002/22/ES (Direktiva o univerzalnih storitvah) — Elektronske komunikacije — Omrežja in storitve — Člen 12 — Obračun stroškov za obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve — Socialni vidik univerzalne storitve — Člen 13 — Financiranje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve — Opredelitev neupravičenega bremena)

(2010/C 328/02)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: H. van Vliet in A. Nijenhuis, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija (zastopniki: T. Materne in M. Jacobs, zastopnika in S. Depré, odvetnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nepravilen prenos člena 12(1), 13(1) in Priloge IV, del A, Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, str. 51) – Socialni element univerzalne storitve – Določitev podjetij – Izvajanje posebnih tarifnih pogojev – Nepreglednost

Izrek

1. Kraljevina Belgija s tem, da:

- prvič, pri izračunu neto stroškov zagotavljanja socialnega elementa univerzalne storitve ni upoštevala komercialnih in tudi ne nematerialnih koristi, ki jih imajo podjetja, pristojna za to zagotavljanje, in
- drugič, je na splošno in na podlagi izračuna neto stroškov ponudnika univerzalne storitve, ki je bil prej edini ponudnik te storitve, ugotovila, da so odslej vsa podjetja, pristojna za zagotavljanje te storitve, zaradi tega zagotavljanja dejansko

neupravičeno obremenjena, ne da bi opravila posebno hkratno preučitev neto stroškov, ki jih pomeni zagotavljanje univerzalne storitve za vsakega zadevnega operaterja, in vseh značilnosti tega operaterja, kot so obseg sredstev ter njegovo ekonomsko in finančno stanje,

ni izpolnila obveznosti iz člena 12(1) in 13(1) Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah).

2. V preostalem se tožba zavrne.

3. Kraljevini Belgiji se naloži plačilo dveh tretjin stroškov. Evropski komisiji se naloži plačilo preostale tretjine.

⁽¹⁾ UL C 209, 15.8.2008.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 6. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Grondwettelijk Hof – Belgija) – Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV, KPN Belgium NV proti Ministerraad

(Zadeva C-389/08) ⁽¹⁾

(Elektronske komunikacije — Direktiva 2002/21/ES (okvirna direktiva) — Členi 2(g), 3 in 4 — Nacionalni regulativni organ — Nacionalni zakonodajalec v vlogi nacionalnega regulativnega organa — Direktiva 2002/22/ES (Direktiva o univerzalnih storitvah) — Omrežja in storitve — Člen 12 — Izračun stroškov obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve — Socialni vidik univerzalne storitve — Člen 13 — Financiranje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve — Določitev neupravičenega bremena)

(2010/C 328/03)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Grondwettelijk Hof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožече stranke: Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV, KPN Belgium NV

Tožena stranka: Ministerraad

Ob udeležbi: Belgacom NV

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Grondwettelijk Hof – Belgija – Razlaga člena 12 Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, str. 51) – Izračun stroškov zagotavljanja univerzalne storitve – Neobstoj posamične preučitve

Izrek

1. Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) načelno ne nasprotuje temu, da nacionalni zakonodajalec ukrepa kot nacionalni regulativni organ v smislu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva), če pri izvajanju te funkcije izpolnjuje pogoje glede strokovnega znanja, neodvisnosti, nepristranskosti in preglednosti, določene v navedenih direktivah, in če so lahko odločbe, ki jih v okviru te funkcije sprejme, predmet učinkovitega pravnega sredstva pri pritožbenem organu, ki je neodvisen od udeleženih strank, kar pa mora preveriti Grondwettelijk Hof.
2. Člen 12 Direktive 2002/22 ne nasprotuje temu, da nacionalni regulativni organ na splošno in na podlagi izračuna neto stroškov ponudnika univerzalne storitve, ki je bil prej edini ponudnik te storitve, ugotovi, da zagotavljanje te storitve lahko pomeni neupravičeno breme za podjetja, določena za zagotavljanje univerzalne storitve.
3. Člen 13 Direktive 2002/22 nasprotuje temu, da bi navedeni organ na enak način in na podlagi enakega izračuna ugotovil, da so ta podjetja dejansko neupravičeno obremenjena zaradi tega zagotavljanja, ne da bi posamično preučil položaj vsakega od teh podjetij.

(¹) UL C 285, 8.11.2008.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 5. oktobra 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-512/08) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Člen 49 ES — Socialna varnost — Zdravstvena oskrba v drugi državi članici, ki vključuje uporabo zahtevne medicinske opreme — Zahteva predhodne odobritve — Načrtovana zdravljenja, ki potekajo v drugi državi članici — Razlika v veljavnih stopnjah kritja v državi članici zavarovanja in v državi članici zdravljenja — Pravica zavarovanca sistema socialne varnosti do udeležbe pristojnega nosilca, ki dopolnjuje udeležbo nosilca države članice začasnega bivanja)

(2010/C 328/04)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožecha stranka: Evropska komisija (zastopniki: N. Yerrell, G. Rozet in E. Traversa, zastopniki)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopnika: A. Czubinski in G. de Bergues, zastopnika)

Intervenienti v podporo tožene stranke: Kraljevina Španija (zastopnik: J.M. Rodríguez Cárcomo, zastopnik), Republika Finska (zastopnik: A. Guimaraes-Purokoski, zastopnik), Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: I. Rao, S. Ossowski, zastopnika in M.-E. Demetriou, barrister)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 49 ES – Zahteva predhodne odobritve organov države zavarovanja zaradi povračila nekaterih nebolnišničnih zdravstvenih storitev, ki se opravijo v drugi državi članici – Nepovračilo razlike med zneskom, ki je bil izplačan zavarovancu, ki je prejel bolnišnično zdravljenje v državi članici, ki ni država, v kateri je zavarovan, in zneskom, do katerega bi bil upravičen, če bi enaka zdravljenje prejel v državi, v kateri je zavarovan – Neupravičene ovire za svobodo opravljanja storitev

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.
3. Kraljevina Španija, Republika Finska in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 44, 21.2.2009.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgija) – kazenski postopek zoper Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luis das Neves Palhota, Termiso Lda

(Zadeva C-515/08) ⁽¹⁾

(Svoboda opravljanja storitev — Člena 56 PDEU in 57 PDEU — Napotitev delavcev — Omejitve — Delodajalci s sedežem v drugi državi članici — Registracija predhodne izjave o napotitvi — Dokumenti, ki jih predvideva socialna ali delovna zakonodaja — Dokumenti, primerljivi z dokumenti, ki jih predvideva pravo države članice gostiteljice — Kopija — Dajanje na voljo nacionalnim organom)

(2010/C 328/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Stranke v postopku v glavni stvari

Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luis das Neves Palhota, Termiso Lda

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Razlaga členov 49 in 50 ES – Nacionalna ureditev, ki podjetja iz gradbenega sektorja, ki začasno opravljajo dela v državi članici, zavezuje da organom države sprejemnice pošljejo izjavo o napotitvi

Izrek

Člena 56 PDEU in 57 PDEU nasprotujeta predpisom države članice, ki določajo, da mora delodajalec s sedežem v drugi državi članici, ki napotuje delavce na ozemlje prve države, poslati predhodno izjavo o napotitvi, če je začetek predvidene napotitve odvisen od obvestila temu delodajalcu o registrski številki navedene izjave, in da imajo zadevni organi te prve države rok pet delovnih dni od njenega prejema, da izdajo to obvestilo.

Člena 56 PDEU in 57 PDEU ne nasprotujeta predpisom države članice, ki določajo, da mora delodajalec s sedežem v drugi državi članici, ki napotuje delavce na ozemlje prve države, v času napotitve njenim nacionalnim organom dati na voljo dokumente, primerljive s socialnimi in delovnimi dokumenti, ki se zahtevajo po pravu prve države, in jih po koncu tega obdobja poslati navedenim organom.

⁽¹⁾ UL C 44, 21.2.2009.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. oktobra 2010 (predloga za sprejetje predhodne odločbe, ki ju je vložilo House of Lords – Združeno kraljestvo) – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs proti Loyalty Management UK Limited (C-53/09), Baxi Group Ltd (C-55/09)

(Združeni zadevi C-53/09 in C-55/09) ⁽¹⁾

(Šesta direktiva o DDV — Davčna osnova — Sistem spodbujanja prodaje — Program zvestobe, ki strankam omogoča, da pri trgovcih prejmejo točke in da jih unovčijo za darila za zvestobo — Plačila, ki jih od upravljavca programa prejmejo unovčevalci, ki dobavijo darila za zvestobo — Plačila, ki jih od trgovcev prejme upravljavec programa, ki dobavi darila za zvestobo)

(2010/C 328/06)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

House of Lords

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Nasprotni stranki: Loyalty Management UK Limited (C-53/09), Baxi Group Ltd (C-55/09)

Predmet

Predloga za sprejetje predhodne odločbe – House of Lords – Razlaga členov 5, 6 in 11(A)(1)(a) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Davčna osnova – Program zvestobe, ki strankam omogoča, da pri trgovcih, s katerimi se sodeluje, zbirajo točke in jih zamenjajo za darila ali vrednostne bone pri odobrenih trgovcih – Unovčitev točk, ki povzroči to, da upravljavec programa plača določen znesek zadevnemu odobrenemu trgovcu

Izrek

1. V okviru programa zvestobe za stranke, kakršna sta obravnavana v postopkih v glavnih stvareh, je treba člene 5, 6, 11(A)(1)(a) in člen 17(2) v različici, ki izhaja iz člena 28f, točka 1, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 95/7/ES z dne 10. aprila 1995, razlagati tako, da je treba:

— v zadevi C-53/09 plačila, ki jih od upravljavca zadevnega programa prejmejo unovčevalci, ki strankam dobavijo darila za zvestobo, šteti za plačilo tretjih oseb za dobavo blaga tem strankam ali, glede na okoliščine, za opravljanje storitev za te stranke. Vendar mora predložitveno sodišče preveriti, ali ta plačila vključujejo tudi plačilo za opravljanje storitev, ki pomeni ločeno transakcijo, in

— v zadevi C-55/09 plačila, ki jih od sponzorja prejme upravljavec zadevnega programa, ki strankam dobavi darila za zvestobo, v delu šteti za plačilo tretjih oseb za dobavo blaga tem strankam in v delu za plačilo storitev, ki jih opravi upravljavec tega programa v korist tega sponzorja.

⁽¹⁾ UL C 90, 18.4.2009.
UL C 148, 5.6.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. oktobra 2010 – Evropska komisija proti Portugalski republiki

(Zadeva C-154/09) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2002/22/ES — Elektronske komunikacije — Omrežja in storitve — Člena 3(2) in 8(2) — Določitev podjetij, ki so odgovorna za izvajanje univerzalne storitve — Nepravilen prenos)

(2010/C 328/07)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Guerra e Andrade in A. Nijenhuis, zastopnika)

Tožena stranka: Portugalska republika (zastopnika: L. Inez Fernandes, zastopnik, L. Morais, odvetnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 3(2) in 8(2) Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, str. 51) – Določitev podjetij, ki so odgovorna za izvajanje univerzalne storitve

Izrek

1. Portugalska republika s tem, da v nacionalno pravo ni pravilno prenesla pravnih določb Unije, ki urejajo določitev izvajalca ali

izvajalcev univerzalne storitve oziroma v vsakem primeru s tem, da ni zagotovila praktične uporabe teh določb, ni izpolnila obveznosti iz členov 3(2) in 8(2) Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah)

2. Portugalski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 153, 4.7.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Združeno kraljestvo) – Secretary of State for Work and Pensions proti Taous Lassal

(Zadeva C-162/09) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Prosto gibanje oseb — Direktiva 2004/38/ES — Člen 16 — Pravica do stalnega prebivališča — Časovna veljavnost — Obdobja pred datumom prenosa)

(2010/C 328/08)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Secretary of State for Work and Pensions

Tožena stranka: Taous Lassal

Ob udeležbi: The Child Poverty Action Group

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Razlaga člena 16(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (UL L 158, str. 77) – Državljan Unije, ki je v Združenem kraljestvu zakonito prebival v obdobju petih let pred 30. aprilom 2006, rokom za prenos Direktive, nato pa je ozemlje zapustil za obdobje desetih let – Upoštevanje obdobja prebivanja pred 30. aprilom 2006 za priznanje pravice do stalnega prebivališča

Izrek

Člen 16(1) in (4) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja [d]irektive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/E[GS] je treba razlagati tako:

- da je treba obdobja petih let neprekinjenega prebivanja, ki je bilo pred datumom prenosa Direktive 2004/38, torej 30. aprilom 2006, v skladu s predpisi prava Unije pred tem datumom, upoštevati za namen pridobitve pravice do stalnega prebivališča po členu 16(1) te direktive in
- da odsotnosti iz države članice gostiteljice, ki trajajo manj kot dve zaporedni leti in do katerih je prišlo pred 30. aprilom 2006 in po petih letih zakonitega in neprekinjenega prebivanja, končanega pred tem datumom, ne morejo vplivati na pridobitev pravice do stalnega prebivališča po navedenem členu 16(1).

(¹) UL C 153, 4.7.2009.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 5. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administrativen sad Sofia-grad – Bolgarija) – Georgi Ivanov Elčinov proti Natsionalna zdravnoosigurnitelna kasa

(Zadeva C-173/09) (¹)

(Socialna varnost — Svoboda opravljanja storitev — Zdravstveno zavarovanje — Bolnišnično zdravljenje v drugi državi članici — Predhodna odobritev — Pogoji za uporabo člena 22(2), drugi pododstavek, Uredbe (EGS) št. 1408/71 — Način povračila stroškov bolnišničnega zdravljenja v drugi državi članici zavarovancu — Obveznost nižjega sodišča, da ravna v skladu z navodili hierarhično višjega sodišča)

(2010/C 328/09)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Sofia-grad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Georgi Ivanov Elčinov

Tožena stranka: Natsionalna zdravnoosigurnitelna kasa

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Administrativen sad Sofia-grad – Razlaga člena 49 ES in člena 22 Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL 1997, L 28, str. 1) – Zdravstveno zavarovanje – Zavrnitev odobritve kritja stroškov učinkovitejšega zdravljenja v državi članici, ki ni država članica prebivanja zavarovanca, s strani pristojnega nacionalnega nosilca iz njegovega proračuna (obrazec E 112) – Domneva o nujni povezavi med tem financiranjem in obstojem te vrste zdravljenja na nacionalnem ozemlju – Dikcija „zdravljenje, ki ga ni možno nuditi v državi, v kateri oseba prebiva“ – Način odobritve kritja in povračila predloženih stroškov– Obveznost nižjega sodišča, da ravna v skladu z navodili glede razlage hierarhično višjega sodišča, za katera pa prvo meni da so v nasprotju s pravom Skupnosti

Izrek

1. Pravo Unije nasprotuje temu, da je nacionalno sodišče, ki o zadevi ponovno odloča po tem, ko mu je zadevo vrnilo hierarhično višje sodišče, pri katerem je bila vložena pritožba, v skladu z nacionalnim procesnim pravom vezano na pravno presojo hierarhično višjega sodišča, če glede na razlago, za katero se je obrnilo na Sodišče, ocenjuje, da ta presoja ni v skladu s pravom Unije.
2. Člen 49 ES in člen 22 Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnost, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1992/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006, nasprotujeta ureditvi države članice, ki se razlaga tako, da vsekakor izključuje kritje stroškov bolnišničnega zdravljenja v drugi državi članici, za katero ni bila pridobljena predhodna odobritev.
3. V kontekstu zdravljenja, ki ga ni mogoče zagotoviti v državi članici, na ozemlju katere ima zavarovanec stalno prebivališče, je treba člen 22(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 1408/71 v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo št. 118/97, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1992/2006, razlagati tako, da odobritve, zahtevane na podlagi odstavka 1(c)(i) istega člena, ni mogoče zavrniti:

— če se ob tem, da na seznamu zdravstvenih storitev, ki jih predvideva nacionalna zakonodaja, ni izrecno in natančno določena metoda izvedenega zdravljenja, temveč so navedene vrste zdravljenja, katerega stroške krije pristojni nosilec, ob uporabi običajnih načel za razlago in na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril ter ob upoštevanju vseh relevantnih medicinskih informacij in dostopnih znanstvenih podatkov ugotovi, da ta metoda zdravljenja ustreza vrstam zdravljenja, ki so navedene na tem seznamu, in

— če alternativnega zdravljenja, ki je enako učinkovito, v državi članici, na ozemlju katere ima zavarovanec stalno prebivališče, ni mogoče zagotoviti v ustreznem času.

Isti člen nasprotuje temu, da nacionalni organi, ki odločajo o prošnji za predhodno odobritev, pri uporabi te določbe domnevajo, da bolnišničnega zdravljenja, ki ga ni mogoče prejeti v državi članici, na ozemlju katere ima zavarovanec stalno prebivališče, ni med storitvami, katerih kritje stroškov predvideva zakonodaja te države, oziroma obratno, da je bolnišnično zdravljenje, ki je med temi storitvami, mogoče zagotoviti v omenjeni državi članici.

4. Kadar je ugotovljeno, da zavrnitev odobritve, ki se zahteva na podlagi člena 22(1)(c)(i) Uredbe št. 1408/71 v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo št. 118/97, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1992/2006, ni bila utemeljena, bolnišnično zdravljenje pa je končano in je zavarovanec s tem zdravljenjem povezane stroške prijavil, mora nacionalno sodišče v skladu z nacionalnim procesnimi pravili pristojnemu nosilcu naložiti, da omenjenemu zavarovancu povrne znesek, do katerega bi ta nosilec običajno kril stroške, če bi bila odobritev dana, kot je to predvideno.

Omenjeni znesek ustreza znesku, ki je določen v skladu z določbami zakonodaje, ki velja za nosilca iz države članice, na ozemlju katere je bilo bolnišnično zdravljenje izvedeno. Če je ta znesek nižji od zneska povračila na podlagi uporabe zakonodaje, ki velja v državi članici stalnega prebivališča v primeru hospitalizacije v tej državi, mora pristojni nosilec izplačati dodaten znesek povračila, ki ustreza razliki med tema zneskoma, vendar največ do dejanske višine prijavljenih stroškov.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Naczelny Sąd Administracyjny – Republika Poljska) – Kronospan Mielec sp. z o.o. proti Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie

(Zadeva C-222/09) ⁽¹⁾

(Šesta direktiva o DDV — Člen 9(2)(c) in (e) — Raziskovalno-razvojna dela, ki jih opravijo inženirji — Določitev kraja opravljanja storitev)

(2010/C 328/10)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Kronospan Mielec sp. z o.o.

Tožena stranka: Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Naczelny Sąd Administracyjny – Razlaga člena 9(2)(c), prva alineja, in (e), tretja alineja, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) in člen 52(a) in 56(1)(c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Določitev naveznega kraja v zvezi z davki – Storitve raziskovalno-razvojnih del, opravljene za davčnega zavezanca s sedežem v Evropski skupnosti, vendar zunaj države članice, v kateri so bile storitve dejansko opravljene – Razvrstitev teh storitev bodisi kot „znanstvene dejavnosti“ bodisi kot „storitve inženirjev“

Izrek

Storitve, ki jih tvorijo raziskovalno-razvojna dela s področja okolja in tehnologije, ki jih opravljajo inženirji s sedežem v eni državi članici po naročilu in v korist naročnika s sedežem v drugi državi članici, je treba opredeliti kot „storitve inženirjev“ v smislu člena 9(2)(e) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero.

⁽¹⁾ UL C 180, 1.8.2009.

⁽¹⁾ UL C 220, 12.9.2009.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bolzano – Italija) – kazenski postopek zoper Martho Nussbaumer

(Zadeva C-224/09) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Direktiva 92/57/EGS — Minimalne varnostne in zdravstvene zahteve za začasna in premična gradbišča — Člen 3 — Obveznost imenovanja koordinatorja za varnost in zdravje pri delu ter obveznost sestave varnostnega in zdravstvenega načrta)

(2010/C 328/11)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale di Bolzano

Stranka v postopku v glavni stvari

Martha Nussbaumer

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale di Bolzano – Razlaga člena 3 Direktive Sveta 92/57/EGS z dne 24. junija 1992 o izvajanju minimalnih varnostnih in zdravstvenih zahtev na začasnih ali premičnih gradbiščih (osma posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) (UL L 245, str. 6) – Zasebna dela, za katera ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja – Odstopanje od obveznosti imenovanja koordinatorja za varnost in zdravje pri delu za pripravljalno in za izvajalno fazo projekta

Izrek

1. Člen 3 Direktive Sveta 92/57/EGS z dne 24. junija 1992 o izvajanju minimalnih varnostnih in zdravstvenih zahtev na začasnih ali premičnih gradbiščih (osma posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) je treba razlagati tako:

— odstavek 1 navedenega člena nasprotuje nacionalni ureditvi, ki za gradbišče za zasebna dela, za katero ni potrebno gradbeno dovoljenje in na katerem bo prisotnih več pogodbenih izvajalcev, dopušča odstopanje od obveznosti naročnika ali nadzornika, da med pripravljalno fazo projekta ali vsekakor pred izvedbo del imenuje koordinatorja za varnost in zdravje;

— odstavek 2 istega člena nasprotuje nacionalni ureditvi, ki obveznost koordinatorja za fazo izvajanja del, da sestavi varnostni in zdravstveni načrt, določa samo za primer, da je na gradbišču za zasebna dela, za katero ni potrebno gradbeno

dovoljenje, prisotnih več pogodbenih izvajalcev, in kot merilo za to obveznost ne upošteva posebnih nevarnosti, navedenih v Prilogi II k navedeni direktivi.

⁽¹⁾ UL C 205, 29.8.2009.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Republika Latvija) – Stils Met SIA proti Valsts ieņēmumu dienests

(Zadeva C-382/09) ⁽¹⁾

(Skupna carinska tarifa — Tarifna uvrstitev — Kombinirana nomenklatura — Poglavje 73 — Vpredena žica in kablji iz jekla — Številka 7312 — Oznaka Taric — Napačna tarifna uvrstitev — Sprostitev blaga v prosti promet — Uredba (ES) št. 384/96 — Protidampinške dajatve — Globa v višini skupnega zneska protidampinških dajatev)

(2010/C 328/12)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Augstākās tiesas Senāts

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Stils Met SIA

Tožena stranka: Valsts ieņēmumu dienests

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Augstakas tiesas Senats – Razlaga Poglavlja 73 Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1789/2003 z dne 11. septembra 2003 (UL L 281, str. 1) in Uredbo Komisije (ES) št. 1810/2004 z dne 7. septembra 2004 (UL L 327, str. 1) – Razlaga člena 14(1) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996 L 56, str. 1) – Vpredena žica in kablji iz jekla, neprevlečeni ali samo prekriti ali prevlečeni s cinkom, ne glede na njihovo kemično sestavo, zlasti iz legiranih jekel, ki po poreklu niso niti iz Moldavije niti iz Maroka – Uvrstitev v podštevilke 7312 10 82 19, 7312 10 84 19, 7312 10 86 19 Kombinirane nomenklature v letih 2004 in 2005 – Nacionalna zakonodaja, ki določa kazen v višini zneska protidampinških dajatev

Izrek

1. Integrirano tarifo Evropskih skupnosti (Taric), ki je določena v členu 2 Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, v različici, ki se je uporabljala v letih 2004 in 2005, je treba razlagati tako, da je treba kable iz jekla, ki ni nerjavno, ki so neprevlečeni ali samo prekriti ali prevlečeni s cinkom, z največjim prečnim prerezom več kot 3 mm, vendar ne več kot 48 mm, ter po poreklu niso niti iz Republike Moldavije niti iz Maroka, glede na njihov prečni prerez uvrstiti v podštevilke Taric 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 ali 7312 10 86 19.
2. Člen 14(1) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti je treba razlagati tako, da ne nasprotuje ureditvi države članice, ki določa, da se ob napačni tarifni uvrstitve blaga, ki je bilo uvoženo na carinsko območje Unije, naloži globa v višini skupnega zneska upoštevanih protidampinskih dajatev, če je ta določena ob upoštevanju pogojev, ki so analogni tistim, ki v nacionalnem pravu veljajo za kršitve enake vrste in teže, in če je sankcija učinkovita, sorazmerna in odvratilna, o čemer pa je pristojno presoditi predložitveno sodišče.

(¹) UL C 297, 5.12.2009.

**Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. oktobra 2010 –
Evropska komisija proti Republiki Sloveniji**

(Zadeva C-49/10) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 2008/1/ES — Celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja — Pogoji za izdajo dovoljenja obstoječim obratom — Neopravljen prenos v predpisanem roku)

(2010/C 328/13)

Jezik postopka: slovensčina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnica: A. Alcover San Pedro, zastopnica)

Tožena stranka: Republika Slovenija (zastopnica: N. Pintar Gosenca, zastopnica)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 5(1) Direktive 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (UL L 24, str. 8) – Pogoji za izdajo dovoljenja obstoječim

obratom – Obveznost zagotovitve, da taki obrati delujejo v skladu z zahtevami direktive

Izrek

1. Republika Slovenija s tem, da v predpisanem roku ni sprejela vseh potrebnih ukrepov na področju izdajanja dovoljenj za industrijske obrate v skladu s členom 5(1) Direktive 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.
2. Republiki Sloveniji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 80, 27.3.2010.

**Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 7. oktobra 2010 –
Evropska komisija proti Helenski republiki**

(Zadeva C-127/10) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/42/ES o strojih — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2010/C 328/14)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Karanasou Apostolopoulou in G. Zavvos, zastopnika)

Tožena stranka: Helenska republika (zastopnik: N. Dafniou, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o strojih in spremembah Direktive 95/16/ES (preoblikovano), v predpisanem roku

Izrek

1. Helenska republika s tem, da v predpisanem roku ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o strojih in spremembah Direktive 95/16/ES, ni izpolnila obveznosti iz te direktive
2. Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 113, 1.5.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 5. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court – Irska) – J. McB. proti L. E.

(Zadeva C-400/10 PPU) ⁽¹⁾

(Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Zakonski spori in spori v zvezi s starševsko odgovornostjo — Haaška konvencija z dne 25. oktobra 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodne ugrabitve otrok — Uredba (ES) št. 2201/2003 — Otroci, katerih starši niso poročeni — Pravice očeta do varstva in vzgoje — Razlaga pojma „pravice do varstva in vzgoje“ — Splošna pravna načela in Listina Evropske unije o temeljnih pravicah)

(2010/C 328/15)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Supreme Court

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: J. McB.

Tožena stranka: L. E.

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Supreme Court – Razlaga Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL L 338, str. 1) – Otrok, čigar starši niso poročeni – Pravice očeta do varstva in vzgoje – Nacionalna ureditev, ki očetu nalaga pridobitev sklepa pristojnega sodišča, da bi se lahko skliceval na pravice do varstva in vzgoje, zaradi katerih je premestitev otroka ali njegovo zadržanje izven kraja običajnega prebivališča nezakonito

Izrek

Uredbo Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da pravo države članice za očeta, ki ni poročen z otrokovo materjo, pridobitev pravic do varstva in vzgoje otroka pogojuje s pridobitvijo odločbe pristojnega nacionalnega sodišča o dodelitvi takih pravic, zaradi katerih bi lahko bila premestitev tega otroka ali njegovo zadržanje s strani matere nezakonito v smislu člena 2, točka 11, te uredbe.

⁽¹⁾ UL C 260, 25.9.2010.

Pritožba, ki jo je Francisco Pérez Guerra vložil 17. marca 2010 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 11. februarja 2010 v zadevi T-3/10, Pérez Guerra proti BNP Paribas in Španiji

(Zadeva C-142/10 P)

(2010/C 328/16)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Francisco Pérez Guerra (zastopnik: G. Soriano Bel, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: BNP Paribas in Kraljevina Španija

Sodišče (osmi senat) je pritožbo s sklepom z dne 24. septembra 2010 zavrglo.

Pritožba, ki jo je Franssons Verkstäder AB vložila 10. junija 2010 zoper sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 10. maja 2010 v zadevi T-98/10, Franssons Verkstäder proti UUNT in Lindner Recyclingtech (drobilec slame)

(Zadeva C-290/10 P)

(2010/C 328/17)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Franssons Verkstäder AB (zastopnik: O. Öhlén, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Sodišče (osmi senat) je s sklepom z dne 9. septembra 2010 odločilo, da pritožba ni dopustna.

Tožba, vložena 22. julija 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski

(Zadeva C-368/10)

(2010/C 328/18)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: C. Zadra in F. Wilman, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Gerechtshof Amsterdam (Nizozemska) 26. julija 2010 –
National Grid Indus BV proti Inspecteur van de
Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam**

(Zadeva C-371/10)

(2010/C 328/19)

Jezik postopka: nizozemščina

Predloga tožeče stranke

1. Ugotoviti, da Kraljevina Nizozemska ni izpolnila obveznosti iz spodajnavedenih členov Direktive 2004/18/ES, ker je naročnik za storitev dobave in upravljanja kavnih avtomatov uporabil javni razpis, ki je objavljen pod številko št. 2008/S 158-213630, in

— v katerem je v tehnični specifikaciji določil kakovostni znak Max Havelaar in EKO oziroma kakovostni znak primerljivih ali enakih značilnosti, kar krši člen 23(6) in (8) Direktive 2004/18/ES⁽¹⁾;

— je za presojo sposobnosti podjetij uporabil merila in dokaze o dolgotrajnih nakupih in o družbeno odgovornem ravnanju podjetja, kar krši člene 48(1) in (2), 44(2) ter 2 navedene direktive;

— je pri oblikovanju meril za oddajo naročila napotil na kakovostni znak Max Havelaar in/ali EKO ali vsaj na kakovostni znak enakih značilnosti, kar krši člen 53(1) navedene direktive.

2. Kraljevini Nizozemski se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da Nizozemska v okviru javnega razpisa za dobavo in upravljanje kavnih avtomatov ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi prava Unije glede javnega naročila, zlasti ne Direktive 2004/18/ES. Ugotovljene kršitve se glede tehničnih specifikacij nanašajo na člen 23(6) in (8), glede presoje sposobnosti podjetij na člene 48(1) in (2), 44(2) in 2, glede meril za oddajo naročila pa na člen 53(1) te direktive.

⁽¹⁾ Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114).

Predložitveno sodišče

Gerechtshof Amsterdam

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: National Grid Indus BV

Tožena stranka: Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/
kantoor Rotterdam

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se lahko v trenutnem stanju prava Skupnosti družba, če ji država članica, v kateri je bila ustanovljena, zaradi prenosa sedeža iz te v drugo državo članico naloži izstopni davek, zoper to državo članico sklicuje na člen 43 ES (zdaj člen 49 PDEU)?

2. Če je odgovor pritrdilen, ali je zaradi izstopnega davka, kot je ta sporni, ki se odmeri brez odložitve in brez možnosti upoštevanja poznejše izgube vrednosti ob upoštevanju povečanja vrednosti premoženja družbe, ki se prenese iz države članice izvora v državo članico gostiteljico in je obstajal v trenutku prenosa sedeža, kršen člen 43 ES (zdaj člen 49 PDEU) v tem smislu, da se tega davka ne da utemeljiti z nujnostjo delitve davčne pristojnosti med državami članicami?

3. Ali je odgovor na prejšnje vprašanje odvisen tudi od tega, da se sporni izstopni davek nanaša na dobiček (iz tečajne razlike) pod nizozemsko davčno pristojnostjo, medtem ko se takšen dobiček v državi članici gostiteljici na podlagi tam veljavne davčne ureditve ne more izkazati?

Tožba, vložena 2. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji

(Zadeva C-387/10)

(2010/C 328/20)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in W. Mölls, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Avstrija

Predloga tožeče stranke

Evropska komisija Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Republika Avstrija, s tem da je sprejela in ohranila predpise, v skladu s katerimi se lahko za davčne zastopnike investicijskega ali nepremičninskega sklada postavi le nacionalne kreditne institucije ali nacionalne računovodje in davčne svetovalce, ni izpolnila obveznosti iz člena 49 ES in člena 36 Pogodbe o EGP;

— Republiki Avstriji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Po mnenju Komisije gre pri predpisih, v skladu s katerimi se lahko za davčne zastopnike investicijskega ali nepremičninskega sklada postavi le nacionalne kreditne institucije ali nacionalne računovodje in davčne svetovalce, za zahtevo po ustanovitvi, ki omejuje svobodo opravljanja storitev.

V nasprotju z mnenjem Republike Avstrije naj sporni predpisi ne bi bili primerni za izboljšanje kakovosti davčnega zastopanja niti za varstvo interesov vlagateljev in finančne uprave v zvezi s pravilno izpolnitvijo davčnih obveznosti. Tako naj omejitev svobode opravljanja storitev ne bi bila utemeljena.

Tožba, vložena 27. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-428/10)

(2010/C 328/21)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in L. de Schietere de Lophem, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Francoska republika, s tem da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi ⁽¹⁾ oziroma v vsakem primeru, s tem da o njihovem sprejetju ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive se je iztekel 3. avgusta 2009. Vendar tožena stranka ob vložitvi te tožbe še ni sprejela potrebnih ukrepov za prenos te direktive, oziroma v vsakem primeru o njih še ni obvestila Komisije.

(¹) UL L 184, str. 17.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Mons (Belgija) 13. septembra 2010 – država Belgija – SPF Finances proti BLM SA

(Zadeva C-436/10)

(2010/C 328/22)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel de Mons

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: država Belgija - SPF Finances

Tožena stranka: BLM SA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 6(2), prvi pododstavek, točka (a) in 13(B), točka (b) Šeste direktive Sveta št. 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonodaji, ki to, da poslovodja podjetja in njegova družina za zasebne potrebe uporabljajo del zgradbe, ki jo je zgradila ali jo ima na podlagi stvarne pravice na nepremičnini davčna zavezanca, ki je pravna oseba, obravnava kot opravljanje storitve, ki je kot lizing ali dajanje v najem nepremičnin v smislu navedenega člena 13(B), točka (b), oproščena plačila davka, če je vstopni davek na to investicijsko blago odbiten?

⁽¹⁾ UL L 145, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Bacău (Romunija) 13. septembra 2010 – Lilia Druțu proti Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Zadeva C-438/10)

(2010/C 328/23)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel Bacău

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Lilia Druțu

Toženi stranki: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Vprašnji za predhodno odločanje

1. [...] [A]li člen 110, prvi odstavek, PDEU (prej člen 90 ES) nasprotuje naložitvi notranje dajatve, ki je pogoj, da se v Romuniji prvič registrira motorno vozilo, predhodno že registrirano v drugi državi članici Evropske unije, če so transakcije z avtomobili, ki so že bili registrirani v Romuniji možne, ne da bi bila plačana ta dajatev?
2. Ali ob upoštevanju dejstva, da je cilj člena 110, drugi odstavek, PDEU preprečevanje dejavnikov, s katerimi bi se ščitil nacionalni trg in kršila načela konkurenčnosti, ki veljajo za trg Skupnosti, [...] uvedba nekaterih oprostitev obveznosti plačila dajatev za onesnaževanje, ki velja tudi avtomobile domače proizvodnje, pomeni ukrep za zaščito nacionalne proizvodnje avtomobilov?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Bacău (Romunija) 13. septembra 2010 – SC DRA SPEED SRL proti Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Zadeva C-439/10)

(2010/C 328/24)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel Bacău

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SC DRA SPEED SRL

Toženi stranki: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali člen 110, prvi odstavek, PDEU (prej člen 90 ES), v skladu s katerim nobena država članica ne uvaja, neposredno ali posredno, kakršnih koli notranjih davkov na izdelke drugih držav članic, ki bi bili višji od davkov, uvedenih neposredno ali posredno na enakovrstne domače izdelke, nasprotuje uvedbi dajatve za onesnaževanje za motorna vozila, ki se naloži ob prvi registraciji na ozemlju države članice in ima značilnosti, določene z nujno uredbo vlade št. 50/2008, ob tem da lahko ta dajatev pomeni notranji davek na izdelke drugih držav članic ter upošteva vajoč dejstvo, da se dajatev ne naloži ob registraciji motornega vozila v Romuniji, ki ima enake značilnosti kot uvoženo rabljeno motorno vozilo?
2. Ali člen 110, drugi odstavek, PDEU (prej člen 90 ES), v skladu s katerim nobena država članica ne uvaja takšnih notranjih davkov na izdelke drugih držav članic, s katerimi bi posredno zaščitila druge izdelke, nasprotuje uvedbi dajatve za onesnaževanje za motorna vozila, ki je naložena ob prvi registraciji na ozemlju države članice in ima značilnosti, določene z nujno uredbo vlade št. 50/2008, upošteva vajoč dejstvo, da je z nujno uredbo vlade št. 218/2008 oproščena plačila dajatve za onesnaževanje kategorija avtomobilov, katerih tehnične značilnosti ustrezajo tistim, ki jih imajo avtomobili, proizvedeni v Romuniji?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Bacău (Romunija) 13. septembra 2010 – SC SEMTEX SRL proti Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Zadeva C-440/10)

(2010/C 328/25)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel Bacău

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SC SEMTEX SRL

Toženi stranki: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 110, prvi odstavek, PDEU (prej člen 90 ES), v skladu s katerim nobena država članica ne uvaja, neposredno ali posredno, kakršnih koli notranjih davkov na izdelke drugih držav članic, ki bi bili višji od davkov, uvedenih neposredno ali posredno na enakovrstne domače izdelke, nasprotuje uvedbi dajatve za onesnaževanje za motorna vozila, ki se naloži ob prvi registraciji na ozemlju države članice in ima značilnosti, določene z nujno uredbo vlade št. 50/2008, ob tem da lahko ta dajatev pomeni notranji davek na izdelke drugih držav članic ter upoštevajoč dejstvo, da se dajatev ne naloži ob registraciji motornega vozila v Romuniji, ki ima enake značilnosti kot uvoženo rabljeno motorno vozilo?
2. Ali člen 110, drugi odstavek, PDEU (prej člen 90 ES), v skladu s katerim nobena država članica ne uvaja takšnih notranjih davkov na izdelke drugih držav članic, s katerimi bi posredno zaščitila druge izdelke, nasprotuje uvedbi dajatve za onesnaževanje za motorna vozila, ki je naložena ob prvi registraciji na ozemlju države članice in ima značilnosti, določene z nujno uredbo vlade št. 50/2008, upoštevajoč dejstvo, da je z nujno uredbo vlade št. 218/2008 oproščena plačila dajatve za onesnaževanje kategorija avtomobilov, katerih tehnične značilnosti ustrezajo tistim, ki jih imajo avtomobili, proizvedeni v Romuniji?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Bacău (Romunija) 13. septembra 2010 – Ioan Anghel proti Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Zadeva C-441/10)

(2010/C 328/26)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel Bacău

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ioan Anghel

Toženi stranki: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 110, prvi odstavek, PDEU (prej člen 90 ES), v skladu s katerim nobena država članica ne uvaja, neposredno ali posredno, kakršnih koli notranjih davkov na izdelke drugih držav članic, ki bi bili višji od davkov, uvedenih neposredno ali posredno na enakovrstne domače izdelke, nasprotuje uvedbi dajatve za onesnaževanje za motorna vozila, ki se naloži ob prvi registraciji na ozemlju države članice in ima značilnosti, določene z nujno uredbo vlade št. 50/2008, ob tem da lahko ta dajatev pomeni notranji davek na izdelke drugih držav članic ter upoštevajoč dejstvo, da se dajatev ne naloži ob registraciji avtomobila v Romuniji, ki ima enake značilnosti kot uvoženi rabljeni avtomobil?
2. Ali člen 110, drugi odstavek, PDEU (prej člen 90 ES), v skladu s katerim nobena država članica ne uvaja takšnih notranjih davkov na izdelke drugih držav članic, s katerimi bi posredno zaščitila druge izdelke, nasprotuje uvedbi dajatve za onesnaževanje za motorna vozila, ki je naložena ob prvi registraciji na ozemlju države članice in ima značilnosti, določene z nujno uredbo vlade št. 50/2008, upoštevajoč dejstvo, da je z nujno uredbo vlade št. 218/2008 oproščena plačila dajatve za onesnaževanje kategorija avtomobilov, katerih tehnične značilnosti ustrezajo tistim, ki jih imajo avtomobili, proizvedeni v Romuniji?

Pritožba, ki jo je 15. septembra 2010 vložila Télévision française 1 SA (TF1) zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 1. julija 2010 v združenih zadevah T-568/ in T-573/08, M6 in TF1 proti Komisiji

(Zadeva C-451/10 P)

(2010/C 328/27)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Télévision française 1 SA (TF1) (zastopnik: J.-P. Hordies, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Métropole télévision (M6), Canal +, Evropska komisija, Francoska republika, France Télévisions

Predlogi

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odloči, da je tožba dopustna in utemeljena;
- razveljavi sodbo, ki jo je Splošno sodišče izdalo 1. julija 2010 v združenih zadevah M6 in TF1 proti Komisiji (T-568/08 in T-573/08);
- Komisiji naloži plačilo vseh stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica se v utemeljitev svojih predlogov sklicuje na dva pritožbena razloga.

Télévision française 1 SA (TF1) Splošnemu sodišču očita, da ni upoštevalo – s čimer je potrdilo stališče Komisije – obstoja resnih težav pri presoji združljivosti pomoči, dodeljene družbi France Télévisions, s skupnim trgom; zaradi teh težav naj bi bilo treba sprožiti formalni postopek preiskave iz člena 108(2) PDEU. Pritožnica v prvem razlogu navaja kršitev pravil glede dokaznega in predložitvenega bremena, saj bi Splošno sodišče moralo od tožečih strank v postopku na prvi stopnji zahtevati predložitev dokazov o tem, da so obstajali resni dvomi glede dejanske namembnosti priglašene dotacije, ne pa se zgolj zadovoljiti z dokazom, da pomoči ne vplivajo na trgovino.

V drugem razlogu pritožnica navaja, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je pri uporabi člena 106(2) PDEU menilo, da je bilo mogoče upad oglaševalskih prihodkov družbe France Télévisions, tudi če so bile posledica upravljavskih napak, izravnati z državno pomočjo, in ker je navedlo, da presoja učinkovitosti delovanja javne službe ni predpostavka za uporabo tega člena.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Okresný súd Prešov (Slovaška republika) 16. septembra 2010 – Jana Pereničová, Vladislav Perenič proti S.O.S. financ, spol. sro

(Zadeva C-453/10)

(2010/C 328/28)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitveno sodišče

Okresný súd Prešov

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Jana Pereničová, Vladislav Perenič

Tožena stranka: S.O.S. financ, spol. sro

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali obseg varstva potrošnikov v smislu člena 6(1) Direktive Sveta 93/13/EGS ⁽¹⁾ z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah omogoča, da se šteje, da pogodba, v kateri so opredeljeni nedovoljeni pogodbeni pogoji, kot celota ni zavezujoča za potrošnika, če je to zanj ugodnejše?
2. Ali merila, ki pomenijo nepošteno poslovno prakso v smislu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES ⁽²⁾ z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, omogočajo, da se lahko ravnanje gospodarskega subjekta, kadar v pogodbo vnese nižjo efektivno obrestno mero (EOM) od realne, šteje za nepošteno poslovno prakso do potrošnika? Ali Direktiva 2005/29/ES dopušča, da bi ugotovljena nepoštena poslovna praksa vplivala na veljavnost kreditne pogodbe in uresničitev cilja iz členov 4(1) in 6(1) Direktive 93/13, če bi bila ničnost pogodbe ugodnejša za potrošnika?

⁽¹⁾ UL L 112, str. 29.

⁽²⁾ UL L 149, str. 22.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) 17. septembra 2010 – G.A.P. Peeters-van Maasdijk proti Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Zadeva C-455/10)

(2010/C 328/29)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Centrale Raad van Beroep

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: G.A.P. Peeters-van Maasdijk

Tožena stranka: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 71(1)(b) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da ga je mogoče uporabiti tudi za zaposleno osebo, ki je po koncu svoje zadnje zaposlitve, toda med prejemanjem dajatve za nezmožnost za delo svoje stalno prebivališče, ki je bilo v obmejnem območju, prenesla v drugo državo članico, ki ni pristojna država članica?
2. Ali je treba člen 45 PDEU ali člen 21 PDEU razlagati tako, da sta združljiva z nacionalno ureditvijo, kakršna je tista iz člena 19(1)(f) WW, v skladu s katero je ponovna oživitve pravice do dajatve za brezposelnost odvisna od tega, ali ima prizadeta oseba svoje stalno prebivališče na ozemlju Nizozemske, pa čeprav prebiva neposredno ob nizozemski meji in je popolnoma usmerjena na nizozemski trg dela?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 17. septembra 2010 vložilo Tribunal Supremo (Španija) – Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT) proti Administración del Estado

(Zadeva C-456/10)

(2010/C 328/30)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)

Tožena stranka: Administración del Estado

Vprašanje za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče člen 34 Pogodbe o delovanju Evropske unije (prej člen 28 ES) razlagati tako, da prepoved iz španskega notranjega prava, naložena imetnikom prodajaln tobaka, in sicer uvoza tobanih proizvodov iz drugih držav članic, pomeni količinsko omejitev pri uvozu ali ukrep z enakim učinkom, prepovedan s Pogodbo?

Pritožba, ki jo je 21. septembra 2010 vložil Luigi Marcuccio zoper sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 6. julija 2010 v zadevi T-401/09, Marcuccio proti Sodišču

(Zadeva C-460/10 P)

(2010/C 328/31)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Luigi Marcuccio (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Sodišče Evropske unije

Predlog

Pritožnik Sodišču predlaga

— v celoti in brez izjem naj se razveljavi sklep šestega senata Splošnega sodišča, ki je bil izdan v zadevi Marcuccio proti Sodišču, T-401/09;

— ugotovi naj se, da je bila tožba na prvi stopnji v zvezi s katero je bil izdan izpodbijani sklep, popolnoma in brez izjem dopustna;

poleg tega,

— primarno, v celoti in brez izjem naj ugotovi zahtevku tožbe na prvi stopnji; poleg tega naj toženi strani na prvi stopnji naloži povračilo, v korist pritožnika, vseh stroškov, ki jih je ta imel v obravnavani zadevi na vseh stopnjah;

— ali, podredno, zadevo v kateri je vložena pritožba vrne prvostopenjskemu sodišču, da to o njej ponovno odloči.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Izpodbijani sklep je nezakonit, tudi zaradi: (a) napačne in nesmotrne razlage in uporabe pravnih načel v zvezi z civilno odgovornostjo ter neutemeljenega in nelogičnega odmika od sodne prakse Evropske unije v zvezi s tem; (b) neostoja obrazložitve, očitne napake pri presoji, neupoštevanja in izkrivljanja dejstev, goljufive, nepopolne in napačne preučitve dokazov, ki jih je predložil pritožnik, kršitve obveznosti *clare loqui*, neprimernosti, neizpodbojnosti, samovoljnosti nelogičnosti in nesmotrnosti in nerazumljivosti; (c) tega, ker v njem ni odločitve v zvezi s temeljnimi vidiki spora in popolnega neobstoja preiskave; (d) neizpolnitve obveznosti, s strani Splošnega sodišča, da za temelj dveh odločitev, tudi za presojo dokaza, uporabi pojme splošne znanosti, izkustva in občutka; (e) napačne in neprimerne razlage in uporabe pravnih načel v zvezi z nastankom in naložitvijo dokaznega bremena v sodnem postopku.

Pritožba, ki jo je 27. septembra 2010 vložil Deutsche Post AG zoper sklep Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 14. julija 2010 v zadevi T-570/08, Deutsche Post AG proti Evropski komisiji

(Zadeva C-463/10 P)

(2010/C 328/32)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Deutsche Post AG (zastopnika: J. Sedemund in T. Lübbig, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica predlaga,

1. naj se v celoti razveljavi izpodbijani sklep Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 14. julija 2010 v zadevi T-570/08;
2. naj se zavrne ugovor nedopustnosti, ki ga je uveljavljala Komisija pred Splošnim sodiščem;
3. naj se Odločba Evropske komisije z dne 30. oktobra 2008 o „odredbi za predložitev podatkov“ v skladu s členom 10(3) Uredbe (ES) št. 659/1999 v postopku „Državne pomoči C 36/2007 – Nemčija; Državne pomoči v korist Deutsche Post AG“ razglasi za nično;

4. naj se Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet te pritožbe je sklep Splošnega sodišča, s katerim je ta kot nedopustno zavrnil tožbo pritožnice zoper odredbo Komisije o predložitvi podatkov z dne 30. oktobra 2008, naslovljeno na Zvezno republiko Nemčijo, v postopku o državni pomoči v korist pritožnice.

V tej pritožbi je glavno vprašanje, ali in pod katerimi pogoji je mogoče izpodbijati odredbo Komisije o predložitvi podatkov v skladu s členom 10(3) Uredbe (ES) št. 659/1999. Po mnenju pritožnice je tožba zoper odločbo, s katero je bila odrejena predložitev podatkov, ki jih ima samo ona, dopustna, če postavlja pod vprašaj upoštevanje postopkovno-pravnih predpostavk iz člena 10(3) Uredbe št. 659/1999 in potrebnost zahtevanih podatkov.

Splošno sodišče pa je dopustnost take tožbe v bistvu zavrnilo z argumentom, da odredba o predložitvi podatkov nima nobenih pravnih učinkov. Gre zgolj za vmesni ukrep, ki služi zgolj pripravi dokončne odločbe.

Pritožnica navaja pet pritožbenih razlogov:

1. Splošno sodišče je v izpodbijanem sklepu spregledalo, da je odredba o predložitvi podatkov kot zavezujoč pravni akt Unije predmet nadzora evropskih sodišč. Država članica naj bi bila v skladu s členom 10(3) Uredbe št. 659/1999 v povezavi s členom 288(4) PDEU in zaradi načela lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) PEU zavezana predložiti zahtevane podatke. Ker naj bi bila obveznost države članice, da izpolni to odredbo, naj bi se obveznost predložitve podatkov prenesla neposredno na pritožnico, ki ima (edina) zahtevane podatke.
2. Splošno sodišče je tudi prezrlo, da je nezdružljivo z zagotovitvijo sodnega varstva, ki izhaja iz prava Unije, če bi država članica in neposredno prizadeto podjetje morala posredovati kakršne koli podatke, ki bi jih Komisija zahtevala na podlagi člena 10(3) Uredbe št. 659/1999, in sicer ne glede na to, ali so se sploh upoštevale postopkovno-pravne zahteve iz člena 10(3) in ali imajo zahtevani podatki sploh kakšno povezavo z namenom postopka nadzora državne pomoči.

3. Splošno sodišče je napačno razlagalo člen 10(3) in člen 13(3), tretji stavek, Uredbe št. 659/1999, saj je spregledalo, da ima odredba o predložitvi podatkov tudi zato neposredne učinke na pravni položaj države članice in prizadetega podjetja, ker člen 13(3), tretji stavek, Uredbe št. 659/1999 Komisiji v primeru neupoštevanja odredbe o predložitvi podatkov omogoča, da sprejme odločitev o morebitni državni pomoči na podlagi razpoložljivih podatkov. Dokazno breme Komisije naj bi se torej s tem zmanjšalo, s čimer pa naj bi prišlo do znatnega poslabšanja procesnega položaja prizadetega podjetja, ki naj bi bilo dejansko prisiljeno predložiti zelene podatke zaradi varstva svojih pravic.
4. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo tudi zato, ker je zanižalo pravne učinke odredbe o predložitvi podatkov z argumentom, da gre zgolj za vmesni ukrep, katerega namen je priprava končne odločbe. Pri tem naj bi Splošno sodišče prezrlo, da to ne izključuje izpodbojnosti, saj ima domnevni vmesni ukrep – kot je odredba na podlagi člena 10(3) Uredbe št. 659/1999 – lastne neugodne pravne učinke.
5. Splošno sodišče je nazadnje prezrlo, da kršitev prava, ki jih je storila Komisija pri izdaji odredbe o predložitvi podatkov, ne bi bilo mogoče v zadostni meri upoštevati v okviru tožbe zoper končno odločbo, zlasti ker se na tej stopnji ni mogoče sklicevati na nepopolnost ugotovljenih dejstev primera. Hkrati pa bi lahko začasna izpolnitev protipravne odredbe o predložitvi podatkov za prizadeto podjetje – kot v tem primeru – pomenila izgubo časa in finančnih sredstev.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Gießen (Nemčija) 28. septembra 2010 – kazenski postopek zoper Barisa Akyüza

(Zadeva C-467/10)

(2010/C 328/33)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Gießen

Stranka v postopku v glavni stvari

Baris Akyüz

Vprašanja za predhodno odločanje

- (a) Ali je treba člen 1(2) v povezavi s členom 8(4) in (2) Direktive Sveta z dne 29. julija 1991 o vozniških dovoljenjih (91/439/EGS) ⁽¹⁾
- (b) člen 2(1) v povezavi s členom 11(4) Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih (prenovitev) ⁽²⁾

razlagati tako,

1. da državi članici (državi gostiteljici) preprečujeta zavrnitev priznanja vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica (država izdajateljica) na svojem ozemlju, če je pred pridobitvijo vozniškega dovoljenja v državi izdajateljici prišlo do zavrnitve izdaje vozniškega dovoljenja v državi gostiteljici, ker niso bili izpolnjeni telesni in duševni pogoji za varno vožnjo motornega vozila;
2. če je odgovor na navedeno vprašanje pritrdilen: da državi članici (državi gostiteljici) preprečujeta zavrnitev priznanja vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica (država izdajateljica) na svojem ozemlju, če je pred pridobitvijo vozniškega dovoljenja v državi izdajateljici prišlo do zavrnitve izdaje vozniškega dovoljenja v državi gostiteljici, ker niso bili izpolnjeni telesni in duševni pogoji za varno vožnjo motornega vozila **in** je bila na podlagi podatkov iz vozniškega dovoljenja, drugih nespornih informacij s strani države izdajateljice ali drugih nedvomnih spoznanj, zlasti morebitnih navedb imetnika vozniškega dovoljenja samega ali drugih gotovih spoznanj države gostiteljice, ugotovljena kršitev pravila o prebivališču iz člena 7(1)(b) Direktive 91/439/EGS oziroma člena 7(1)(e) Direktive 2006/126/ES,

— če druga nedvomna spoznanja, zlasti morebitne navedbe imetnika vozniškega dovoljenja samega ali druga gotova spoznanja države gostiteljice, ne zadoščajo: ali informacije izhajajo iz države izdajateljice v smislu sodne prakse Sodišča tudi takrat, če niso bile posredovane neposredno, temveč samo posredno v obliki sporočila tretjih oseb, ki se opirajo na take informacije, zlasti veleposlaništva države gostiteljice v državi izdajateljici –;

3. da državi članici (državi gostiteljici) preprečujeta zavrnitev priznanja vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica (država izdajateljica) na svojem ozemlju, če so bili sicer izpolnjeni formalni pogoji za pridobitev vozniškega dovoljenja v državi izdajateljici, vendar se je ugotovilo, da je bivanje namenjeno izključno pridobitvi vozniškega dovoljenja in nobenemu drugemu namenu, varovanemu s pravom Unije, zlasti s temeljnimi svoboščinami, določenimi

v PDEU in Listini Evropske unije o temeljnih pravicah ter Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (turizem zaradi pridobitve vozniškega dovoljenja)?

⁽¹⁾ UL L 237, str. 1.

⁽²⁾ UL L 403, str. 18.

Tožba, vložena 28. septembra 2010 – Evropska komisija proti Portugalski republiki

(Zadeva C-470/10)

(2010/C 328/34)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. França in I. V. Rogalski, zastopnika)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Portugalska republika s tem, da je ohranila zahtevo po registraciji in odobritvi pri portugalskih organih v zvezi z vsakim začasnim opravljanjem storitev skupnostnih patentnih zastopnikov, ki že imajo zakonito sedež v drugi državi članici, in da opravlja nadzor nad poklicnimi kvalifikacijami skupnostnih patentnih zastopnikov, ki pridejo na Portugalsko, tudi če gre začasno opravljanje storitev, ni izpolnila obveznosti iz člena 56 PDEU in členov 5 in 7 Direktive 2005/36/ES ⁽¹⁾ o priznavanju poklicnih kvalifikacij;

— Portugalski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna portugalska zakonodaja preprečuje zastopnikom v zadevah v zvezi z znamkami in patenti, ki imajo zakonito sedež v drugi državi članici, da opravljajo storitve zastopanja pred Instituto Nacional da Propriedade Industrial (INPI, nacionalni institut za industrijsko lastnino) na Portugalskem, kadar tja pridejo, da bi za svoje stranke iz druge države članice opravili storitve, če niso prej opravili preizkusa, na podlagi katerega bi jih ta institut odobril ali priznal.

⁽¹⁾ UL L 255, str. 2.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Avstrija) 28. septembra 2010 – Martin Wohl in Ildiko Veres proti Magistrat der Stadt Salzburg, druga stranka v postopku: Finanzamt Salzburg-Stadt

(Zadeva C-471/10)

(2010/C 328/35)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Martin Wohl in Ildiko Veres

Tožena stranka: Magistrat der Stadt Salzburg

Druga stranka v postopku: Finanzamt Salzburg-Stadt

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je Prilogo X: Seznam iz člena 24 Pristopne pogodbe Republike Madžarske k Evropski uniji (1. Prosto gibanje oseb) ⁽¹⁾ treba razumeti tako, da se posredovanje delavcev iz Madžarske v Avstrijo ne obravnava kot napotitev delavcev in da nacionalne omejitve za zaposlovanje madžarskih/slovaških delavcev v Avstriji veljajo tudi za madžarske/slovaške delavce (ki so na Madžarskem redno zaposleni), ki jih madžarska podjetja posredujejo v Avstrijo?

⁽¹⁾ UL 2003, L 236, str. 846.

Tožba, vložena 29. septembra 2010 – Komisija proti Madžarski

(Zadeva C-473/10)

(2010/C 328/36)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: H. Støvlbæk in B. D. Simon)

Tožena stranka: Republika Madžarska

Predlog tožbe stranke

1. Naj se ugotovi, da Republika Madžarska:

- ni izpolnila obveznosti iz člena 6(3) in priloge II Direktive 91/440/EGS, ⁽¹⁾ kot je bila spremenjena, kot tudi iz člena 14(2) Direktive 2001/14/ES, ⁽²⁾ s tem da ni zagotovila dodeljevanja zmogljivosti, ki bi bilo neodvisno od prevoznikov v železniškem prometu;
- ni izpolnila obveznosti iz člena 6(3) in priloge II Direktive 91/440/EGS, kot je bila spremenjena, kot tudi iz člena 4(2) Direktive 2001/14/ES s tem, da ni zagotovila oblikovanja cen, ki bi bilo neodvisno od prevoznikov v železniškem prometu;
- ni izpolnila obveznosti iz člena 6(1) Direktive 2001/14 s tem, da ni zagotovila finančnega ravnovesja za upravljavce infrastrukture;
- ni izpolnila obveznosti iz člena 6(2) Direktive 2001/14 s tem, da ni spodbudila upravljavcev, da znižajo stroške zagotavljanja infrastrukture in višino uporabnin za dostop;
- ni izpolnila obveznosti iz člena 7(3) Direktive 2001/14 s tem, da ni zagotovila da so uporabnine za minimalni paket storitev dostopa do infrastrukture in za dostop po tirih do objektov, potrebnih za izvajanje železniških storitev, enake stroškom, ki nastanejo neposredno pri izvajanju storitve;
- ni izpolnila obveznosti iz člena 11 Direktive 2001/14 s tem da ni sprejela načrta izvedbe za spodbujanje prevoznikov v železniškem prometu in upravljavca infrastrukture k zmanjševanju motenj in izboljšanju kakovosti izvedbe železniškega omrežja.

2. Republikli Madžarski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Cilj direktiv 91/440 in 2001/14 je zagotoviti enakopraven in nediskriminatoren dostop do železniške infrastrukture vsem prevoznikom v železniškem prometu. Za doseg tega zastavljene cilja omenjene direktive določajo, da prevozniki v železniškem prometu ne smejo sprejemati odločitev v zvezi z dodeljevanjem zmogljivosti in da mora infrastrukture zmogljivosti dodeljevati neodvisna oseba. Če je prevoznik v železniškem

prometu zadolžen za upravljanje prometa, to zanj nujno pomeni konkurenčno prednost, saj mora imeti za opravljanje nalog v zvezi z upravljanjem prometa natančne podatke o storitvah, ki jih opravljajo prevozniki v železniškem prometu o njihovem obsegu in o njihovih voznih redih.

Vložitev te tožbe je bila med drugim potrebna zato ker je na Madžarskem, v nasprotju s tem kar je določeno v direktivah, upravljanje železniškega prometa ostalo naloga prevoznikov v železniškem prometu.

Ni mogoče zavzeti stališča, da je upravljanje železniškega prometa upravljanje z infrastrukturo, ki ni povezano z dodeljevanjem zmogljivosti, ker tisti, ki to izvaja nujno sodeluje v postopkih v katerih se sprejemajo odločitve v zvezi s takim dodeljevanjem. Po eni strani mora upravljavec prometa poznati odločitve glede razdelitve zmogljivosti zato, da lahko upravlja s prometom, po drugi strani pa mora v primeru motenj v prometu ali v nujnih primerih sprejeti ukrepe za ponovno vzpostavitev prometa v skladu z načrtom, kar nujno pomeni, ponovno dodelitev razpoložljivih kapacitet omrežja.

V nasprotju z načelom neodvisnosti upravljanja prometa je dejstvo, da so na Madžarskem prevozniki v železniškem prometu tisti, ki izdajajo podrobne račune za uporabnino, ki se pobira za uporabo infrastrukture. Ker so iz podrobnih računov nujno razvidne storitve prevoznikov v železniškem prometu kot tudi njihov obseg in vozni redi to izstavljanje računov tem podjetjem daje konkurenčno prednost.

Poleg neizpolnitve zahteve po neodvisni dodelitvi zmogljivosti Republika Madžarska ni izpolnila obveznosti iz direktiv 91/440 in 2001/14 s tem, da:

- ni določila zahtev, ki so potrebne za zagotovitev finančnega ravnovesja upravljavcev infrastrukture;
- ni sprejela potrebnih ukrepov za to, da se upravljavce infrastrukture prisili v znižanje stroškov zagotavljanja infrastrukture in višine uporabnin za dostop do omrežja;

— Ni sprejela izvedbenih ukrepov, potrebnih za zagotovitev spoštovanja načela neposrednih stroškov pri določitvi uporabnin za dostop do infrastrukture in za dostop po tirih do objektov, potrebnih za izvajanje železniških storitev in nazadnje,

— ni sprejela načrta izvedbe za spodbujanje prevoznikov v železniškem prometu in upravljavca infrastrukture k zmanjšanju motenj in izboljšanju kakovosti izvedbe železniškega omrežja.

- (¹) Direktiva Sveta z dne 29. julija 1991 o razvoju železnic Skupnosti (UL L 237, str. 25).
- (²) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (UL L 75, str. 29).

Pritožba, ki jo je Zvezna republika Nemčija vložila 1. oktobra 2010 zoper sodbo Sodišča (prvi senat) z dne 14. julija 2010 v zadevi T-571/08, Zvezna republika Nemčija proti Evropski komisiji

(Zadeva C-475/10 P)

(2010/C 328/37)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Zvezna republika Nemčija (zastopniki: T. Henze, J. Möller in N. Graf Vitzthum, zastopniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predloga

— Zvezna vlada predlaga, naj se sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 14. julija 2010 v zadevi T-571/08, Zvezna republika Nemčija proti Evropski komisiji razveljavi,

— naj se Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet te pritožbe je sklep Splošnega sodišča, s katerim je to zavrglo tožbo pritožnice zoper odredbo Komisije o predložitvi podatkov z dne 30. oktobra 2008 v postopku v zvezi z državno pomočjo v korist Deutsche Post AG (v nadaljevanju: DPAG) kot nedopustno v okviru delne odločitve o procesnem vprašanju.

Komisija naj bi z izpodbijano odločbo odredila, da mora pritožnica predložiti podatke o skupnih stroških in dohodkih DPAG za obdobje od 1989 do 2007, čeprav naj bi bila privatizacija DPAG, v okviru katere so bila v bistvu izvedena izpodbijana plačila, končana že leta 1994. Namesto da bi razjasnila predhodno vprašanje, katera obdobja je treba dejansko upoštevati, je najprej zahtevala podatke o dohodkih in stroških DPAG za celotno obdobje od privatizacije do zdaj, ne da bi upoštevala s tem povezane stroške. S takim ravnanjem naj bi Komisija nesorazmerno obremenila pritožnico in prizadeto podjetje.

Nujno naj bi bilo, da Sodišče pojasni, ali lahko Komisija v okviru postopka v zvezi z državno pomočjo dejansko v poljubnem obsegu naloži državi članici obveznost, da predloži podatke, ne da bi bilo to predmet neposrednega sodnega nadzora. Če bi bila pravna presoja Splošnega sodišča, da tovrstne odločbe niso izpodbijne, pravilna, bi morale države članice in prizadeta podjetja vedno prevzeti občutno – tudi finančno – breme, da bi lahko izpolnile zadevno odredbo, čeprav bi jo štele za protipravno. Poleg tega naj bi obstajala nevarnost razširjanja poslovnih skrivnosti, katerih poznavanje naj v teh okoliščinah ne bi bilo pomembno za postopek v zvezi z državno pomočjo.

Splošno sodišče naj bi v izpodbijanem sklepu napačno uporabilo pravo z več vidikov.

Prvič, Splošno sodišče naj bi napačno razlagalo pojem akta, zoper katerega ni pravnega sredstva, in naj ne bi upoštevalo sodne prakse v zvezi s tem, saj je izpodbijano ravnanje presojalo „glede na njegovo vsebino“. Presoja ravnanja glede na njegove materialnopravne učinke naj bi bila namreč pomembna le, če ne bi obstajala odločba, ki je že zaradi svoje pravne oblike zavezujoča. Ker pa naj bi že iz pravne oblike sporne odločbe, izdane na podlagi člena 10(3) Uredbe št. 659/1999, izhajala njena zavezujoča narava, naj ne bi bilo potrebno nadaljnje preverjanje, ali je bil konkreten namen avtorja ukrepa, da povzroči pravne učinke za pritožnico.

Drugič, Splošno sodišče naj bi napačno presodilo začasnost odredbe o predložitvi podatkov, saj je ob sklicevanju na sodno prakso o dopustnosti tožbe zoper uvedbo konkurenčno-pravnega preiskovalnega postopka napačno ugotovilo, da je dokončnost odločbe odločilna tudi za dopustnost tožbe zoper sporno odredbo Komisije o predložitvi podatkov.

Tretjič, Splošno sodišče naj bi napačno presodilo pravne učinke odredbe o predložitvi podatkov, saj naj bi prezrlo, da ima ukrep zavezujoče pravne učinke takrat, ko vpliva na interese naslovnika tako, da poseže v njegov pravni položaj. Za to naj bi šlo pri odredbi o predložitvi podatkov, saj ima njena neizpolnitev

za posledico sankcije. Te naj bi bile, prvič, v tem, da naj bi se državi članici preprečilo sklicevanje na nepopolnost dejstev, Komisiji pa naj bi bilo dopuščeno, da odloči na podlagi dokumentov v spisu. Drugič, to naj bi pomenilo zmanjšanje dokaznega standarda, pri katerem lahko Komisija domneva, da so dejstva, ki jih zatrjuje, dokazana. To naj bi pomenilo, da ima Komisija boljši položaj v postopku in da je torej položaj prizadete države članice v formalnem postopku preiskave slabši. Z odredbo o predložitvi podatkov naj bi bila pritožnica postavljena pred izbiro: bodisi da krši svoje obveznosti, pri čemer pa se še vedno ne more sklicevati na nepopolno ugotovljeno dejansko stanje in se dokazni standard na strani Komisije zmanjša, bodisi da je zaradi varstva pravice do obrambe dejansko prisiljena k posredovanju nesorazmerne količine podatkov. To pa poleg pravno neugodnega položaja pomeni še izredno veliko količino časa in finančnih sredstev, za katera ne dobi nobenega nadomestila. Tudi zunaj postopka v glavni stvari bi lahko odredba o predložitvi podatkov imela pravne učinke za prizadeto državo članico, saj lahko njena neizpolnitev pripelje do postopka zaradi neizpolnitve obveznosti v skladu s členom 258 PDEU in v skrajnem primeru do postopka naložitve denarne kazni v skladu s členom 260 PDEU.

Četrto, odločitev Splošnega sodišča naj bi kršila načelo pravne države in učinkovitega sodnega varstva, ker naj bi menilo, da je edino varstvo pred prekomerno odredbo o predložitvi podatkov njena neizpolnitev. Tak pristop naj ne bi bil dopusten in naj bi kršil obe zgoraj navedeni načeli. Sodno varstvo pred protipravno odredbo o predložitvi podatkov naj ni bi moglo biti odvisno od tega, ali jo je država članica kršila. Možnost izpodbijanja odredbe o predložitvi podatkov naj bi bila edino sredstvo, ki lahko prepreči, da bi bila obveznost lojalnosti države članice izpostavljena neomejeni prosti presoji Komisije in naj bi tudi Komisiji omogočila, da spoštuje svojo obveznost lojalnega sodelovanja z državami članicami.

Končno naj bi Splošno sodišče napačno presodilo pristojnosti v zadevah v zvezi z državnimi pomočmi, saj naj bi odločilo, da lahko države članice zaradi varstva pred prekomernimi odredbami o predložitvi podatkov odklonijo predložitev zahtevanih podatkov, ki po njihovem mnenju niso potrebni za ugotovitev dejanskega stanja. Pri tem pride do prenosa obveznosti presoje dejstev in določitve predmeta postopka na države članice, kar je v nasprotju z razdelitvijo pristojnosti na področju državnih pomoči. Ta prenos pristojnosti, ki ga je navedlo Splošno sodišče, naj bi kršil sistem pristojnosti iz členov 107 in 108 PDEU, prevajal breme tveganja napačne presoje na države članice in v zgoraj navedenem obsegu razrešil Komisijo obveznosti skrbne presoje dejstev v upravnem postopku.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Avstrija) 1. oktobra 2010 – projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic in Herbert Hilbe proti Grundverkehrs-Landeskommission Vorarlberg

(Zadeva C-476/10)

(2010/C 328/38)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic in Herbert Hilbe

Tožena stranka: Grundverkehrs-Landeskommission Vorarlberg

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se lahko določba člena 6(4) Direktive 88/361/EGS z dne 24. junija 1988 o izvajanju člena 67 Pogodbe, po kateri se lahko zadrži obstoječa nacionalna zakonodaja, ki ureja nakupe sekundarnih prebivališč, še naprej uporablja za nakupe sekundarnih prebivališč, ki so v državi EU, ki jih opravi državljani Kneževine Lihtenštajn, ki pripada EGP?
2. Ali so nacionalni predpisi, ki s sklicevanjem na člen 6(4) Direktive Sveta 88/361/EGS z dne 24. junija 1988 državljanu Kneževine Lihtenštajn prepovedujejo nakup sekundarnega prebivališča, ki je v državi EU, v nasprotju z določbami Sporazuma EGP o prostem pretoku kapitala, zaradi česar nacionalni organ takih nacionalnih predpisov ne sme uporabiti?

Pritožba, ki jo je 27. septembra 2010 vložila Evropska komisija zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 7. julija 2010 v zadevi T-111/07, Agrofert Holding a.s. proti Evropski komisiji

(Zadeva C-477/10 P)

(2010/C 328/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: B. Smulders, P. Costa de Oliveira, V. Bottka, zastopniki)

Druge stranke v postopku: Agrofert Holding a.s., Kraljevina Švedska, Republika Finska, Kraljevina Danska, Polski Koncern Naftowy Orlen SA

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 7. julija 2010 v zadevi T-111/07 Agrofert Holding a.s. proti Komisiji;
- dokončno odloči o predmetu te pritožbe; in
- tožeči stranki v zadevi T-111/07 naloži plačilo stroškov Komisije, ki so nastali zaradi te zadeve in zaradi te pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

- Ta pritožba se nanaša na razlago izjem glede pravice dostopa do dokumentov v zvezi z (i) varstvom namena inšpekcij, preiskav in revizij (v nadaljevanju: izjema „zaradi preiskav“), (ii) varstvom poslovnih interesov fizičnih ali pravnih oseb (v nadaljevanju: izjema „zaradi poslovnih interesov“), (iii) varstvom postopka odločanja Komisije (v nadaljevanju: izjema „zaradi postopka odločanja“) in, (iv) varstvom pravnega nasveta (v nadaljevanju: izjema „zaradi pravnega nasveta“). Te izjeme so določene v členu 4(2), tretja alineja, v členu 4(2), prva alineja, členu 4(3), drugi pododstavek, in v členu 4(2), druga alineja, Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Uredba 1049/2001).

Natančneje, ta pritožba se nanaša na uporabo teh izjem za dokumente v spisu Komisije o postopku nadzora združitve, v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 139/2004⁽²⁾ (v nadaljevanju: Uredba o združitvi).

Komisija meni, da je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi napačno uporabilo pravo pri razlagi zgorajnavedenih izjem, s tem da ni upoštevalo posebnosti postopkov konkurenčnega prava in zagotovil, ki jih Uredba o združitvi daje podjetjem, ki sodelujejo v združitvenih postopkih. Splošno sodišče v sodbi predvsem ni skušalo ugotoviti naravno in skladno ravnotežje med dvema veljavnima zakonskima ureditvama v tej zadevi. Namesto tega je napačno razlagalo pravila o dostopu do dokumentov in je s tem onemogočilo uporabo pravil o združitvi.

Prvo vprašanje, predloženo v obravnavo Sodišču, se nanaša na obseg obveznosti poslovne skrivnosti, kot je določena v Uredbi o združitvi in v členu 339 PDEU, za namene razlage izjem glede pravice dostopa, zlasti izjem „zaradi preiskav“ in „poslovnih interesov“.

Drugo vprašanje, predloženo Sodišču, se nanaša na ugotovitev Splošnega sodišča, da v obravnavanem primeru ni bilo posebnih okoliščin, ki bi vodile k zavrnitvi dostopa do dokumentov, ne da bi bilo nujno, da Komisija konkretno in posamično preuči vsak zahtevan dokument in da podrobno utemelji zavrnitev v zvezi z vsebino vsakega zahtevanega dokumenta.

Tretje vprašanje se nanaša na ozko razlago izjeme „zaradi preiskav“, zaradi katere te izjeme ni mogoče uporabiti po sprejetju odločitve Komisije o končanju upravnega postopka nadzora združitve.

Četrto vprašanje, predloženo Sodišču, se nanaša na obseg obveznosti, da se navede razloge za dokazovanje tveganja razkritja, zlasti za varstvo „poslovnih interesov“, „postopka odločanja“ in „pravnega nasveta“.

Nazadnje, peto vprašanje za Sodišče se nanaša na razlago pravil o delnem dostopu. Komisija meni, da mora za učinkovito vodenje preiskav o združitvah upoštevati obveznosti, ki so ji naložene z Uredbo o združitvi, zlasti tiste, povezane s poslovno skrivnostjo, ne glede na to, da je njena odločitev postala dokončna. Poleg tega, kadar postopkovna pravila, ki urejajo posebno področje dejavnosti, kot se to razlaga v sodni praksi, nudijo varstvo za nekatere dokumente, kot so notranji dokumenti Komisije, je treba priznati, da za take dokumente na podlagi Uredbe 1094/2001 velja splošna predpostavka nedostopnosti. S sodbo Splošnega sodišča je bil izražen dvom glede obsega sposobnosti Komisije za vodenje svojih preiskav v zvezi s tem ter glede pravic strank, ki so ji predložile dokumente, cilj te pritožbe pa je omogočiti Sodišču, da pojasni pravilen pristop.

Komisija je torej vložila to pritožbo z namenom, da bi Sodišče odločilo o temeljnih vprašanjih, ki so se pokazala v sodbi Splošnega sodišča, in da določi dosledno in skladno razlago zadevnih dveh pravnih instrumentov.

⁽¹⁾ UL L 145, str. 43.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) (UL L 24, str. 1).

Tožba, vložena 5. oktobra 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Švedski

(Zadeva C-479/10)

(2010/C 328/40)

Jezik postopka: švedščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: K. Simonsson in A. Alcover San Pedro)

Tožena stranka: Kraljevina Švedska

Predlog tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da s tem, da so bile presežene mejne vrednosti za PM_{10} v zunanjem zraku v letih 2005, 2006 in 2007 v območjih SW 2 in SW 4 in v letih 2005 in 2006 v območju SW 5, Kraljevina Švedska ni izpolnila obveznosti iz člena 5(1) Direktive Sveta 1999/30/ES ⁽¹⁾ z dne 22. aprila 1999 o mejnih vrednostih žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku;
- Kraljevini Švedski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Člen 5(1) Direktive 1999/30 določa, da države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da koncentracije PM_{10} v zunanjem zraku, ne presegajo mejnih vrednosti iz oddelka I Priloge III od datumov, ki so tam določeni. Upoštevni datum v tej zadevi je 1. januar 2005.

Iz poročil, ki jih je Švedska posredovala Komisiji za leta 2005, 2006 in 2007 je razvidno, da se bile mejne vrednosti za PM_{10} presežene v območjih SW 2 in SW 4 v tem celotnem obdobju in v letih 2005 in 2006 v območju SW 5.

Zato Švedska v zvezi s temi območji in obdobji ni izpolnila obveznosti iz člena 5(1) Direktive 1999/30.

⁽¹⁾ UL L 163, str. 41.

Tožba, vložena 5. oktobra 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Švedski

(Zadeva C-480/10)

(2010/C 328/41)

Jezik postopka: švedščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in K. Simonsson, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Švedska

Predloga tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Kraljevina Švedska s tem, da je v praksi omejila ureditev v zvezi s skupinami zavezancev za plačilo davka na dodano vrednost (DDV-skupine) na ponudnike finančnih in zavarovalniških storitev, ni izpolnila obveznosti iz Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, in
- Kraljevini Švedski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Švedska pravila o DDV-skupinah so v nasprotju s členom 11 Direktive o DDV, ker je njihova uporaba omejena na podjetja, ki delujejo v finančnem sektorju. Po mnenju Komisije mora nacionalna ureditev o DDV-skupinah veljati za vsaj podjetja s sedežem v državi članici, ki uporablja to ureditev, ne glede na vrsto dejavnosti, ki jo podjetje izvaja.

Skupni sistem DDV je enoten sistem. Posebna ureditev mora biti zato načeloma v ta sistem uvedena tako, da velja na splošno.

V besedilu člena 11 Direktive o DDV nič ne nakazuje na to, da bi država članica lahko omejila uporabo ureditve o DDV-skupinah na podjetja, ki delujejo v določenem sektorju.

Tudi namen člena 11 Direktive o DDV govori za to, da je treba določbo razlagati tako, da velja za vsa podjetja v vseh sektorjih.

Poleg tega švedska pravila o DDV-skupinah niso združljiva z načelom enakega obravnavanja iz prava Evropske unije.

odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 41(2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, združljiv s členom 1 zakona 241/1990, ki določa obveznost uprave, da uporabi načela pravnega reda Evropske unije, in posledično, ali sta razlaga in uporaba možnosti uprave, da dopolni obrazložitev upravnega ukrepa v sodnem postopku, združljivi in dopustni?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte dei Conti – Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italija) 6. oktobra 2010 – Teresa Cicala proti Regione Siciliana

(Zadeva C-482/10)

(2010/C 328/42)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte dei Conti – Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Teresa Cicala

Tožena stranka: Regione Siciliana

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali sta v smislu člena 3 zakona 241/1990 in člena 3 zakona dežele Sicilije 10/1991 v zvezi s členom 1 zakona 241/90, ki v skladu z obveznostjo obrazložitve aktov javne uprave iz člena 296, drugi odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 41(2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah zavezuje italijansko upravo k uporabi načel pravnega reda Evropske unije, razlaga in uporaba navedenih nacionalnih določb, na podlagi katerih se lahko neoblastni akti oziroma akti, povezani s subjektivnimi pravicami s področja pokojnin, ki pa so vezane, izognejo obveznosti obrazložitve, združljivi s pravom Evropske unije in ali v tem primeru to pomeni bistveno kršitev obličnosti upravnega ukrepa?
2. Ali je člen 21g(2), prvi stavek, zakona 241/1990, kot ga razlaga upravna sodna praksa v zvezi z obveznostjo obrazložitve upravnega akta iz členov 3 zakona 241/1990 in zakona dežele Sicilije 10/1991 v skladu z obveznostjo obrazložitve aktov javne uprave iz člena 296, drugi

Tožba, vložena 6. oktobra 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-483/10)

(2010/C 328/43)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: H. Støvlbæk in R. Vidal Puig, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Kraljevina Španija ni izpolnila obveznosti iz členov 4(1), 11(2), 14(1) in 30(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2001/14/ES⁽¹⁾ z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti in naložitvi uporabnin za njihovo uporabo in iz člena 10(7) Direktiva Sveta 91/440/EGS⁽²⁾ z dne 29. julija 1991 o razvoju železnic Skupnosti.

— Kraljevini Španiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da je Kraljevina Španija kršila naslednje določbe navedenih direktiv:

1. člen 4(1) Direktive 2001/14/ES, ker znesek uporabnin za uporabo železniške infrastrukture „določajo“ izključno državni organi, pri čemer je vloga „upravljavca infrastrukture“ omejena le na pobiranje uporabnin;

2. člen 11 Direktive 2001/14/ES, ker ureditev zaračunavanja uporabnin, ki so jo sprejeli španski organi, ne določa nobenega načrta izvedbe v skladu z merili iz navedenega člena;
3. člen 30(1) Direktive 2001/14/ES, ker španski predpisi ne zagotavljajo zadostne neodvisnosti regulatornega organa (Comité de Regulación Ferroviaria) od upravljavca železniške infrastrukture in družbe RENFE-Operadora (prevoznica v železniškem prometu, ki spada pod ministrstvo za transport in infrastrukturo);
4. člen 10(7) Direktive 91/440/EGS, ker regulatorni organ (Comité de Regulación Ferroviaria) nima sredstev, potrebnih za izvajanje nadzora konkurence na trgu storitev železniškega prevoza, za katerega je pristojen na podlagi navedenega člena, in
5. člena 13(2) in 14(1) Direktive 2001/14/ES, ker španski predpisi določajo diskriminatorna merila za dodelitev kapacitet železniške infrastrukture, pri čemer je lahko posledica teh meril, da se vlakovne poti dejansko dodelijo za obdobje, ki je daljše od obdobja, v katerem velja vozni red; poleg tega ta merila niso specifična.

(¹) UL L 75, str. 29.

(²) UL L 237, str. 25.

Tožba, vložena 8. oktobra 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-485/10)

(2010/C 328/44)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: B. Stromsky in M. Konstantinidis)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga:

- Ugotovi naj se, da Helenska republika s tem, da v predpisanim roku ni sprejela vseh ukrepov potrebnih za izvršitev Odločbe Komisije C(2008) 3118 z dne 2. julija 2008 (kakor je bila popravljena z Odločbo Komisije z dne 13. avgusta 2008) o pomočeh, podeljenih družbi Ellinika Nafpigeia A. E., ali, v vsakem primeru, ker o sprejetih ukrepih ni dovolj

obvestila Komisije v skladu s členom 19 Odločbe, ni izpolnila obveznosti iz členov 2, 3, 5, 6, 8, 9 in od 11 do 18 zadevne odločbe ter Pogodbe o delovanju Evropske Unije;

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet tožbe Komisije je neizvršitev Odločbe Komisije v zvezi z nezakonitimi državnimi pomočmi v korist družbe Ellinika Nafpigeia A. E., s strani Helenske republike, ki jih je treba izterjati prek sektorja te družbe, ki opravlja civilne dejavnosti.

Komisija navaja, da bi morala Grčija zagotoviti izvršitev navedene odločbe v štirih mesecih od dneva, ko je bila vročena. Odločba je bila vročena 13. avgusta 2008 in Komisija ni dopustila odstopanj glede izvršitve Odločbe. Zato se je formalno rok za prenos iztekel 13. decembra 2008.

Komisija poudarja, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča edini utemeljen razlog, ki ga lahko država članica navede zoper tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti, ki jo v skladu s členom 108(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije vložijo Komisija, absolutna nezmožnost pravilne izvršitve odločbe.

Vendar pa v obravnavani zadevi grški organi niso nikoli navedli absolutne nezmožnosti izvršitve. Nasprotno, od začetka so izrazili voljo, da izvršijo Odločbo takoj, ko bo to mogoče. Komisija pa poudarja, da do dneva vložitve te tožbe grški organi niso sprejeli nobenega akta, ki bi pomenil izvršitev, čeprav le delno, Odločbe.

Komisija meni, da Grčija ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev navedene Odločbe niti v skladu z rešitvijo, za katero so se dogovorili njene službe in pristojni grški organi, niti na kakršen koli drug ustrezen način.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Združeno kraljestvo) 18. oktobra 2010 – Barbara Mercredi proti Richardu Chaffe

(Zadeva C-497/10)

(2010/C 328/45)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Barbara Mercredi

Tožena stranka: Richard Chaffe

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Sodišče je zaproseno za opredelitev ustreznega merila za ugotovitev otrokovega običajnega prebivališča za namene:

(a) člena 8 Uredbe (ES) št. 2201/2003 ⁽¹⁾

(b) člena 10 Uredbe (ES) št. 2201/2003.

2. Ali je sodišče „institucija ali drug organ“, na katerega se prenesejo pravice do varstva in vzgoje za namene določb Uredbe (ES) št. 2201/2003?

3. Ali se člen 10 uporablja tudi po tem, ko sodišča zaprosene države članice zavrnejo zahtevo za vrnitev otroka na podlagi Haaške konvencije o ugrabitvah iz leta 1980 z obrazložitvijo, da pogoji iz členov 3 in 5 niso izpolnjeni?

Natančneje, kako je treba razrešiti nasprotje med ugotovitvijo zaprosene države, da pogoji iz členov 3 in 5 Haaške konvencije o ugrabitvah iz leta 1980 niso izpolnjeni, in ugotovitvijo države prosilke, da so pogoji iz teh členov izpolnjeni?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL L 338, str. 1).

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 29. septembra 2010 – Al-Faqih in drugi proti Svetu

(Zadeve od T-135/06 do T-138/06) ⁽¹⁾

(„Skupna zunanja in varnostna politika — Boj proti terorizmu — Omejevalni ukrepi za osebe in subjekte, povezane z Osama bin Ladnom, mrežo Al Kaida in talibani — Zamrznitev sredstev — Temeljne pravice — Pravica do spoštovanja lastnine, izjave in učinkovitega sodnega nadzora“)

(2010/C 328/46)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih (Birmingham, Združeno kraljestvo), Sanabel Relief Agency Ltd (Birmingham), Ghunia Abdrabbah (Birmingham) in Taher Nasuf (Manchester, Združeno kraljestvo) (zastopniki: sprva N. Garcia-Lora, solicitor, in S. Cox, barrister, nato N. Garcia-Lora in E. Grieves, barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Bishop in E. Finnegan, zastopnika)

Intervenienti v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopniki: sprva P. J. Kuijper, nato C. O'Reilly in J. Aquilina, nato E. Paasivirta in P. Aalto, nazadnje E. Paasivirta in M. Konstantinidis, zastopniki) in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: C. Gibbs, Z. Bryanston-Cross in S. Ossowski, zastopniki, skupaj z A. Dashwoodom, barrister)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti člena 2 Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 Uredba Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osama bin Ladnom, mrežo Al-Kaida in talibani, in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 467/2001 o prepovedi izvoza nekaterega blaga in storitev v Afganistan, o poostitvi prepovedi poletov in podaljšanju zamrznitve sredstev in drugih finančnih virov talibanov iz Afganistana (UL L 139, str. 9), kakor je bila triinšestdesetič spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 246/2006 z dne 10. februarja 2006, (UL L 40, str. 13), s katero so bila vnesena imena tožečih strank v priložo I k Uredbi št. 881/2002.

Izrek

1. Zadeve od T-135/06 do T-138/06 so združene za izdajo sodbe.

2. Razglasi se ničnost člena 2 Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 Uredba Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osama bin Ladnom, mrežo Al-Kaida in talibani, in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 467/2001 o prepovedi izvoza nekaterega blaga in storitev v Afganistan, o poostitvi prepovedi poletov in podaljšanju zamrznitve sredstev in drugih finančnih virov talibanov iz Afganistana, kakor je bila triinšestdesetič spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 246/2006 z dne 10. februarja 2006, v delu, ki se nanaša na tožeče stranke, torej na osebe Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Taher Nasuf in Ghunia Abdrabbah ter družbo Sanabel Relief Agency Ltd.

3. Svetu Evropske unije se poleg plačila svojih stroškov naloži tudi plačilo stroškov, ki so jih priglasile tožeče stranke, ter zneskov ki jih je blagajna Sodišča prve stopnje nakazala za pravno pomoč.

4. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska ter Evropska komisija nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 165, 15.7.2006.

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. oktobra 2010 – Asenbaum proti UUNT (WIENER WERKSTÄTTE)

(Združeni zadevi T-230/08 in T-231/08) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Prijavi besedne znamke Skupnosti WIENER WERKSTÄTTE — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisni značaj — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 40/94 (prej člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2010/C 328/47)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Paul Asenbaum (Dunaj, Avstrija) (zastopnika: P. Vögel in E. Ploil, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: S. Schäffner, zastopnik)

Predmet

Tožbi zoper odločbi četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 10. aprila 2008 (zadevi R 1573/2006-4 in R 1571/2006-4), ki se nanašata na prijavi za registracijo besednega znaka WIENER WERKSTÄTTE kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Zadevi T-230/08 in T-231/08 sta združeni za izdajo sodbe.
2. Tožbi se zavrneta.
3. Paulu Asenbaumu se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 223, 30.8.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 21. oktobra 2010 – Agapiou Joséphidès proti Komisiji in EACEA

(Zadeva T-439/08) (¹)

(„Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti, ki se nanašajo na dodelitev naziva Center odličnosti Jean Monnet Univerzi na Cipru — Dokumenti tretjih strank — Delna zavrnitev dostopa — Ničnostna tožba — Rok za vložitev tožbe — Nedopustnost — Ugovor nezakonitosti — Izjema, ki se nanaša na zasebnost in integriteto posameznika — Izjema, ki se nanaša na varstvo poslovnih interesov — Obveznost obrazložitve“)

(2010/C 328/48)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Kalliope Agapiou Joséphidès (Nikozija, Ciper) (zastopnik: C. Joséphidès, odvetnik)

Toženi stranki: Evropska komisija (zastopnika: M. Owsiany-Hornung in G. Rozet, zastopnika) in Izvajalska agencija za izobraževanje, avdiovizualno in kulturo (EACEA) (zastopnik: H. Monet, zastopnik)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti, prvič, odločbe EACEA z dne 1. avgusta 2008, ki se nanaša na zahtevo za dostop do dokumentov v zvezi z dodelitvijo naziva Center odličnosti Jean Monnet Univerzi na Cipru, in, drugič, odločbe Komisije C(2007) 3749 z dne 8. avgusta 2007, ki se nanaša na odločitev o dodelitvi subvencij v posameznem primeru v okviru programa za vseživljenjsko učenje, podprogram Jean Monnet.

Izrek

1. Tožba se zavne.
2. Kalliope Agapiou Joséphidès se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 237, 20.12.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 21. oktobra 2010 – Umbach proti Komisiji

(Zadeva T-474/08) (¹)

(„Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti, ki se nanašajo na pogodbo, sklenjeno v okviru programa TACIS — Zahteva za dostop do poročila v razmerju do spora med tožečo stranko in Komisijo pred belgijskim civilnim sodiščem — Delna zavrnitev dostopa — Zahteva za dostop, ki temelji na načelih, ki izhajajo iz Pogodbe EU — Javni interes za razkritje“)

(2010/C 328/49)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Dieter C. Umbach (Bangkok, Tajska) (zastopnik: M. Stephani, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Costa de Oliveira in T. Scharf, zastopnika)

Predmet

Razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 2. septembra 2008, s katero je bil tožeči stranki zavrnjen dostop do določenih dokumentov, povezanih s pogodbo, sklenjeno s Komisijo, naslovljeno „TACIS Service Contract n° 98.0414“, glede pomoči pri sestavi upravnega kodeksa v korist Ruske federacije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Dietru C. Umbachu se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 32, 7.2.2009.

Sklep Splošnega sodišča z dne 5. oktobra 2010 – Provincie Groningen in Provincie Drenthe proti Komisiji

(Zadeva T-69/09) ⁽¹⁾

(„Ničnostna tožba — ESRR — Odločba o znižanju pomoči in o naložitvi delnega povračila izplačanih zneskov — Regionalne enote — Neobstoj neposrednega nanašanja — Nedopustnost“)

(2010/C 328/50)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Tožeči stranki: Provincie Groningen (Nizozemska) in Provincie Drenthe (Nizozemska) (zastopnika: C. Dekker in E. Belhadj, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Steiblytė in W. Roels, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti dela odločbe Komisije C(2008) 8355 z dne 11. decembra 2008 o znižanju finančne pomoči iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), ki je bila dodeljena na podlagi enotnega programskega dokumenta št. 97.07.13.003 v okviru Cilja 2 za regiji Groningen in Drenthe (Nizozemska) v skladu z odločbo Komisije C(1997) 1362 z dne 26. maja 1997.

Izrek

1. Tožba se kot nedopustna zavrže.
2. Provincie Groningen in Provincie Drenthe se naloži plačilo stroškov postopka.

⁽¹⁾ UL C 90, 18.4.2009.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 15. oktobra 2010 – Nexans France proti Skupnemu podjetju Fusion for Energy

(Zadeva T-415/10 R)

(„Začasna odredba — Javna naročila — Postopek javnega razpisa — Zavrnitev ponudbe — Predlog za odložitev izvršitve — Neobstoj nujnosti“)

(2010/C 328/51)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Nexans France SAS (Clichy, Francija) (zastopnika: J.-P. Tran Thiet in J.-F. Le Corre, odvetnika)

Tožena stranka: Evropsko skupno podjetje za ITER in razvoj fuzijske energije (Barcelona, Španija) (zastopniki: A. Verpont, zastopnik, skupaj s C. Kennedy-Loestom, C. Thomas, M. Farley, solicitors, J. Derenne in N. Pourbaix, odvetnika)

Predmet

Predlog za odložitev izvršitve odločb, ki jih je v okviru postopka javnega razpisa sprejela tožena stranka in s katerima je zavrnila ponudbo tožeče stranke in naročilo za dobavo TP in PP prevodnikov oddala drugemu ponudniku.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 19. oktobra 2010 – Nencini proti Parlamentu

(Zadeva T-431/10 R)

(„Predlog za izdajo začasne odredbe — Poslanec Evropskega parlamenta — Izterjava nadomestil, nakazanih iz naslova povračila stroškov za parlamentarno pomoč in potne stroške — Predlog za odlog izvršitve — Neobstoj nujnosti“)

(2010/C 328/52)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Riccardo Nencini (Barberino di Mugello, Italija) (zastopnik: F. Bertini, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopniki: N. Lorens, A. Caiola in D. Moore, zastopniki)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve več aktov Parlamenta v zvezi z izterjavo parlamentarnih nadomestil, ki naj bi bila neupravičeno prejeta.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 13. avgusta 2010 – Morte Navarro proti Parlamentu

(Zadeva T-280/09)

(2010/C 328/53)

*Jezik postopka: španščina***Stranki**

Tožeča stranka: José Carlos Morte Navarro (Zaragoza, Španija)
(zastopnik: J. González Buitrón, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi tožeče stranke

- Odločba Odbora za peticije Evropskega parlamenta z dne 5. maja 2009 št. 202.660, s katero je ta končal postopek obravnave peticije, ki jo je predložil J. C. Morte Navarro pod št. 1818-08, naj se razglasi za nično in naj se sprejme druga odločba, s katero naj se ugotovi dopustnost peticije, ki jo je Evropskem parlamentu predložil J. C. Morte Navarro pod št. 1818-08, in se jo preuči po predpisanem postopku, toženi stranki pa naj se naloži plačilo stroškov;
- podredno naj se zgoraj omenjena odločba z dne 5. maja 2009 razglasi za nično, če prejšnjemu predlogu ne bi bilo ugodeno, in
- naj se Odboru za peticije Evropskega parlamenta odredi sprejetje nove odločbe, v kateri naj se odloči, ali je peticija, ki jo je predložil J. C. Morte Navarro, dopustna ali nedopustna, toženi stranki pa naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba se nanaša na odločbo Odbora za peticije Evropskega parlamenta z dne 5. maja 2009 o koncu postopka obravnave peticije, ki jo je predložila tožeča stranka, ker očitno ne spada v pristojnost Evropske unije.

Z navedeno peticijo je tožeča stranka zahtevala, da Parlament začne preiskavo, da bi nato od Sveta v skladu z določbo iz člena 7 Pogodbe o Evropski uniji zahteval, naj ugotovi, da je Španija huje in vztrajno kršila načela svobode, demokracije, spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravne države iz člena 6(1) Pogodbe o Evropski uniji.

V podporo svojim predlogom tožeča stranka navaja, da izpodbijana odločba ni bila obrazložena, saj ne vsebuje drugega argumenta kot preprosto trditev, da izpostavljeno vprašanje ne spada očitno na področje dejavnosti Evropske unije, ki bi ji zdaj omogočila spoznati razloge in argumente, na podlagi katerih je Odbor za peticije Evropskega parlamenta končal postopek obravnave njegove peticije.

Tožba, vložena 7. septembra 2010 – Brighton Collectibles proti UUNT – Felmar (BRIGHTON)

(Zadeva T-403/10)

(2010/C 328/54)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke**

Tožeča stranka: Brighton Collectibles, Inc. (City of Industry, ZDA)
(zastopnik: R. Delorey, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druge stranke pred odborom za pritožbe: Felmar (Pariz, Francija)

Predlogi tožeče stranke

- Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 30. junija 2010 v zadevi R 408/2009-4 naj se razveljavi;
- vsi plačilni nalogi Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) zoper tožečo stranko naj se razveljavijo; in
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „BRIGHTON“ za proizvode iz razreda 25

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: neregistrirani besedni in figurativni znamki „BRIGHTON“ in „Brighton“, ki se uporabljata v gospodarskem prometu v Združenem kraljestvu, na Irskem, v Nemčiji in Italiji za pasove; dobro znani besedni in figurativni znamki „BRIGHTON“ in „Brighton“, ki se uporabljata v gospodarskem prometu v Združenem kraljestvu, na Irskem, v Nemčiji in Italiji za usnjene izdelke, pokrivala, nakit in ročne ure

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(4) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe napačno uporabil pravo s tem, da je ugotovil, da obstoj prejšnjih pravic, na katerih je temeljil ugovor, ni bil dokazan; kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe nepravilno izključil verjetnost zmede.

Tožba, vložena 8. septembra 2010 – National Lottery Commission proti UUNT – Mediatek Italia in De Gregorio (prikaz roke)

(Zadeva T-404/10)

(2010/C 328/55)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: National Lottery Commission (London, Združeno kraljestvo) (zastopnik: B. Brandreth, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Drugi stranki pred odborom za pritožbe: Mediatek Italia Srl (Neapelj, Italija), Giuseppe De Gregorio (Neapelj, Italija)

Predlogi tožeče stranke

— Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 9. junija 2010 v zadevi R 1028/2009-1 naj se razveljavi;

— zadeva naj se vrne v razsojanje oddelku za izbris;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: Figurativna znamka, ki prikazuje roko s prekrizanimi prstoma in nasmejan obraz, za proizvode in storitve iz razredov 9, 16, 25, 28 in 41 – Registracija znamke Skupnosti št. 4800389

Imetnik znamke Skupnosti: tožeča stranka

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: drugi stranki pred odborom za pritožbe

Pravica iz znamke, ki jo ima stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti: Stranki, ki predlagata razglasitev ničnosti sta svoj zahtevek utemeljili na relativnih razlogih za ničnost iz člena 53(1)(c) in (2)(c) Uredbe sveta (ES) št. 207/2009

Odločba oddelka za izbris: razglasitev ničnosti znamke Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Tožeča stranka navaja, da sporna odločba krši člen 53(2) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe pri presoji tega člena in pri presoji dejstev napačno uporabil pravo in ni uporabil svojih preiskovalnih pooblastil. Tožeča stranka poleg tega meni, da odbor za pritožbe ni uporabil vseh pooblastil, ki jih ima na podlagi člena 78 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009.

Tožba, vložena 15. septembra 2010 – Yoshida Metal Industry proti UUNT – Pi-Design in drugi (površina, pokrita s črnimi krogi)

(Zadeva T-416/10)

(2010/C 328/56)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Yoshida Metal Industry Co., Ltd (Niigata, Japonska) (zastopniki: S. Vereia, K. Muraro, M. Balestrieri, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druge stranke pred odborom za pritožbe: Pi-Design AG (Triengen, Švica), Bodum France SA (Neuilly sur Seine, Francija), Bodum Logistics A/S (Billund, Danska)

Predlogi tožeče stranke

- Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 20. maja 2010 v zadevi R 1237/2008-1 naj se razveljavi;
- Odločba oddelka za izbris z dne 15. julija 2008 glede prijave znamke Skupnosti št. 1372580 naj se potrdi;
- Veljavnost registracije znamke Skupnosti št. 1372580 naj se potrdi;
- Toženi stranki in drugim strankam v postopku pred odborom za pritožbe naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: figurativna znamka, ki predstavlja površino, pokrito s črnimi krogi, za proizvode iz razredov 8 in 21 – registracija znamke Skupnosti št. 1372580

Imetnik znamke Skupnosti: tožeča stranka

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: druge stranke pred odborom za pritožbe

Pravica iz znamke, ki jo ima stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti: stranke, ki zahtevajo ugotovitev ničnosti, uveljavljajo absolutne razloge za zavrnitev v skladu s členom 7 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009

Odločba oddelka za izbris: zavrnitev zahteve za ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev izpodbijane odločbe in ugotovitev, da je znamka Skupnosti nična

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7(1)(e)(ii) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, saj je odbor za pritožbe napačno sklenil, da se določbe tega člena uporabljajo za izpodbijano znamko Skupnosti.

Tožba, vložena 17. septembra 2010 – Václav Hrbek, ki posluje pod imenom BODY-HF, proti UUNT – The Outdoor Group (ALPINE PRO SPORTSWEAR & EQUIPMENT)

(Zadeva T-434/10)

(2010/C 328/57)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Václav Hrbek, ki posluje pod imenom BODY-HF (Praga, Češka republika) (zastopnik: C. Jäger, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: The Outdoor Group Ltd (Northampton, Združeno kraljestvo)

Predlogi tožeče stranke

- Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 8. julija 2010 v zadevi R 1441/2009-2 naj se razveljavi;
- toženi stranki naj se naloži, naj zavrne ugovor št. B1276692 in naj v celoti ugodi prijavi št. 5779351 za registracijo;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka;
- drugi stranki pred odborom za pritožbe naj se, če bo intervenirala v tem postopku, naloži plačilo stroškov postopka, vključno s tistimi, ki so nastali tožeči stranki pred odborom za pritožbe in oddelkom za ugovore.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „ALPINE PRO SPORTSWEAR & EQUIPMENT“ za proizvode iz razredov 18, 24, 25 in 28 – prijava znamke Skupnosti št. 5779351

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: registracija znamke Skupnosti št. 2165017 kot figurativne znamke „alpine“ za proizvode iz razredov 18 in 25

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru

ljevala vključitve tožeče stranke v seznam organizacij, povezanih z iranskim jedrskim in balističnim programom.

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Tožeča stranka poleg tega navaja kršitev procesnih jamstev, saj naj bi bila kršena njena pravica do obrambe in pravica do poštenega sojenja, ker:

Navajani tožbeni razlogi: Tožeča stranka meni, da izpodbijana odločba krši člena 65(2) in 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe z izpodbijano odločbo zlorabil svoja pooblastila, saj naj bi bila neobjektivna in brez pravne podlage, ter napačno uporabil merila za ugotovitev verjetnosti zmede med prejšnjo znamko in izpodbijano znamko.

— Svet ni zadostno obrazložil odločitve o vključitvi imena tožeče stranke v sporni seznam;

— tožeči stranki pred sprejetjem sklepa Sveta ni bilo sporočeno, kateri dokazi so zanj obremenilni; in

Tožba, vložena 24. septembra 2010 – Fulmen proti Svetu

(Zadeva T-439/10)

(2010/C 328/58)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Fulmen (Teheran, Iran) (zastopnik: A. Kronshagen, odvetnik)

— tožeči stranki ni bilo omogočeno učinkovito uveljavljanje njenih stališč v zvezi s temi dokazi.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 668/2010 z dne 26. julija 2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 195, str. 25).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2010/413/SZVP z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39).

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Tožba, vložena 24. septembra 2010 – Mahmoudian proti Svetu

(Zadeva T-440/10)

(2010/C 328/59)

Jezik postopka: francoščina

Predloga tožeče stranke

— odstavek 11 oddelka I B priloge k Uredbi Sveta (EU) št. 668/2010 o sprejetju omejevalnih ukrepov proti Iranu in Sklepa Sveta z dne 26. julija 2010 v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, naj se razglasita za nična;

Stranki

Tožeča stranka: Fereydoun Mahmoudian (Teheran, Iran) (zastopnik: A. Kronshagen, odvetnik)

— Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov.

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 668/2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 ⁽¹⁾ in Sklepa Sveta 2010/413/SZVP ⁽²⁾ o sprejetju omejevalnih ukrepov proti Iranu s ciljem preprečevanja širjenja jedrskega orožja, v delu, v katerem je bilo ime tožeče stranke dodano na seznam oseb, subjektov in organov, katerih sredstva in finančni viri so zamrznjeni v skladu s tem predpisom.

Predloga tožeče stranke

— odstavek 2 oddelka I A priloge k Uredbi Sveta (EU) št. 668/2010 o sprejetju omejevalnih ukrepov proti Iranu in sklep Sveta z dne 26. julija 2010 v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, naj se razglasita za nična;

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja, da bi moral biti izpodbijani sklep Sveta razglašen za ničn, ker ni ob njegovem sprejetju nobena upoštevna odločba pristojnega organa uteme-

— Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 668/2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 ⁽¹⁾ in Sklepa Sveta 2010/413/SZVP ⁽²⁾ o sprejetju omejevalnih ukrepov proti Iranu s ciljem preprečevanja širjenja jedrskega orožja, v delu, v katerem je bilo ime tožeče stranke dodano na seznam oseb, subjektov in organov, katerih sredstva in finančni viri so zamrznjeni v skladu s tem predpisom.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve tožeče stranke so enake tistim v zadevi T-439/10, Fulmen proti Svetu, v zvezi z družbo, katere direktor naj bi bila tožeča stranka.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 668/2010 z dne 26. julija 2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 195, str. 25).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2010/413/SZVP z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39).

Pritožba, ki jo je 20. septembra 2010 vložil Christian Kurrer zoper sodbo, ki jo je 8. julija 2010 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-139/06, Kurrer proti Komisiji

(Zadeva T-441/10 P)

(2010/C 328/60)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnik: Christian Kurrer (Watermael-Boitsfort, Belgija)
(zastopnik: M. Velardo, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija in Svet Evropske unije

Predlogi pritožnika

- Sodba, izrečena v zadevi F-139/06, Kurrer proti Komisiji, naj se razveljavi.
- Odločba z dne 27. marca 2006 naj se razglasi za nično v delu, v katerem je bil pritožnik razvrščen kot uradnik na poskusnem delu v naziv A*6, plačilni razred 2.
- Podredno, zadeva naj se vrne v razsojanje Sodišču za uslužbence.

— Toženi stranki v pritožbenem postopku naj se naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik s to pritožbo predlaga razveljavitve sodbe Sodišča za uslužbence (SDU) z dne 8. julija 2010, izrečene v zadevi Kurrer proti Komisiji, F-139/06, s katero je bila zavržena tožba, s katero je pritožnik, nekdanji začasni uslužbenec z nazivom A*8, predlagal razglasitev ničnosti odločbe Komisije, s katero je ta i) imenovala pritožnika za administratorja na poskusnem delu na podlagi splošnega natečaja, ki je bil objavljen pred začetkom veljavnosti novih Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije, s tem da je bil na podlagi pravil novih Kadrovskih predpisov s to odločbo razvrščen v naziv A*6, plačilni razred 2, in ii) ni ohranil njegovih napredovalnih točk.

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja, da bi bilo treba člen 5(4) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom razlagati tako, da bi vsi začasni uslužbenci, ki so uspeli na notranjem ali splošnem natečaju, morali obdržati svoj naziv, ko postanejo uradniki, medtem ko naj bi SDU razsodilo, da mora biti ta ugodnost pridržana zgolj začasne uslužbence, ki so prešli v višjo skupino v času njihovega imenovanja.

Pritožnik v tem okviru navaja štiri pritožbene razloge:

- neobrazložitev in napačna uporaba prava, saj naj bi se SDU zelo obrobno izreklo o diskriminaciji med začasnimi uslužbenci, zaposlenimi pri Evropski Komisiji, in začasnimi uslužbenci, zaposlenimi pri Evropskem parlamentu in Računskem sodišču Evropske unije, ker naj bi slednji pri svoji razvrstitvi obdržali svoj naziv in svojo prednost, ne glede na razvrstitev, določeno v objavi natečaja, na katerem so uspeli;
- kršitev pravil o razlagi prava Skupnosti, saj naj se razlaga, ki jo je uporabilo SDU, ne bi opirala ne na besedilo ne na logiko člena 5(4) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom;
- kršitev načela enakega obravnavanja, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in napačna uporaba prava, saj naj bi razlaga, ki jo je uporabilo SDU, kršila načelo, po katerem dveh položajev, ki nista bistveno različna, ni mogoče različno obravnavati, saj naj ne bi bilo bistvenih razlik med začasnimi uslužbenci, ki so pridobili naziv ob prehodu v drugo skupino, in začasnimi uslužbenci, ki so postali uradniki po opravljenem splošnem natečaju; poleg tega naj bi nekateri začasni uslužbenci, ki so postali uradniki po opravljenem splošnem natečaju, ohranili napredovalne točke, pritožnik pa jih ni;
- kršitev prava Skupnosti in zlasti onemogočanje poklicnega napredovanja in onemogočanje začasnim uslužbencem, da bi postali uradniki.

Pritožba, ki jo je 20. septembra 2010 vložil Salvatore Magazzu zoper sodbo, ki jo je 8. julija 2010 razglasilo Sodišče za uslužbenca v zadevi F-126/06, Magazzu proti Komisiji

(Zadeva T-442/10 P)

(2010/C 328/61)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Salvatore Magazzu (Bruselj, Belgija) (zastopnik: M. Velardo, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi pritožnika

- Razveljavitev sodbe v zadevi F-126/06, Salvatore Magazzu proti Komisiji,
- odločba z dne 13. decembra 2005 se razveljavi v delu, v katerem je tožeča stranka, uradnik na poskusnem delu, uvrščena v naziv A* 6, plačilni razred 2, od 1. januarja 2006,
- vrnitev zadeve v ponovno odločanje Sodišču za uslužbenca,
- naložitev plačila stroškov Komisiji, vključno s stroški postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve, ki jih navaja tožeča stranka, so v bistvu enaki ali podobni kot tisti, navedeni v okviru zadeve T-441/10 P, Kurrer proti Komisiji.

Pritožba, ki jo je 20. septembra 2010 vložil Stefano Sotgia zoper sodbo, ki jo je 8. julija 2010 razglasilo Sodišče za uslužbenca v zadevi F-130/06, Sotgia proti Komisiji

(Zadeva T-443/10 P)

(2010/C 328/62)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Stefano Sotgia (Dublin, Irska) (zastopnik: M. Velardo, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi pritožnika

- Sodba v zadevi Sotgia proti Komisiji, F-130/06, naj se razveljavi.
- Odločba z dne 11. aprila 2006 naj se razveljavi v delu, v katerem je bil pritožnik, uradnik na poskusnem delu, od 16. aprila 2006 razvrščen v naziv A*6, plačilni razred 2.
- Podredno naj se zadeva vrne Sodišču za uslužbenca v ponovno odločanje.
- Toženi stranki v pritožbenem postopku se naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve pritožnika so v bistvu enaki oziroma podobni tistim, ki so bili navedeni v okviru zadeve Kurrer proti Komisiji, T-441/10 P.

Tožba, vložena 23. septembra 2010 – Apple proti UUNT 9 – Iphone Media (IPH IPHONE)

(Zadeva T-448/10)

(2010/C 328/63)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Apple, Inc. (Cupertino, ZDA) (zastopnika: M. Engelman, barrister in J. Olsen, solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Iphone Media, SA (Sevilla, Španija)

Predlogi tožeče stranke

- Razveljavi naj se odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 21. julija 2010 v zadevi R 1084/2009-4;
- ugoti naj se ugovoru tožeče stranke;
- podredno, naj se ugoti ugovoru tožeče stranke glede takih proizvodov in storitev, za katere je ugotovljeno, da obstaja verjetnost zmede, in/ali glede takih proizvodov in storitev, za katere je ugotovljeno, da obstaja tveganje, da bi prijavljena znamka izkoriščala ali škodila razlikovalnemu značaju ali ugledu znamke tožeče stranke;
- drugi stranki v postopku pred odborom za pritožbe naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „IPH IPHONE“ za proizvode in storitve iz razredov 16, 35, 38, 41 in 42 – prijava znamke Skupnosti št. 5562822

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: registracija znamke Skupnosti št. 2901007 besedne znamke „IPHONE“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 38 in 42

Odločba oddelka za ugovore: ugovoru se delno ugoti

Odločba odbora za pritožbe: pritožba se zavrne

Navajani tožbeni razlogi: Tožeča stranka meni, da izpodbijana odločba krši člena 8(1)(b) in 8(5) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe napačno uporabil določbe teh členov za izpodbijano znamko.

Tožba, vložena 24. septembra 2010 – ClientEarth proti Svetu

(Zadeva T-452/10)

(2010/C 328/64)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: ClientEarth (London, Združeno kraljestvo) (zastopnik: S. Hockman QC, barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da je tožena stranka kršila Uredbo (ES) št. 1049/2001⁽¹⁾;
- ugotovi naj se, da je Svet kršil člen 294(6) PDEU, ker Evropskega parlamenta ni celovito obvestil o razlogih, ki so ga vodili k sprejetju njegovega stališča v prvi obravnavi;
- izpodbijani sklep z dne 26. julija 2010 (št. 15/c/01/10), s katerim je Svet dal negativen odgovor v smislu člena 8(3)

Uredbe (ES) št. 1049/2001, s čimer je odrekel dostop do dokumenta št. 6865/09, naj se razglasi za ničnega;

- toženi stranki naj se naloži, da omogoči dostop do zahtevanega dokumenta, in
- toženi stranki naj se v skladu s členom 87 Poslovnika Splošnega sodišča naloži plačilo stroškov tožeče stranke, vključno s stroški morebitnih intervenientov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Sveta z dne 26. julija 2010, s katerim je tožena stranka zavrnila dostop tožeče stranke do dokumenta št. 6865/09, ki vsebuje mnenje pravne službe tožene stranke, ki se nanaša na predlog Komisije o prenovi Uredbe (ES) št. 1049/2001, zlasti pa tudi na predlagane spremembe iz Cashmanovega poročila, ki jih je predlagal Evropski parlament.

Tožeča stranka za utemeljitev tožbe navaja naslednje tožbene razloge:

Prvič, z izpodbijanim sklepom sta kršena člen 4(2), druga alineja, Uredbe (ES) št. 1049/2001 in člen 294(6) PDEU. Razkritje zahtevanega pravnega nasveta ne bi oslabilo njegove zaščite, prav tako pa ne bi oslabilo interesa Sveta za to, da zahteva in pridobi odkrit, objektivni in izčrpen pravni nasvet. Prva obravnava v zakonodajnem procesu bi morala vsebovati razkritje pravnega nasveta glede dostopnosti sprememb, ki jih je predlagal Evropski parlament.

Drugič, z izpodbijanim sklepom je kršen člen 4(3), prvi pododstavek, Uredbe (ES) št. 1049/2001. Člena 4(3) ni mogoče uporabiti za zaščito pravnih nasvetov. Pa tudi če bi to bilo mogoče, razkritje nasveta ne bi resno oslabilo procesa odločanja Sveta. Razkritje ne bi oslabilo zmožnosti pravne službe, da v sodnih postopkih zastopa stališče Sveta brez vsakršnih zunanjih vplivov, kot tudi ne neodvisnosti pravne službe Sveta, prav tako pa ne bi oviralo notranjih razprav v Svetu glede sprememb, ki jih je predlagal Parlament.

Dalje, z izpodbijanim sklepom sta kršena člen 4(2), zadnja alineja, in člen 4(3) Uredbe (ES) št. 1049/2001, ker v njem ni ocenjeno, ali prevlada javni interes za razkritje, in ni podana natančna utemeljitev razlogov za tako zavrnitev. Svet ni pretehtal zaščite pravnega nasveta proti interesu javnosti za to, da pride do razkritja dokumenta, upošteva prednosti, ki izvirajo iz povečane odprtosti in iz dejstva, da bi dostop do nasveta državljanom omogočil boljše sodelovanje pri prenovi Uredbe (ES) št. 1049/2001, ki zadeva širšo javnost, saj ji zagotavlja temelj, na katerem lahko izvršuje svojo pravico do dostopa dokumentov institucij EU.

Nazadnje, izpodbijani sklep krši člen 4(6) Uredbe (ES) št. 1049/2001, ker ne omogoča delnega dostopa do zahtevanega dokumenta.

(¹) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43)

Tožba, vložena 24. septembra 2010 – Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development proti Komisiji

(Zadeva T-453/10)

(2010/C 328/65)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development (Belfast, Združeno kraljestvo) (zastopnika: K. Brown, solicitor, in D. Wyatt QC, barrister)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Sklep Komisije št. 2010/399/EU (¹) (notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 4894) z dne 15. julija 2010 naj se glede vknjižbe 5-odstotnega pavšalnega popravka pri porabi Severne Irske v poslovnem letu 2007, ki znaša 18 600 258,71 EUR, razglasi za ničnega;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga delno razglasitev ničnosti sklepa Komisije št. 2010/399/EU (notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 4894) z dne 15. julija 2010 v obsegu, v katerem je iz financiranja iz sredstev Evropske unije izključena vknjižba 5-odstotnega pavšalnega popravka pri porabi Severne Irske v proračunskem letu 2007, ki znaša 18 600 258,71 EUR.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja te tožbene razloge:

Prvič, Komisija je pri sprejetju sklepa glede sporne vknjižbe napačno uporabila pravo in napačno ugotovila dejansko stanje, saj v ključnih nadzorih ugotovljene pomanjkljivosti in morebitne posledice za prijavo upravičenih hektarov v letu zahtevka 2006 v tem letu niso mogle pomeniti 5 odstotkov celotne porabe Severne Irske. Takšne previsoke prijave ne bi mogle povečati referenčnih zneskov, ki izhajajo iz plačil kmetom med letoma 2000 in 2002, in bi tako lahko povečale le število pravic do plačil, ustanovljenih leta 2005, ne pa tudi njihovega zneska. Približno 78 odstotkov zneska pravic do plačil, ki naj bi bile dodeljene in razdeljene med upravičene hektare, ki so jih prijavi kmetje v letu 2005, je bilo določenih na podlagi plačil tem kmetom med letoma 2000 in 2002 in na njih napake pri ugotavljanju upravičenih hektarov v letu 2005, ki so bile ponovljene 2006, ne bi mogle vplivati. Dalje, uporabljajo se določbe za znižanja in izključitve ter kazni, pri čemer se uporablja načelo prilagoditve pravic do plačil za nazaj in načelo, da se, če kmet prijavi previsoko število upravičenih hektarov in pravic do plačil, ni treba plačati nobene kazni, če je območje zemljišča, ki je določeno kot upravičeno, dovolj veliko za aktivacijo vseh pravic do plačil, do katerih je dejansko upravičen. Komisija je napačno razumela določbe, ki vzpostavljajo ti načeli, in zaradi tega previsoko ocenila zneske, ki so jih povrnili kmetje v Severni Irski zaradi previsokih prijav v letu zahtevka 2006.

Poleg tega je Komisija kršila načelo sorazmernosti, ko je ocenila verjetno izgubo na 5 odstotkov celotne porabe, čeprav je temeljno pravilo, ki ga je treba uporabiti v primerih, ko ni mogoče natančno oceniti izgube zadevnega sklada za financiranje iz Evropske unije, da mora biti stopnja popravka v neposredni povezavi z verjetno izgubo. Ocena Komisije je temeljila na dveh zmotnih predpostavkah, od katerih je prva ta, da ni pomembno, da napake v previsoki določitvi upravičene površine v letih 2005 in 2006 niso mogle negativno vplivati na približno 78 odstotkov vseh pravic do plačil, ki naj bi se dodelile kmetom, in glede na to v tem obsegu niso mogle pomeniti nevarnosti za financiranje. Na podlagi druge zmotne predpostavke pa je Komisija močno previsoko ocenila zneske, ki jih morajo povrniti kmetje v Severni Irski zaradi previsoke prijave v letu 2006. Nazadnje, ker je 5-odstotno pavšalno zmanjšanje, ki ga je uporabila Komisija, temelji na močno previsoki oceni verjetne izgube sklada za financiranje iz Evropske unije, sledi, da je bilo v takih okoliščinah primera 5-odstotno zmanjšanje pretirano in zaradi tega nesorazmerno.

(¹) Sklep Komisije z dne 15. julija 2010 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 4894) (UL 2010 L 184, str. 6).

Tožba, vložena 30. septembra 2010 – Anicav proti Komisiji**(Zadeva T-454/10)**

(2010/C 328/66)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) (Neapelj, Italija) (zastopniki: J. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins in S. Carvalho de Sousa, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Določbe člena 52 in Priloge VIII k Uredbi Komisije št. 1580/2007 ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije št. 687/2010 ⁽²⁾, naj se razglasijo za nične; in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev delne ničnosti Uredbe Komisije št. 1580/2007, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije št. 687/2010.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja te tožbene razloge:

Prvič, tožeča stranka trdi, da sporni ukrep krši Uredbo Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) (UL 2007 L 299, str. 1).

Ker sporni ukrep (i) ne vključuje predelovalnih dejavnosti iz Priloge VIII k Uredbi Komisije št. 1580/2007 in (ii) iz vrednosti tržne proizvodnje proizvodov za predelavo izključuje dejavnosti priprave, pakiranja in naknadne predelave, krši Uredbo o enotni SUT, ker ta določa, da se določbe o organizacijah proizvajalcev, in sicer dodeljevanje pomoči, uporabljajo le za proizvode, ki jih pokriva skupna ureditev trga za sadje in zelenjavo.

Drugič, tožeča stranka trdi, da sporni ukrep krši načelo prepovedi diskriminacije; sporni ukrep, s tem da organizacijam proizvajalcev dodeljuje pomoč, ki se nanaša na industrijske dejavnosti, ki jih opravljajo tudi zasebne industrije, krši načelo prepovedi diskriminacije, ki prepoveduje, da se primerljive situacije obravnavajo različno, razen če je taka obravnava objektivno upravičena.

Končno, tožeča stranka trdi, da sporni ukrep krši načelo sorazmernosti; sporni ukrep, s tem da organizacijam proizvajalcev dodeljuje pomoč, ki se nanaša na industrijske dejavnosti, ki jih opravljajo tudi zasebne industrije, krši načelo sorazmernosti, ker presega tisto, kar je nujno potrebno za doseg hipotetičnega cilja Skupne kmetijske politike, povezanega z vertikalno integracijo organizacij proizvajalcev.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave (UL L 350, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EU) št. 687/2010 z dne 30. julija 2010 o spremembi Uredbe (ES) št. 1580/2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave (UL L 199, str. 12).

Tožba, vložena 27. septembra 2010 – McBride proti Komisiji**(Zadeva T-458/10)**

(2010/C 328/67)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Peter McBride (Downings, Irska) (zastopniki: A. Collins SC, N. Travers, Barrister in D. Barry, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

— za ničnega naj se razglasi Sklep Komisije C(2010) 4758 z dne 13. julija 2010, ki je bil Irski vročen v obliki dopisa, s katerim je bila zavrnjena zahteva za povečanje zmogljivosti novega ribiškega plovila Peadar Elaine II, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL 2003, L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji, od T-218/03 do T-240/06 (ZOdL. str. II-1699); in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4758 z dne 13. julija 2010, ki je bil Irski vročen v obliki dopisa, s katerim je bila zavrnjena zahteva za povečanje zmogljivosti novega ribiškega plovila Peadar Elaine II, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higijene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL 2003, L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji, od T-218/03 do T-240/06 (ZOdI. str. II-1699).

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja naslednje tožbene razloge.

Prvič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka ravnala brez pravne podlage. Člen 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES z dne 26. junija 1997 o ciljih in podrobnih pravilih za prestrukturiranje ribiškega sektorja Skupnosti za obdobje od 1. januarja 1997 do 31. decembra 2001, da bi se doseglo trajno ravnovesje med viri in njihovim izkoriščanjem (UL 1997, L 175, str 27), še naprej zagotavlja ustrezno pravno podlago za izpodbijani sklep in zato Komisija domnevno ni imela pravne podlage za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila bistveno kršitev postopka. Navaja, da bi bilo treba izpodbijani sklep v skladu z Odločbo Sveta 97/413/ES sprejeti v skladu s postopkom upravljalnega odbora in da je Komisija s tem, da se je odločila za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa, storila bistveno kršitev postopka.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija z napačno razlago člena 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES prekoračila pooblastila, zlasti s tem, da se je oprla na neupoštevna merila in da ni upoštevala opredelitve „ribolovnega napora“ iz Odločbe Sveta št. 97/413/ES in iz ribiške zakonodaje Skupnosti, ki se je uporabljala v času zahteve tožeče stranke za varno tonažo iz decembra 2001.

Poleg tega tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep vsebuje več očitnih napak pri oceni zahteve tožeče stranke za varno tonažo. Navaja, da je odločitev Komisije, da zavrne zahtevo tožeče

stranke na podlagi uporabe nadomestne zmogljivosti več manjših plovil za Peadar Elaine II, kar pomeni, da se celotna zmogljivost polivalentnega segmenta irske flote ob registraciji tega plovila ni povečala, neutemeljena.

Nazadnje tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila njeno pravico do tega, da je deležna dobrega upravljanja. Navaja, da zavrnitev Komisije, da meritorno obravnava njeno zahtevo pomeni kršitev obveznosti Komisije iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravice tožeče stranke, da se njena zahteva na podlagi člena 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES obravnava „pravično in v razumnem roku“.

Tožba, vložena 27. septembra 2010 – McBride proti Komisiji

(Zadeva T-459/10)

(2010/C 328/68)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Hugh McBride (Downings, Irska) (zastopniki: A. Collins SC, N. Travers, Barrister in D. Barry, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

— za ničnega naj se razglasi Sklep Komisije C(2010) 4748 z dne 13. julija 2010, ki je bil Irski vročen v obliki dopisa, o zavrnitvi zahteve za varno zmogljivost novega ribiškega plovila Heather Jane II, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higijene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL 2003, L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji, od T-218/03 do T-240/06 (ZOdI. str. II-1699); in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4748 z dne 13. julija 2010, ki je bil Irski vročen v obliki dopisa, o zavrnitvi zahteve za varno zmogljivost novega ribiškega plovila Heather Jane II, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL 2003, L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji, od T-218/03 do T-240/06 (ZOdl. str. II-1699).

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja naslednje tožbene razloge.

Prvič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka ravnala brez pravne podlage. Člen 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES z dne 26. junija 1997 o ciljih in podrobnih pravilih za prestrukturiranje ribiškega sektorja Skupnosti za obdobje od 1. januarja 1997 do 31. decembra 2001, da bi se doseglo trajno ravnovesje med viri in njihovim izkoriščanjem (UL 1997, L 175, str 27), še naprej zagotavlja ustrezno pravno podlago za izpodbijani sklep in zato Komisija domnevno ni imela pravne podlage za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila bistveno kršitev postopka. Navaja, da bi bilo treba izpodbijani sklep v skladu z Odločbo Sveta 97/413/ES sprejeti v skladu s postopkom upravljalnega odbora in da je Komisija s tem, da se je odločila za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa, storila bistveno kršitev postopka.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija z napačno razlago člena 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES prekoračila pooblastila, zlasti s tem, da se je oprla na neupoštevna merila in da ni upoštevala opredelitve „ribolovnega napora“ iz Odločbe Sveta št. 97/413/ES in iz ribiške zakonodaje Skupnosti, ki se je uporabljala v času zahteve tožeče stranke za varno tonažo iz decembra 2001.

Poleg tega tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep vsebuje več očitnih napak pri oceni zahteve tožeče stranke za varno tonažo. Navaja, da je odločitev Komisije, da zavrne zahtevo tožeče stranke na podlagi uporabe nadomestne zmogljivosti več manjših plovil za Heather Jane II, kar pomeni, da se celotna

zmogljivost polivalentnega segmenta irske flote ob registraciji tega plovila ni povečala, neutemeljena.

Nazadnje tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila njeno pravico do tega, da je deležna dobrega upravljanja. Navaja, da zavrnitev Komisije, da meritorno obravnava njeno zahtevo pomeni kršitev obveznosti Komisije iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravice tožeče stranke, da se njena zahteva na podlagi člena 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES obravnava „pravično in v razumnem roku“.

Tožba, vložena 27. septembra 2010 – Mullglen proti Komisiji

(Zadeva T-460/10)

(2010/C 328/69)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Mullglen Ltd (Killybegs, Irska), (zastopniki: A. Collins SC, N. Travers, barrister, in D. Barry, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Za ničnega naj se razglasi Sklep Komisije C(2010) 4757 z dne 13. julija 2010, ki je bil v obliki dopisa vročen Irski, tožeči stranki pa je bil vročen 16. julija 2010, s katerim je bila zavrnjena zahteva za povečanje zmogljivosti predlaganega novega plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami, ki bi nadomestilo MFV Pacelli, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VULP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji, od T-218/03 do T-240/03, ZOdl., str. II-1699, in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4757 z dne 13. julija 2010, ki je bil v obliki dopisa vročen Irski, tožeči stranki pa je bil vročen 16. julija 2010, s katerim je bila zavržena zahteva za povečanje zmogljivosti predlaganega novega plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami, ki bi nadomestilo MFV Pacelli, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VULP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji, od T-218/03 do T-240/03, ZOdl., str. II-1699.

Tožeča stranka za utemeljitev tožbe navaja naslednje tožbene razloge:

Prvič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka ravnala brez pravne podlage. Člen 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES z dne 26. junija 1997 o ciljih in podrobnih pravilih za prestrukturiranje ribiškega sektorja Skupnosti za obdobje od 1. januarja 1997 do 31. decembra 2001, da bi se doseglo trajno ravnovesje med viri in njihovim izkoriščanjem (UL L 175, str. 27), še naprej zagotavlja ustrezno pravno podlago za izpodbijani sklep in zato Komisija domnevno ni imela pravne podlage za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila bistveno kršitev postopka. Navaja, da bi bilo treba izpodbijani sklep v skladu z Odločbo Sveta 97/413/ES sprejeti v skladu s postopkom upravljalnega odbora in da je Komisija s tem, da se je odločila za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa, storila bistveno kršitev postopka.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija z napačno razlago člena 4(2) Odločbe Sveta 97/413/ES prekoračila pooblastila, zlasti s tem, da se je oprla na neupoštevna merila in da ni upoštevala opredelitve „ribolovnega navora“ iz Odločbe Sveta št. 97/413/ES in iz ribiške zakonodaje Skupnosti, ki se je uporabljala v času zahteve tožeče stranke za varno tonažo iz decembra 2001.

Poleg tega tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep vsebuje več očitnih napak pri presoji zahteve tožeče stranke za varno tonažo. Navaja, da je odločitev Komisije, da zavrne zahtevo tožeče stranke zaradi večje prostornine pod glavnim krovom predlaganega novega plovila v primerjavi s Pacelli, očitno

napačna, tako kot je napačna tudi njena predpostavka, da bo „ribolovni navor“ predlaganega novega plovila večji od ribolovnega navora Pacelli.

Nazadnje tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila pravico do enakega obravnavanja. Navaja, da zavrnitev zahteve zaradi večje prostornine pod glavnim krovom predlaganega novega plovila predstavlja očitno različno obravnavanje, ki pomeni nedovoljeno diskriminacijo tožeče stranke glede na popolnoma drugačen pristop pri obravnavi nekaterih zahtev za dodatno varno tonažo, katerim je bilo ugodeno z Odločbo Komisije št. 2003/245, kakor tudi v zvezi z eno izmed zahtev, ki je bila sprva s to odločbo zavržena, nato pa odobrena s Sklepom Komisije C(2010) 4765 z dne 13. julija 2010.

Tožba, vložena 27. septembra 2010 – Boyle proti Komisiji

(Zadeva T-461/10)

(2010/C 328/70)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Cathal Boyle (Killybegs, Irsko), (zastopniki: A. Collins SC, N. Travers, barrister, in D. Barry, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Za ničnega naj se razglasi Sklep Komisije C(2010) 4751 z dne 13. julija 2010, ki je bil v obliki dopisa vročen Irski, tožeči stranki pa je bil vročen 16. julija 2010, s katerim je bila zavržena zahteva za povečanje zmogljivosti predlaganega novega plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami, ki bi nadomestilo MFV Marie Dawn, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VULP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji, od T-218/03 do T-240/03, ZOdl., str. II-1699, in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti sklepa Komisije C(2010) 4751 z dne 13. julija 2010, ki je bil v obliki dopisa vročen Irski, tožeči stranki pa je bil vročen 16. julija 2010, s katerim je bila zavrtna zahteva za povečanje zmogljivosti predlaganega novega plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami, ki bi nadomestilo MFV Marie Dawn, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VULP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji, od T-218/03 do T-240/03, ZOdl., str. II-1699.

Tožeča stranka za utemeljitev tožbe navaja naslednje tožbene razloge:

Prvič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka ravnala brez pravne podlage. Člen 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES z dne 26. junija 1997 o ciljih in podrobnih pravilih za prestrukturiranje ribiškega sektorja Skupnosti za obdobje od 1. januarja 1997 do 31. decembra 2001, da bi se doseglo trajno ravnovesje med viri in njihovim izkoriščanjem (UL L 175, str. 27), še naprej zagotavlja ustrezno pravno podlago za izpodbijani sklep in zato Komisija domnevno ni imela pravne podlage za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila bistveno kršitev postopka. Navaja, da bi bilo treba izpodbijani sklep v skladu z Odločbo Sveta 97/413/ES sprejeti v skladu s postopkom upravljalnega odbora in da je Komisija s tem, da se je odločila za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa, storila bistveno kršitev postopka.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija z napačno razlago člena 4(2) Odločbe Sveta 97/413/ES prekoračila pooblastila, zlasti s tem, da se je oprla na neupoštevna merila in da ni upoštevala opredelitve „ribolovnega navora“ iz Odločbe Sveta št. 97/413/ES in iz ribiške zakonodaje Skupnosti, ki se je uporabljala v času zahteve tožeče stranke za varno tonažo iz decembra 2001.

Poleg tega tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep vsebuje več očitnih napak pri presoji zahteve tožeče stranke za varno tonažo. Navaja, da je odločitev Komisije, da zavrne zahtevo tožeče stranke zaradi večje prostornine pod glavnim krovom predlaganega novega plovila v primerjavi z Marie Dawn, očitno

napačna, tako kot je napačna tudi njena predpostavka, da bo „ribolovni napor“ predlaganega novega plovila večji od ribolovnega navora Marie Dawn.

Nazadnje tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila pravico do enakega obravnavanja. Navaja, da zavrtnitev zahteve zaradi večje prostornine pod glavnim krovom predlaganega novega plovila predstavlja očitno različno obravnavanje, ki pomeni nedovoljeno diskriminacijo tožeče stranke glede na popolnoma drugačen pristop pri obravnavi nekaterih zahtev za dodatno varno tonažo, katerim je bilo ugodeno z Odločbo Komisije št. 2003/245, kakor tudi v zvezi z eno izmed zahtev, ki je bila sprva s to odločbo zavrtna, nato pa odobrena s Sklepom Komisije C(2010) 4765 z dne 13. julija 2010.

Tožba, vložena 27. septembra 2010 – Flaherty proti Komisiji

(Zadeva T-462/10)

(2010/C 328/71)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Thomas Flaherty (Kilronan, Irsko) (zastopniki: A. Collins SC, N. Travers, barrister, in D. Barry, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

— Za ničnega naj se razglasi Sklep Komisije C(2010) 4764 z dne 13. julija 2010, ki je bil v obliki dopisa vročen Irski, s katerim je bila zavrtna zahteva za povečanje zmogljivosti predlaganega novega plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami, ki bi nadomestilo MFV Westward Isle, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VULP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Sodišča z dne 17. aprila 2008 v združenih zadevah Flaherty in drugi proti Komisiji, C-373/06 P, C-379/06 P in C-382/06 P, ZOdl., str. I-2649, in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4764 z dne 13. julija 2010, ki je bil v obliki dopisa vročen Irski, s katerim je bila zavrnjena zahteva za povečanje zmogljivosti predlaganega novega plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami, ki bi nadomestilo MFV Westward Isle, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VULP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Sodišča z dne 17. aprila 2008 v združenih zadevah Flaherty in drugi proti Komisiji, C-373/06 P, C-379/06 P in C-382/06 P, ZOdl., str. I-2649.

Tožeča stranka za utemeljitev tožbe navaja naslednje tožbene razloge:

Prvič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka ravnala brez pravne podlage. Člen 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES z dne 26. junija 1997 o ciljih in podrobnih pravilih za prestrukturiranje ribiškega sektorja Skupnosti za obdobje od 1. januarja 1997 do 31. decembra 2001, da bi se doseglo trajno ravnovesje med viri in njihovim izkoriščanjem (UL L 175, str. 27), še naprej zagotavlja ustrezno pravno podlago za izpodbijani sklep in zato Komisija domnevno ni imela pravne podlage za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila bistveno kršitev postopka. Navaja, da bi bilo treba izpodbijani sklep v skladu z Odločbo Sveta 97/413/ES sprejeti v skladu s postopkom upravljalnega odbora in da je Komisija s tem, da se je odločila za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa, storila bistveno kršitev postopka.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija z napačno razlago člena 4(2) Odločbe Sveta 97/413/ES prekoračila pooblastila, zlasti s tem, da se je oprla na neupoštevna merila in da ni upoštevala opredelitve „ribolovnega navora“ iz Odločbe Sveta št. 97/413/ES in iz ribiške zakonodaje Skupnosti, ki se je uporabljala v času zahteve tožeče stranke za varno tonažo iz decembra 2001.

Poleg tega tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep vsebuje več očitnih napak pri presoji zahteve tožeče stranke za varno tonažo. Navaja, da je odločitev Komisije, da zavrne zahtevo tožeče stranke zaradi večje prostornine pod glavnim krovom predlaganega novega plovila v primerjavi z Westward Isle,

očitno napačna, tako kot je napačna tudi njena predpostavka, da bo „ribolovni napor“ predlaganega novega plovila večji od ribolovnega navora Westward Isle.

Nazadnje tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila pravico do enakega obravnavanja. Navaja, da zavrnitev zahteve zaradi večje prostornine pod glavnim krovom predlaganega novega plovila predstavlja očitno različno obravnavanje, ki pomeni nedovoljeno diskriminacijo tožeče stranke glede na popolnoma drugačen pristop pri obravnavi nekaterih zahtev za dodatno varno tonažo, katerim je bilo ugodeno z Odločbo Komisije št. 2003/245, kakor tudi v zvezi z eno izmed zahtev, ki je bila sprva s to odločbo zavrnjena, nato pa odobrena s Sklepom Komisije C(2010) 4765 z dne 13. julija 2010.

Tožba, vložena 27. septembra 2010 – Ocean Trawlers proti Komisiji

(Zadeva T-463/10)

(2010/C 328/72)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Ocean Trawlers Ltd (Killybegs, Irsko), (zastopniki: A. Collins SC, N. Travers, barrister, in D. Barry, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Za ničnega naj se razglasi Sklep Komisije C(2010) 4750 z dne 13. julija 2010, ki je bil v obliki dopisa vročen Irski, s katerim je bila zavrnjena zahteva za povečanje zmogljivosti predlaganega novega plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami, ki bi nadomestilo MFV Golden Rose, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VULP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Sodišča z dne 17. aprila 2008 v združenih zadevah Flaherty in drugi proti Komisiji, C-373/06 P, C-379/06 P in C-382/06 P, ZOdl., str. I-2649, in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti sklepa Komisije C(2010) 4750 z dne 13. julija 2010, ki je bil v obliki dopisa vročen Irski, s katerim je bila zavrnjena zahteva za povečanje zmogljivosti predlaganega novega plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami, ki bi nadomestilo MFV Golden Rose, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VULP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Sodišča z dne 17. aprila 2008 v združenih zadevah Flaherty in drugi proti Komisiji, C-373/06 P, C-379/06 P in C-382/06 P, ZOdl., str. I-2649.

Tožeča stranka za utemeljitev tožbe navaja naslednje tožbene razloge:

Prvič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka ravnala brez pravne podlage. Člen 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES z dne 26. junija 1997 o ciljih in podrobnih pravilih za prestrukturiranje ribiškega sektorja Skupnosti za obdobje od 1. januarja 1997 do 31. decembra 2001, da bi se doseglo trajno ravnovesje med viri in njihovim izkoriščanjem (UL L 175, str. 27), še naprej zagotavlja ustrezno pravno podlago za izpodbijani sklep in zato Komisija domnevno ni imela pravne podlage za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila bistveno kršitev postopka. Navaja, da bi bilo treba izpodbijani sklep v skladu z Odločbo Sveta 97/413/ES sprejeti v skladu s postopkom upravljalnega odbora in da je Komisija s tem, da se je odločila za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa, storila bistveno kršitev postopka.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija z napačno razlago člena 4(2) Odločbe Sveta 97/413/ES prekoračila pooblastila, zlasti s tem, da se je oprla na neupoštevna merila in da ni upoštevala opredelitve „ribolovnega napora“ iz Odločbe Sveta št. 97/413/ES in iz ribiške zakonodaje Skupnosti, ki se je uporabljala v času zahteve tožeče stranke za varno tonažo iz decembra 2001.

Poleg tega tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep vsebuje več očitnih napak pri presoji zahteve tožeče stranke za varno tonažo. Navaja, da je odločitev Komisije, da zavrne zahtevo tožeče stranke zaradi večje prostornine pod glavnim krovom predlaganega novega plovila v primerjavi z Golden Rose, očitno

napačna, tako kot je napačna tudi njena predpostavka, da bo „ribolovni napor“ predlaganega novega plovila večji od ribolovnega napora Golden Rose.

Nazadnje tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila pravico do enakega obravnavanja. Navaja, da zavrnitev zahteve zaradi večje prostornine pod glavnim krovom predlaganega novega plovila predstavlja očitno različno obravnavanje, ki pomeni nedovoljeno diskriminacijo tožeče stranke glede na popolnoma drugačen pristop pri obravnavi nekaterih zahtev za dodatno varno tonažo, katerim je bilo ugodeno z Odločbo Komisije št. 2003/245, kakor tudi v zvezi z eno izmed zahtev, ki je bila sprva s to odločbo zavrnjena, nato pa odobrena s Sklepom Komisije C(2010) 4765 z dne 13. julija 2010.

Tožba, vložena 27. septembra 2010 – Fitzpatrick proti Komisiji

(Zadeva T-464/10)

(2010/C 328/73)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Patrick Fitzpatrick (Kileany, Irska) (zastopniki: A. Collins SC, N. Travers, barrister, in D. Barry, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Za ničnega naj se razglasi Sklep Komisije C(2010) 4761 z dne 13. julija 2010, ki je bil v obliki dopisa vročen Irski, tožeči stranki pa je bil vročen 16. julija 2010, s katerim je bila zavrnjena zahteva za povečanje zmogljivosti predlaganega novega plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami, ki bi nadomestilo MFV Shauna Ann, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VULP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji, od T-218/03 do T-240/03, ZOdl., str. II-1699, in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4761 z dne 13. julija 2010, ki je bil v obliki dopisa vročen Irski, tožeči stranki pa je bil vročen 16. julija 2010, s katerim je bila zavrtnjena zahteva za povečanje zmogljivosti predlaganega novega plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami, ki bi nadomestilo MFV Shauna Ann, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VULP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higijene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji, od T-218/03 do T-240/03, ZOdl., str. II-1699.

Tožeča stranka za utemeljitev tožbe navaja naslednje tožbene razloge:

Prvič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka ravnala brez pravne podlage. Člen 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES z dne 26. junija 1997 o ciljih in podrobnih pravilih za prestrukturiranje ribiškega sektorja Skupnosti za obdobje od 1. januarja 1997 do 31. decembra 2001, da bi se doseglo trajno ravnovesje med viri in njihovim izkoriščanjem (UL L 175, str. 27), še naprej zagotavlja ustrezno pravno podlago za izpodbijani sklep in zato Komisija domnevno ni imela pravne podlage za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila bistveno kršitev postopka. Navaja, da bi bilo treba izpodbijani sklep v skladu z Odločbo Sveta 97/413/ES sprejeti v skladu s postopkom upravljalnega odbora in da je Komisija s tem, da se je odločila za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa, storila bistveno kršitev postopka.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija z napačno razlago člena 4(2) Odločbe Sveta 97/413/ES prekoračila pooblastila, zlasti s tem, da se je oprla na neupoštevna merila in da ni upoštevala opredelitve „ribolovnega napora“ iz Odločbe Sveta št. 97/413/ES in iz ribiške zakonodaje Skupnosti, ki se je uporablja v času zahteve tožeče stranke za varno tonažo iz decembra 2001.

Poleg tega tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep vsebuje več očitnih napak pri presoji zahteve tožeče stranke za varno tonažo. Navaja, da je neutemeljena odločitev Komisije, da zavrne zahtevo tožeče stranke na tej podlagi, ker uporaba nado-

mestne zmogljivosti več manjših plovil za Shauna Ann pomeni, da ob registraciji tega plovila ni prišlo do nikakršnega povečanja celotne zmogljivosti polivalentnega segmenta irske flote.

Nazadnje tožeča stranka trdi, da je Komisija prekršila pravico tožeče stranke do tega, da je deležna dobrega upravljanja. Navaja, da zavrtnitev Komisije, da bi ocenila vsebino njene zahteve, pomeni kršitev njenih dolžnosti iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (UL 2010, L 83, str. 389), zlasti kršitev njene pravice, da bi bila njena zahteva v skladu s členom 4(2) Odločbe Sveta 97/413/ES obravnavana „pravično in v razumnem roku“.

Tožba, vložena 27. septembra 2010 – McHugh proti Komisiji

(Zadeva T-465/10)

(2010/C 328/74)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Eamon McHugh (Killybegs, Irska) (zastopniki: A. Collins SC, N. Travers, Barrister in D. Barry, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

— za ničnega naj se razglaši Sklep Komisije C(2010) 4767 z dne 13. julija 2010, ki je bil Irski vročen v obliki dopisa, s katerim je bila zavrtnjena zahteva za povečanje zmogljivosti novega plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami Antarctic, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higijene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL 2003, L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji, od T-218/03 do T-240/06 (ZOdl. str. II-1699); in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4767 z dne 13. julija 2010, ki je bil Irski vročen v obliki dopisa, s katerim je bila zavrnjena zahteva za povečanje zmogljivosti novega plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami Antartic, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL 2003, L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji, od T-218/03 do T-240/06 (ZOdl. str. II-1699).

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja naslednje tožbene razloge.

Prvič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka ravnala brez pravne podlage. Člen 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES z dne 26. junija 1997 o ciljih in podrobnih pravilih za prestrukturiranje ribiškega sektorja Skupnosti za obdobje od 1. januarja 1997 do 31. decembra 2001, da bi se doseglo trajno ravnovesje med viri in njihovim izkoriščanjem (UL 1997, L 175, str. 27), še naprej zagotavlja ustrezno pravno podlago za izpodbijani sklep in zato Komisija domnevno ni imela pravne podlage za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila bistveno kršitev postopka. Navaja, da bi bilo treba izpodbijani sklep v skladu z Odločbo Sveta 97/413/ES sprejeti v skladu s postopkom upravljalnega odbora in da je Komisija s tem, da se je odločila za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa, storila bistveno kršitev postopka.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija z napačno razlago člena 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES prekoračila pooblastila, zlasti s tem, da se je oprla na neupoštevna merila in da ni upoštevala opredelitve „ribolovnega napora“ iz Odločbe Sveta št. 97/413/ES in iz ribiške zakonodaje Skupnosti, ki se je uporabljala v času zahteve tožeče stranke za varno tonažo iz decembra 2001.

Poleg tega tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep vsebuje več očitnih napak pri presoji zahteve tožeče stranke za varno tonažo. Navaja, da je odločitev Komisije, da zavrne zahtevo tožeče stranke zaradi večje prostornine pod glavnim krovom predlaganega novega plovila Antartic, očitno napačna, tako

kot je napačna tudi njena predpostavka, da bo „ribolovni napor“ predlaganega novega plovila večji od ribolovnega napora nadomeščenih plovil.

Nazadnje tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila pravico do enakega obravnavanja. Navaja, da zavrnitev zahteve zaradi večje prostornine pod glavnim krovom predlaganega novega plovila predstavlja očitno različno obravnavanje, ki pomeni nedovoljeno diskriminacijo tožeče stranke glede na popolnoma drugačen pristop pri obravnavi nekaterih zahtev za dodatno varno tonažo, katerim je bilo ugodeno z Odločbo Komisije št. 2003/245, kakor tudi v zvezi z eno izmed zahtev, ki je bila sprva s to odločbo zavrnjena, nato pa odobrena s Sklepom Komisije C(2010) 4765 z dne 13. julija 2010.

Tožba, vložena 27. septembra 2010 – Hannigan proti Komisiji

(Zadeva T-466/10)

(2010/C 328/75)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Eugene Hannigan (Killybegs, Irska) (zastopniki: A. Collins SC, N. Travers, Barrister in D. Barry, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

— za ničnega naj se razglasi Sklep Komisije C(2010) 4754 z dne 13. julija 2010, ki je bil Irski vročen v obliki dopisa, s katerim je bila zavrnjena zahteva za povečanje zmogljivosti novega ribiškega plovila Niamh Eoghan, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL 2003, L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji, od T-218/03 do T-240/06 (ZOdl. str. II-1699); in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4754 z dne 13. julija 2010, ki je bil Irski vročen v obliki dopisa, s katerim je bila zavrnjena zahteva za povečanje zmogljivosti novega ribiškega plovila Niamh Eoghan, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL 2003, L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji, od T-218/03 do T-240/06 (ZOdI. str. II-1699).

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja naslednje tožbene razloge.

Prvič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka ravnala brez pravne podlage. Člen 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES z dne 26. junija 1997 o ciljih in podrobnih pravilih za prestrukturiranje ribiškega sektorja Skupnosti za obdobje od 1. januarja 1997 do 31. decembra 2001, da bi se doseglo trajno ravnovesje med viri in njihovim izkoriščanjem (UL 1997, L 175, str 27), še naprej zagotavlja ustrezno pravno podlago za izpodbijani sklep in zato Komisija domnevno ni imela pravne podlage za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila bistveno kršitev postopka. Navaja, da bi bilo treba izpodbijani sklep v skladu z Odločbo Sveta 97/413/ES sprejeti v skladu s postopkom upravljalnega odbora in da je Komisija s tem, da se je odločila za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa, storila bistveno kršitev postopka.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija z napačno razlago člena 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES prekoračila pooblastila, zlasti s tem, da se je oprla na neupoštevna merila in da ni upoštevala opredelitve „ribolovnega napora“ iz Odločbe Sveta št. 97/413/ES in iz ribiške zakonodaje Skupnosti, ki se je uporabljala v času zahteve tožeče stranke za varno tonažo iz decembra 2001.

Poleg tega tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep vsebuje več očitnih napak pri oceni zahteve tožeče stranke za varno tonažo. Navaja, da je odločitev Komisije, da zavrne zahtevo tožeče stranke zaradi uporabe nadomestne zmogljivosti več manjših

plovil za Niamh Eoghan, kar pomeni, da se celotna zmogljivost polivalentnega segmenta irske flote ob registraciji tega plovila ni povečala, neutemeljena.

Nazadnje tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila njeno pravico do tega, da je deležna dobrega upravljanja. Navaja, da zavrnitev Komisije, da meritorno obravnava njeno zahtevo pomeni kršitev obveznosti Komisije iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravice tožeče stranke, da se njena zahteva na podlagi člena 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES obravnava „pravično in v razumnem roku“.

Tožba, vložena 27. septembra 2010 – Murphy proti Komisiji

(Zadeva T-467/10)

(2010/C 328/76)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Larry Murphy (Castletownbere, Irsko) (zastopniki: A. Collins SC, N. Travers, Barrister in D. Barry, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska Komisija

Predlog tožeče stranke

— za ničnega naj se razglasi Sklep Komisije C(2010) 4753 z dne 13. julija 2010, ki je bil Irski vročen v obliki dopisa, s katerim je bila zavrnjena zahteva za povečanje zmogljivosti novega plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami, ki bi nadomestilo MFV Menhaden, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL 2003, L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Sodišča z dne 17. aprila 2008 v združenih zadevah Flaherty in drugi proti Komisiji, C-373/06 P, C-379/06 P in C-382/06 P (ZOdI. str. I-2649); in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4753 z dne 13. julija 2010, ki je bil Irski vročen v obliki dopisa, s katerim je bila zavržena zahteva za povečanje zmogljivosti novega plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami, ki bi nadomestilo MFV Menhaden, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL 2003, L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Sodišča z dne 17. aprila 2008 v združenih zadevah Flaherty in drugi proti Komisiji, C-373/06 P, C-379/06 P in C-382/06 P (ZOdl. str. I-2649).

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja naslednje tožbene razloge.

Prvič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka ravnala brez pravne podlage. Člen 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES z dne 26. junija 1997 o ciljih in podrobnih pravilih za prestrukturiranje ribiškega sektorja Skupnosti za obdobje od 1. januarja 1997 do 31. decembra 2001, da bi se doseglo trajno ravnovesje med viri in njihovim izkoriščanjem (UL 1997, L 175, str. 27), še naprej zagotavlja ustrezno pravno podlago za izpodbijani sklep in zato Komisija domnevno ni imela pravne podlage za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila bistveno kršitev postopka. Navaja, da bi bilo treba izpodbijani sklep v skladu s Odločbo Sveta 97/413/ES sprejeti v skladu s postopkom upravljalnega odbora in da je Komisija s tem, da se je odločila za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa, storila bistveno kršitev postopka.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija z napačno razlago člena 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES prekoračila pooblastila, zlasti s tem, da se je oprla na neupoštevna merila in da ni upoštevala opredelitve „ribolovnega napora“ iz Odločbe Sveta št. 97/413/ES in iz ribiške zakonodaje Skupnosti, ki se je uporabljala v času zahteve tožeče stranke za varno tonažo iz decembra 2001.

Poleg tega tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep vsebuje več očitnih napak pri presoji zahteve tožeče stranke za varno tonažo. Navaja, da je odločitev Komisije, da zavrne zahtevo tožeče stranke zaradi večje prostornine pod glavnim krovom predlaganega novega plovila v primerjavi z Menhaden, očitno napačna, tako kot je napačna tudi njena predpostavka, da bo „ribolovni napor“ predlaganega novega plovila večji od ribolovnega napora Menhaden.

Nazadnje tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila pravico do enakega obravnavanja. Navaja, da zavrnitev zahteve zaradi večje prostornine pod glavnim krovom predlaganega novega plovila

predstavlja očitno različno obravnavanje, ki pomeni nedovoljeno diskriminacijo tožeče stranke glede na popolnoma drugačen pristop pri obravnavi nekaterih zahtev za dodatno varno tonažo, katerim je bilo ugodeno z Odločbo Komisije št. 2003/245, kakor tudi v zvezi z eno izmed zahtev, ki je bila sprva s to odločbo zavržena, nato pa odobrena s Sklepom Komisije C(2010) 4765 z dne 13. julija 2010.

Tožba, vložena 4. oktobra 2010 – Portugalska proti Komisiji

(Zadeva T-475/10)

(2010/C 328/77)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Portugalska republika (zastopniki: L. Inez Fernandes, zastopnik, skupaj s C. Botelhom Monizom in P. Gouveio e Melom, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

— Za ničn naj se razglasi Sklep Komisije C(2010) 4891 konč. z dne 20. julija 2010 v zvezi z davkom podobno dajatvijo za promocijo vina, ki jo pobira Portugalska – post. C-43/2004 (prej NN 38/2003);

podredno,

— za nična naj se razglasita sedmi in deveti pogoj iz člena 3(2) Sklepa;

in v obeh primerih

— naj se Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

(a) Napačna uporaba prava s kršitvijo člena 107(1) Pogodbe glede opredelitve dela prihodkov od dajatve za promocijo, namenjene financiranju podpore promociji in oglaševanju vina v skladu z uredbo-zakonom št. 119/97 z dne 15. maja 1997, za državna sredstva;

(b) napačna uporaba prava s kršitvijo členov 107(1) in 296 Pogodbe ter Uredbe Komisije (ES) št. 1860/2004 (¹), ker je Komisija opredelila podporo za promocijo in oglaševanje vina kot državno pomoč, ne da bi proučila, ali ta podpora lahko omeji konkurenco na trgu in ali ne bi mogla pomeniti *de minimis* pomoči;

- (c) napačno ugotovljeno dejansko stanje s tem, da je Komisija menila, da dajatev za promocijo – kot mehanizem financiranja ukrepov promocije in oglaševanja vina v drugih državah članicah in tretjih državah – diskriminira uvožene proizvode in krši člen 110 Pogodbe, in kršitev načela dobrega upravljanja s tem, da ni sprejela nobenih dodatnih preiskovalnih ukrepov po zahtevi po informacijah z dne 24. aprila 2006, da bi odpravila svoje dvome v zvezi s tem;
- (d) napačna uporaba prava glede uporabe člena 108 Pogodbe in člena 7(4) Uredbe (ES) št. 659/1999^(?) ter načel sorazmernosti in enakega obravnavanja, saj je – tudi če se prizna zakonitost analize Komisije v Sklepu (kar pa ni tako) – sedmi pogoj, določen v členu 3(2) Sklepa, v nasprotju z analizo in ugotovitvami Komisije, do katerih je prišla v obrazložitvi Sklepa;
- (e) napačna uporaba prava, ker deveti pogoj, določen v členu 3(2) Sklepa, krši člena 108 in 296 Pogodbe, člena 6(1) in 7(4) Uredbe (ES) št. 659/1999 ter načeli sorazmernosti, enakega obravnavanja in pravico do obrambe.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1860/2004 z dne 6. oktobra 2004 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za *de minimis* pomoči v kmetijskem in ribiškem sektorju.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES.

Tožba, vložena 8. oktobra 2010 – The Pukka Luggage Company proti UUNT – Jesus Miguel Azpiroz Arruti (PUKKA)

(Zadeva T-483/10)

(2010/C 328/78)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: The Pukka Luggage Company Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: K. E. Gilbert in M. H. Blair, solici-tors)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Jesús Miguel Azpiroz Arruti (San Sebastián, Španija)

Predlogi tožeče stranke

- Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 29. julija 2010 v zadevi R 1175/2008-4 naj se razveljavi;

— podredno, izpodbijana odločba naj se razveljavi v delu, v katerem je ugodeno ugovoru glede „prtljage“;

— ali, podredno, izpodbijana odločba naj se razveljavi v delu, v katerem je ugodeno ugovoru glede „trdih kovčkov, trdih kovčkov na kolesih“;

— toženi stranki in drugi stranki v postopku pred odborom za pritožbe naj se naloži plačilo stroškov, vključno s stroški, ki jih je priglasila tožeča stranka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „PUKKA“ za proizvode iz razreda 18 – prijava znamke Skupnosti št. 4061545

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: španska registracija št. 1570450 figurativne znamke „PUKAS“ za proizvode iz razreda 18; figurativna znamka Skupnosti „PUKAS“, registrirana pod št. 19802, za proizvode in storitve iz razredov 25, 28 in 39

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Tožeča stranka navaja, da se z izpodbijano odločbo krši člen 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe napačno presodil podobnost proizvodov na eni strani ter podobnost med izpodbijano znamko in prejšnjo znamko na drugi strani.

Tožba, vložena 14. oktobra 2010 – Gas Natural Fenosa SDG proti Komisiji

(Zadeva T-484/10)

(2010/C 328/79)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Gas Natural Fenosa SDG, SA (Madrid, Španija) (zastopnika: F. González Díaz in F. Salerno, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožече stranke

- Sklep Evropske komisije z dne 29. septembra 2010 naj se v skladu s členom 263 PDEU razglasi za ničen in
- Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S Sklepom, ki se izpodbija v tem postopku, so dovoljeni španski predpisi o izravnavi dodatnih stroškov, ki jih nosijo proizvajalci električne energije, ki morajo na podlagi obveznosti javnih storitev za del proizvodnje uporabiti domači premog.

Gas Natural Fenosa meni, da je Sklep v nasprotju s pravom Skupnosti, zaradi česar predlaga, da se razglasi za ničen na podlagi naslednjih razlogov:

1. Prvič, s Sklepom je kršen člen 108(2) PDEU in člen 4(4) Uredbe Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾, ker sporne pomoči povzročajo dvome o njihovi združljivosti s skupnim trgovom.
2. Drugič, Sklep krši številne določbe primarnega in sekundarnega prava, zaradi česar se pomoči ne more šteti za združljivo s skupnim trgovom, in sicer:
 - Zakonodajo Skupnosti glede okolja, konkretno člena 4 PEU in 191 PDEU, in pravila o uporabi zavez na okoljskem področju, zlasti Direktivo 2003/87/ES, pred kratkim spremenjeno z Direktivo 2009/29/ES ⁽²⁾, ker se s spornim ukrepom spodbuja delovanje naprav, ki povečujejo raven emisije plinov v ozračje, krši prepoved dodeljevanja novih pravic za brezplačne emisije in spodbuja premogovniško dejavnost, ki je resna grožnja za naravni habitat.
 - Pravila Pogodbe na področju notranjega trga, konkretno člena 34 PDEU in 49 PDEU, ker ovira in otežuje uvoz električne energije, proizvedene iz nešpanskega premoga ali plina in načrte za širitev kapacitete proizvodnje električne energije iz plina in/ali uvoženega premoga.
 - Člena 101 PDEU in 102 PDEU v povezavi s členom 4(3) PEU, zaradi spodbujanja nekonkurenčnega ravnanja s strani proizvajalcev španskega premoga.
 - Člen 126(1) PDEU, ker bo sporni ukrep po nepotrebnem in nesorazmerno povečal javne izdatke.

- Uredbo št. 1407/2002 ⁽³⁾, ker dovoljuje povečanje obsega že dodeljene pomoči s predhodnimi ukrepi in povzroča izkrivljanje na trgu proizvodnje električne energije.

3. Tretjič, s Sklepom sta kršena člena 3(2) in 11(4) Druge direktive o trgu z električno energijo (Direktiva 2003/54/CE) ⁽⁴⁾ in člen 106(2) PDEU ter Okvir Skupnosti za državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve in načelo sorazmernosti, ker niso bili izpolnjeni pogoji, določeni s temi določbami za ustanovitev storitve splošnega gospodarskega pomena iz razlogov zanesljivosti oskrbe in, v vsakem primeru, ker obstajajo primernejše alternative za dosego ciljev, ki jim sledi sporni ukrep.

⁽¹⁾ UL L 83, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva 2009/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spremembi Direktive 2003/87/ES z namenom izboljšanja in razširitve sistema Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov (UL L 140, str. 63).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1407/2002 z dne 23. julija 2002 o državni pomoči za premogovništvo (UL L 205, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva 2003/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 96/92/ES (UL L 176, str. 37/56).

Tožba, vložena 14. oktobra 2010 – Iberdrola proti Komisiji

(Zadeva T-486/10)

(2010/C 328/80)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožecha stranka: Iberdrola, SA (Bilbao, Španija) (zastopnika: J. Ruiz Calzado in E. Barbier de la Serre, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožече stranke

- Sklep naj se razglasi za ničen in

- Komisiji naj se naloži plačilo vseh stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Sklep, ki se izpodbija v tem postopku, je isti kot v zadevah Gas Natural Fenosa SDG proti Komisiji, T-484/10, in Endesa proti Komisiji, T-490/10.

Tožeča stranka trdi, da je Komisija večkrat napačno uporabila pravo in storila več očitnih napak pri presoji, ker je po predhodni preučitvi iz člena 4(3) Uredbe (ES) št. 659/1999 ⁽¹⁾ menila, da je izravnava zaradi javnih storitev, ki jo je prijavila Kraljevina Španija, utemeljena v skladu s predpisi EU o državnih pomočeh. Tožeča stranka navaja pet razlogov za razglasitev ničnosti.

S prvim tožbenim razlogom za razglasitev ničnosti tožeča stranka zatrjuje, da Komisija ni začela postopka formalne preiskave, določenega v členu 4(4) Uredbe, kljub temu, da obstajajo številni dvomi glede združljivosti prijavljene pomoči z notranjim trgov. Zato tožeča stranka trdi, da je Komisija očitno kršila člen 108(2) PDEU in člen 4(4) Uredbe št. 659/1999.

Z drugim tožbenim razlogom, ki je sestavljen iz dveh delov, tožeča stranka zatrjuje, prvič, da je Komisija napačno uporabila pravo in storila napake pri presoji s tem, da je menila, da ukrep, ki ga je prijavila Kraljevina Španija, ustreza potrebi po izravnavi stroškov opravljanja storitev splošnega gospodarskega pomena, utemeljeni z razlogi zanesljivosti oskrbe, čeprav v Španiji ne obstajajo in ni verjetno, da bodo kratkoročno obstajali, in, drugič, zatrjuje očitno napako pri presoji, ker naj bi Komisija menila, da je ukrep, ki ga je prijavila Kraljevina Španija, združljiv z notranjim trgov na podlagi člena 106(2) PDEU in tretjo direktivo o električni energiji.

S tretjim tožbenim razlogom za razglasitev ničnosti tožeča stranka zatrjuje, da je državna pomoč, ki jo je odobrila Komisija, v nasprotju z materialnimi in časovnimi omejitvami, določenimi v Uredbi (ES) št. 1407/2002 ⁽²⁾ o državni pomoči za premogovništvo in v predlogu Uredbe Sveta o državnih pomočeh za lažje zaprtje nekonkurenčnih premogovnikov.

S četrtem tožbenim razlogom za razglasitev ničnosti tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila načelo dobrega upravljanja, ki jo zavezuje k natančni, pozorni in nepristranski preučitvi vseh upoštevanih dejstev zadeve, s tem da ni štela za pomembno zbrati vseh potrebnih mnenj, da bi bila popolno obveščena o vseh podatkih zadeve pred sprejetjem sklepa, ampak je raje potrdila prijavljeni ukrep v prvi fazi.

S petim tožbenim razlogom, ki se je sestavljen iz treh delov, tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija kršila načelo sodne prakse, ki preperečuje Komisiji razglasiti za združljivo z notranjim trgov državno pomoč, ki krši druge določbe Pogodbe, zlasti ker ne upošteva, da ukrep krši pravila, ki priznavajo

načelo prostega pretoka blaga, cilje, ki jim sledijo direktive o notranjem trgu z električno energijo in trajnostne cilje Evropske unije.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1407/2002 z dne 23. julija 2002 o državni pomoči za premogovništvo (UL L 205, str. 1).

Tožba, vložena 14. oktobra 2010 – Endesa in Endesa Generación proti Komisiji

(Zadeva T-490/10)

(2010/C 328/81)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeči stranki: Endesa, SA (Madrid, Španija), Endesa Generación, SA (Sevilla, Španija) (zastopnik: M. Merola, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožečih strank

- Tožba naj se razglasi za dopustno;
- tožba naj se razglasi za utemeljeno, Sklep pa naj se v celoti razglasi za ničen ter
- toženi stranki naj se naloži plačilo vseh stroškov v zvezi s tožbo.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Sklep, ki se izpodbija v tem postopku je isti kot v zadevah Gas Natural Fenosa SDG proti Komisiji, T-484/10, in Iberdrola proti Komisiji, T-486/10.

V utemeljitev tožbe tožeči stranki navajata tri razloge:

1. Prvi tožbeni razlog je, da je Komisija storila očitno napako, s tem da je menila, da prijavljeni ukrep spada na področje uporabe Direktive 2003/54/CE ⁽¹⁾. V zvezi s tem tožbenim razlogom tožeči stranki zatrjujeta:

- Komisija je storila očitno napako s tem, da je razlagala, da člen 11(4) Direktive 2003/54/ES ne zahteva, da nacionalni organi navedejo in dokažejo obstoj razlogov za zanesljivost oskrbe, da bi sprejeli ukrepe, ki niso v skladu s pravili usklajevanja iz Direktive. Taka razlaga je v nasprotju z obveznostjo ozke razlage izjem.
 - Komisijina razlaga člena 11(4) Direktive 2003/54/ES naj bi pomenila, da se državam članicam dovoli nedoločena uporaba pravila, ki se ga v skladu s členom 114 Pogodbe lahko uporablja samo prehodno. Razlaga Komisije je tako nezdržljiva s pravno podlago Direktive 2003/54/ES.
 - Komisija je storila očitno napako s tem, da je izračunala 15 % prag iz Direktive 2003/54/ES tako, da nima več polnega učinka, kot je namen zakonodajalca Unije.
 - Komisija je storila očitno napako, ker ne obstajajo težave z zanesljivostjo oskrbe v Španiji, ki bi utemeljevale sprejetje prijavljenega ukrepa.
 - Prijavljeni ukrep ne spoštuje pogojev iz člena 3(2) Direktive 2003/54/ES, ki določa, da morajo biti obveznosti javnih storitev jasno določene, pregledne, nediskriminatorne in preverljive ter morajo elektroenergetskim podjetjem v Uniji zagotavljati dostop do nacionalnih odjemalcev pod enakimi pogoji.
2. Drugi tožbeni razlog je, da je Komisija storila očitno napako s tem, da je menila, da se člen 106(2) Pogodbe uporablja za prijavljeni ukrep. Na podlagi tega tožbenega razloga tožeči stranki zatrjujeta:
- Komisija je storila očitno napako, ker je menila, da je zaradi določbe v členu 11(4) Direktive 2003/54/ES nepotrebno preveriti, ali so v obravnavanem primeru izpolnjeni pogoji, ki so nujni za določitev obveznosti javnih storitev.
 - Komisija je storila očitno napako, ker ni pravilno presodila sorazmernosti prijavljenega ukrepa in je preučitev omejila le na ugotovitev, da ni presežne izravnave.
 - Komisija pri uporabi člena 106(2) Pogodbe ni preučila kršitve, ki jo prijavljeni ukrep pomeni za lastninsko pravico iz Listine EU o temeljnih pravicah.

3. Tretji tožbeni razlog temelji na kršitvi, povezani z nekaterimi postopkovnimi vidiki. V zvezi s tem tožeči stranki navajata:

- Komisija je kršila člen 108 Pogodbe in člen 4(4) Uredbe št. 659/1999 ⁽²⁾ ker ni začela formalne preiskave, kljub temu da so obstajali objektivni in usklajeni indici, ki so kazali na to, da so obstajale resne težave pri presoji združljivosti prijavljenega ukrepa.
- Komisija je zlorabila svoja pooblastila ker je fazo predobjave uporabila z namenom izogniti se uvedbi formalnega postopka preiskave.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 96/92/ES (UL L 176, str. 37).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

Tožba, vložena 7. oktobra 2010 – Melli Bank proti Svetu

(Zadeva T-492/10)

(2010/C 328/82)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Melli Bank plc (London, Združeno kraljestvo) (zastopniki: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC in R. Blakeley, barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti točke 5, oddelka B, priloge II k Sklepu Sveta 2010/413/SZVP ⁽¹⁾ v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- razglasitev ničnosti točke 3, oddelka B, priloge k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 668/2010 ⁽²⁾ v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- člen 7(2)(d) Uredbe Sveta (ES) št. 423/2007 ⁽³⁾ naj se razglasi za neuporabljivega za tožečo stranko; in

- Svetu naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tej zadevi predlaga razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 668/2010 in Sklepa Sveta 2010/413/SZVP v delu, v katerem je tožeča stranka uvrščena na seznam fizičnih in pravnih oseb, subjektov in organov, katerih sredstva in gospodarski viri se zamrznejo v skladu s temi predpisi. Tožeča stranka se poleg tega v skladu s členom 277 PDEU sklicuje na to, da je člen 7(2)(d) Uredbe št. 423/2007 neuporabljiv.

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja naslednje tožbene razloge.

Prvič, tožeča stranka trdi, da sta bila izpodbijana Uredba in Sklep sprejeta ob kršenju njenih pravic do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva, ker na podlagi razlogov, ki jih je navedel Svet, ni mogla razumeti na kakšni podlagi je bila uvrščena na seznam in na kateri je bilo posledično zamrznjeno njeno premoženje. Tožeča stranka nadalje trdi, da je Svet poleg tega ni seznanil z dokazi in/ali dokumenti iz spisa, na katere se je skliceval, tako da glede svoje uvrstitve na seznam ni mogla sprejeti stališča.

Drugič vsebinska merila za njeno uvrstitev na seznam niso bila izpolnjena in/ali Svet je storil očitno napako pri presoji ali so ta merila izpolnjena. Tožeča stranka namreč ni „v lasti ali pod nadzorom“ subjekta, ki je dejaven, neposredno povezan oziroma podpira domnevne dejavnosti Irana, ki so nevarne za vidika širjenja jedrskega orožja ali pri razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja v smislu, ki je bil dan izrazu „v lasti ali pod nadzorom“ v sodbi *Melli Bank proti Svetu*, T-246/08 ⁽⁴⁾.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da sta člen 7(2)(d) Uredbe št. 423/2007 in/ali člen 20(1)(b) Sklepa Sveta 2010/413/SZVP protipravna, kolikor sta kogentna predpisa in zavezujeta Svet, da uvrsti na seznam vsako hčerinsko družbo matične družbe, ki je uvrščena na seznam.

Četrtič, tožeča stranka navaja, da niso izpolnjeni materialni pogoji za uvrstitev na seznam njihove matične družbe in s tem tudi ne za uvrstitev na seznam, in/ali Svet naj bi storil očitno napako pri presoji, ko je preizkusil ali so ti pogoji izpolnjeni. Tožeča stranka navaja, da v kolikor je njihova matična družba uspešna pri izpodbijanju Uredbe Sveta (ES) št. 1100/2009 ⁽⁵⁾ (zadeva T-35/10) ⁽⁶⁾ in Direktive Sveta 2008/475/ES ⁽⁷⁾ (zadeva T-390/08 ⁽⁸⁾), je treba za nične razglasiti Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 668/2010 in Sklep Sveta 2010/413/SZVP v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko.

Petič, tožeča stranka trdi, da uvrstitev na seznam in zamrznitev vseh sredstev po svetu ni v razumni zvezi s ciljem, ki mu sledi Svet, in da kršita njeno lastninsko pravico. Nadalje trdi, da so naloženi omejevalni ukrepi nesorazmerni, ker ji bistveno škodijo in niso omejevalni ukrepi, ki najmanj odločilno vplivajo in bi jih bilo mogoče uporabiti.

- ⁽¹⁾ Sklep Sveta z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39).
- ⁽²⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 668/2010 z dne 26. julija 2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 23/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 195, str. 25).
- ⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 423/2007 z dne 19. aprila 2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 103, str. 1).
- ⁽⁴⁾ Združeni zadevi T-246/08 in T-332/08, *Melli Bank proti Svetu*, ZOdl., str. II-2629, zoper katero je bila vložena tožba (zadeva C-380/09 P, *Melli Bank proti Svetu*, UL 2009, C 282, str. 30).
- ⁽⁵⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1100/2009 z dne 17. novembra 2009 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Sklepa 2008/475/ES (UL L 303, str. 31).
- ⁽⁶⁾ Zadeva T-35/10, *Bank Melli Iran proti Svetu*, UL C 100, str. 47.
- ⁽⁷⁾ 2008/475/ES: Sklep Sveta z dne 23. junija 2008 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 163, str. 29).
- ⁽⁸⁾ Združena zadeva T-390/08, *Bank Melli Iran proti Svetu*, ZOdl., str. II-3967, zoper katero je bila vložena tožba (zadeva C-548/09 P, *Bank Melli Iran proti Svetu*, UL C 80, str. 10).

Tožba, vložena 7. oktobra 2010 – Persia International Bank proti Svetu

(Zadeva T-493/10)

(2010/C 328/83)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Persia International Bank plc (London, Združeno kraljestvo) (zastopniki: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC in R. Blakeley, barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti točke 2, oddelka B, priloge k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 668/2010 ⁽¹⁾ v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;

- razglasitev ničnosti točke 4, oddelka B, priloge k Sklepu Sveta 2010/413/SZVP ⁽²⁾ v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- člen 7(2)(d) Uredbe Sveta (ES) št. 423/2007 ⁽³⁾ naj se razglasi za neuporabljivega za tožečo stranko; in
- Svetu naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tej zadevi predlaga razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta št. 668/2010 in Sklepa Sveta 2010/413/SZVP v delu, v katerem je tožeča stranka vključena v seznam fizičnih in pravnih oseb, subjektov in organov, katerih sredstva in gospodarski viri se zamrznejo v skladu s temi predpisi. Tožeča stranka se poleg tega v skladu s členom 277 PDEU sklicuje na to, da je člen 7(2)(d) Uredbe št. 423/2007 neuporabljiv.

Tožbeni razlogi, ki jih uveljavlja tožeča stranka, ter bistvene trditve so enaki ali podobni tistim iz zadeve Melli Bank proti Svetu, T-492/10.

-
- ⁽¹⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 668/2010 z dne 26. julija 2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 195, str. 25).
 - ⁽²⁾ 2010/413/SZVP: Sklep Sveta z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39).
 - ⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 423/2007 z dne 19. aprila 2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 103, str. 1).

Tožba, vložena 7. oktobra 2010 – Bank Saderat Iran proti Svetu

(Zadeva T-494/10)

(2010/C 328/84)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Bank Saderat Iran (Teheran, Iran) (zastopniki: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC in R. Blakeley, barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti točke 5, oddelka B, priloge k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 668/2010 ⁽¹⁾ v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;

- razglasitev ničnosti točke 7, oddelka B, priloge II k Sklepu Sveta 2010/413/SZVP ⁽²⁾ v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- Svetu naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tej zadevi predlaga razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta št. 668/2010 in Sklepa Sveta 2010/413/SZVP v delu, v katerem je tožeča stranka vključena v seznam fizičnih in pravnih oseb, subjektov in organov, katerih sredstva in gospodarski viri se zamrznejo v skladu s temi predpisi.

Trije tožbeni razlogi, ki jih uveljavlja tožeča stranka, so enaki ali podobni prvemu, drugemu in petemu tožbenemu razlogu kot v zadevi Melli Bank proti Svetu, T-492/10.

-
- ⁽¹⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 668/2010 z dne 26. julija 2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 195, str. 25).
 - ⁽²⁾ 2010/413/CFSP: Sklep Sveta z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39).

Tožba, vložena 7. oktobra 2010 – Bank Saderat proti Svetu

(Zadeva T-495/10)

(2010/C 328/85)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Bank Saderat plc (London, Združeno kraljestvo) (zastopniki: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC in R. Blakeley, barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti točke 5, oddelka B, priloge k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 668/2010 ⁽¹⁾ v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- razglasitev ničnosti točke 7, oddelka B, priloge II k Sklepu Sveta 2010/413/SZVP ⁽²⁾ v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- člen 7(2)(d) Uredbe Sveta (ES) št. 423/2007 ⁽³⁾ naj se razglasi za neuporabljivega za tožečo stranko; in
- Svetu naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tej zadevi predlaga razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta št. 668/2010 in Sklepa Sveta 2010/413/SZVP v delu, v katerem je tožeča stranka vključena v seznam fizičnih in pravnih oseb, subjektov in organov, katerih sredstva in gospodarski viri se zamrznejo v skladu s temi predpisi.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve, ki jih uveljavlja tožeča stranka, so enaki ali podobni tistim v zadevi *Melli Bank* proti Svetu, T-492/10.

- (¹) Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 668/2010 z dne 26. julija 2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 195, str. 25).
- (²) 2010/413/CFSP: Sklep Sveta z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39).
- (³) Uredba Sveta (ES) št. 423/2007 z dne 19. aprila 2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 103, str. 1).

Tožba, vložena 7. oktobra 2010 – Bank Mellat proti Svetu**(Zadeva T-496/10)**

(2010/C 328/86)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Bank Mellat (Teheran, Iran) (zastopniki: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC in R. Blakeley, barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti točke 2, oddelka B, priloge k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 668/2010 (¹) v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- razglasitev ničnosti točke 4, oddelka B, priloge II k Sklepu Sveta 2010/413/SZVP (²) v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- Svetu naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tej zadevi predlaga razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta št. 668/2010 in Sklepa Sveta

2010/413/SZVP v delu, v katerem je tožeča stranka vključena v seznam fizičnih in pravnih oseb, subjektov in organov, katerih sredstva in gospodarski viri se zamrznejo v skladu s temi predpisi.

Trije tožbeni razlogi, ki jih uveljavlja tožeča stranka, so enaki ali podobni prvemu, drugemu in petemu tožbenemu razlogu kot v zadevi *Melli Bank* proti Svetu, T-492/10.

- (¹) Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 668/2010 z dne 26. julija 2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 195, str. 25).
- (²) 2010/413/CFSP: Sklep Sveta z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39).

Tožba, vložena 7. oktobra 2010 – Divandari proti Svetu**(Zadeva T-497/10)**

(2010/C 328/87)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Ali Divandari (Teheran, Iran) (zastopniki: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Wyatt, QC, in R. Blakeley, barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti točke 1, oddelka A, priloge k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 668/2010 (¹) v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- razglasitev ničnosti točke 2, oddelka A, priloge II k Sklepu Sveta 2010/413/SZVP (²) v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- Svetu naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tej zadevi predlaga razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta št. 668/2010 in Sklepa Sveta 2010/413/SZVP v delu, v katerem je tožeča stranka vključena v seznam fizičnih in pravnih oseb, subjektov in organov, katerih sredstva in gospodarski viri se zamrznejo v skladu s temi predpisi.

Štiri tožbeni razlogi, ki jih uveljavlja tožeča stranka, so enaki ali podobni prvemu, drugemu in petemu tožbenemu razlogu kot v zadevi Melli Bank proti Svetu, T-492/10.

- _____
- (¹) Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 668/2010 z dne 26. julija 2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu, UL L 195, str. 25.
- (²) Sklep Sveta z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP, UL L 195, str. 39.

Sklep Splošnega sodišča z dne 7. oktobra 2010 – Sepracor proti UUNT– Laboratorios Ern (LEVENIA)

(Zadeva T-280/07) (¹)

(2010/C 328/88)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik drugega senata je odredil izbris zadeve.

(¹) UL C 235, 6.10.2007.

Sklep Splošnega sodišča z dne 5. oktobra 2010 – Ryanair proti Komisiji

(Zadeva T-441/07) (¹)

(2010/C 328/89)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik petega senata je odredil izbris zadeve.

(¹) UL C 37, 9.2.2008.

Sklep Splošnega sodišča z dne 7. oktobra 2010 – Söns proti UUNT – Settimio (GREAT CHINA WALL)

(Zadeva T-140/10) (¹)

(2010/C 328/90)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik petega senata je odredil izbris zadeve.

(¹) UL C 148, 5.6.2010.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 30. septembra 2010 – Vivier proti Komisiji

(Zadeva F-29/05) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Začasni uslužbenci — Razvrstitev v naziv — Nazivi, določeni v razpisu — Sprememba pravil za razvrstitev uslužbencev — Prehodne določbe — Člen 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom — Uporaba po analogiji)

(2010/C 328/91)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Jean-François Vivier (Petten, Nizozemska) (zastopniki: sprva S. Orlandi, A. Coolen in É. Marchal, odvetniki, nato S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis in É. Marchal, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva H. Krämer in K. Herrmann, zastopnika, nato J. Currall, zastopnik)

Predmet

Razglasitev ničnosti odločbe Komisije o razvrstitvi tožeče stranke v naziv A*6 ob njeni zaposlitvi kot začasni uslužbenec

Izrek

1. Odločba Evropske komisije o razvrstitvi, kot je priložena k dodatku z dne 21. julija 2004 k pogodbi začasnega uslužbenca, ki jo je J.-F. Vivier podpisal 10. junija 2004, se razglasi za nično.
2. Evropski komisiji se naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov J.-F. Viviera.

⁽¹⁾ UL C 193, 6.8.2005, str. 31 (zadeva je bila najprej vpisana pri Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti pod številko T-196/05 in s sklepom z dne 15. decembra 2005 prenesena na Sodišče za uslužbence Evropske unije).

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 30. septembra 2010 – Gudrun Schulze proti Evropski komisiji

(Zadeva F-36/05) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Imenovanje — Kandidati, vpisani na čakalni seznam pred začetkom veljavnosti novih kadrovskih predpisov — Prehodna pravila za razvrstitev v naziv ob sprejemu v službo — Razvrstitev v plačilni razred — Člen 32 Kadrovskih predpisov — Členi 2, 5 in 12 Priloge XIII h Kadrovskim predpisom — Diskriminacija na podlagi starosti — Enako plačilo za enakovredno delo — Načelo dobrega upravljanja — Dolžnost skrbnega ravnanja)

(2010/C 328/92)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Gudrun Schulze (Bruselj, Belgija) (zastopniki: sprva S. Rodrigues in A. Jaume, odvetnika, nato S. Rodrigues in C. Bernard-Glanz, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in H. Krämer, zastopnika)

Intervenient v podporo toženi stranki: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Arpio Santacruz in I. Šulce, zastopnika)

Predmet

Prvič, razglasitev ničnosti odločbe Komisije o razvrstitvi tožeče stranke, vpisane na čakalni seznam pred začetkom veljavnosti novih kadrovskih predpisov, v skladu z manj ugodnimi določbami teh kadrovskih predpisov (člen 12 Priloge XIII k Uredbi (ES, Euratom) št. 723/2004 o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike) in drugič, odškodninski zahtevek

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 193, 6.8.2005, str. 36 (zadeva je bila najprej vpisana pri Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti pod številko T-207/05 in s sklepom z dne 15. decembra 2005 prenesena na Sodišče za uslužbence Evropske unije).

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 30. septembra 2010 – Jacobs proti Komisiji

(Zadeva F-41/05) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Imenovanje — Kandidati, vpisani na čakalni seznam pred začetkom veljavnosti novih kadrovskih predpisov — Prehodna pravila za razvrstitev v naziv ob sprejemu v službo — Razvrstitev v naziv v skladu z manj ugodnimi novimi pravili — Člen 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom)

(2010/C 328/93)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožča stranka: Kurt Jacobs (Brugge, Belgija) (zastopnik: L. Vogel, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: H. Krämer in K. Herrmann, zastopnika)

Predmet

Prvič, razglasitev ničnosti odločbe Komisije o razvrstitvi tožeče stranke, vpisane na čakalni seznam pred začetkom veljavnosti novih kadrovskih predpisov, v skladu z manj ugodnimi določbami teh kadrovskih predpisov (člen 12 Priloge XIII k Uredbi (ES, Euratom) št. 723/2004 o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike) in drugič, odškodninski zahtevek.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 205, 20.8.2005, str. 26 (zadeva je bila najprej vpisana pri Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti pod številko T-220/05 in s sklepom z dne 15. decembra 2005 prenesena na Sodišče za uslužbence Evropske unije).

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 30. septembra 2010 – Torijano Montero proti Svetu

(Zadeva F-76/05) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Imenovanje — Kandidati, vpisani na čakalni seznam natečaja, ki je bil objavljen pred začetkom veljavnosti novih kadrovskih predpisov — Razvrstitev v naziv v skladu z manj ugodnimi novimi pravili — Člen 5 Kadrovskih predpisov — Člen 12 Priloge XIII h Kadrovskim predpisom — Načelo enakosti — Načelo zaupanja v pravo — Dolžnost skrbnega ravnanja — Sorazmernost)

(2010/C 328/94)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožča stranka: Javier Torijano Montero (Bruselj, Belgija) (zastopniki: sprva S. Rodrigues in A. Jaime, odvetnika, nato S. Rodrigues in C. Bernard-Glanz, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Arpio Santacruz in I. Sulce, zastopnika)

Predmet

Razglasitev ničnosti odločbe Sveta o razvrstitvi tožeče stranke, vpisane na čakalni seznam pred začetkom veljavnosti novih kadrovskih predpisov, v skladu s manj ugodnimi določbami teh kadrovskih predpisov (člen 12 Priloge XIII k Uredbi (ES, Euratom) št. 723/2004 o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike)

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 281, 12.11.2005, str. 23 (zadeva je bila najprej vpisana pri Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti pod številko T-302/05 in s sklepom z dne 15. decembra 2005 prenesena na Sodišče za uslužbence Evropske unije).

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 30. septembra 2010 – Toth proti Komisiji

(Zadeva F-107/05) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Začasni uslužbenec — Razvrstitev v naziv — Nazivi, določeni v razpisu — Sprememba pravil za razvrstitev začasnih uslužbencev po objavi razpisa — Razvrstitev v naziv v skladu z manj ugodnimi novimi pravili — Prehodne določbe — Uporaba po analogiji — Člen 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom — Sorazmernost — Načelo dobrega upravljanja)

(2010/C 328/95)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožča stranka: Gergely Toth (Besozzo, Italija) (zastopniki: sprva S. Rodrigues in Y. Minatchy, odvetnika, nato S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz in R. Albelice, odvetniki, na koncu S. Rodrigues in C. Bernard-Glanz, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in H. Krämer, zastopnika)

Intervenient v podporo toženi stranki: Svet Evropske unije (zastopniki: M. Arpio Santacruz in I. Šulce, zastopnika, nato K. Zieleškievicz in M. Bauer, zastopnika)

Predmet

Prvič, razglasitev ničnosti odločbe Komisije o razvrstitvi tožeče stranke v naziv A*6 ob njeni zaposlitvi kot začasni uslužbenec in, drugič, odškodninski zahtevek.

Izrek

1. Odločba Evropske komisije o razvrstitvi G. Totha v naziv A*6, drugi plačilni razred, iz člena 3 pogodbe začasnega uslužbenca, podpisane 17. januarja 2005, se razglasi za nično.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Evropski komisiji se naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov tožeče stranke.
4. Svet Evropske unije, intervenient, nosi lastne stroške.

⁽¹⁾ UL C 22, 28.1.2006, str. 15 (zadeva je bila najprej vpisana pri Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti pod številko T-401/05 in s sklepom z dne 15. decembra 2005 prenesena na Sodišče za uslužbence Evropske unije).

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 30. septembra 2010 – de Luca proti Komisiji

(Zadeva F-20/06) ⁽¹⁾

(Javni uslužbeni — Uradniki — Imenovanje — Uradniki, ki napredujejo v višjo funkcionalno skupino na podlagi splošnega natečaja — Kandidat, vpisan na čakalni seznam pred začetkom veljavnosti novih kadrovskih predpisov — Prehodna pravila za razvrstitev v naziv ob sprejemu v službo — Razvrstitev v naziv v skladu z manj ugodnimi novimi pravili — Člen 5(2) in člen 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom)

(2010/C 328/96)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Patricia de Luca (Bruselj, Belgija) (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis in É. Marchal, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in H. Krämer, zastopnika)

Intervenient v podporo toženi stranki: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Arpio Santacruz in M. Simm, zastopnika)

Predmet

Razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 23. februarja 2005 o imenovanju tožeče stranke, uradnice, ki je že razvrščena v naziv A*10 in je uspešno opravila natečaj za naziva A5/A4, na delovno mesto administratorja Generalnega direktorata za pravosodje, svobodo in varnost, ker spreminja njeno razvrstitev iz naziva A*10 v naziv A*9.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 108, 6.5.2006, str. 31.

Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 30. septembra 2010 – Lebedef in Jones proti Komisiji

(Zadeva F-29/09) ⁽¹⁾

(Javna uslužbeni — Uradniki — Plače — Člen 64 Kadrovskih predpisov — Člena 3(5), prvi pododstavek, in 9 priloge XI h Kadrovskih predpisom — Korekcijski koeficient — Enako obravnavanje)

(2010/C 328/97)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeci stranki: Georgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) in Trevor Jones (Ernzen, Luksemburg) (zastopnika: F. Frabetti in J.-Y. Vergnaud, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in D. Martin, zastopnika)

Intervenient v podporo tožene stranke: Svet Evropske unije (zastopnika: K. Zieleškievicz in M. Bauer, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe, s katero je bila zavrnjena izenačitev kupne moči plač v Luxembourggu z ravnjo kupne moči plač v Bruslju in, podredno, predlog za razglasitev ničnosti plačilnih list tožečih strank, izdanih od 15. junija 2008.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. G. Lebedef in T. Jones skupaj nosita stroške, z izjemo stroškov Sveta Evropske unije.
3. Svet Evropske unije, intervenient, nosi svoje stroške.

(¹) UL C 129, 6.6.2009, str. 21.

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 14. oktobra 2010 – W proti Komisiji

(Zadeva F-86/09) (¹)

(Javni uslužbenci — Pogodbeni uslužbenci — Plačilo — Družinski dodatki — Istospolni par — Gospodinjski dodatek — Pogoj za dodelitev — Pravna možnost za poroko — Pojem — Člen 1(2)(c)(iv) Priloge VII h Kadrovskim predpisom)

(2010/C 328/98)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: W (Bruselj, Belgija) (zastopnik: É. Boigelot, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in D. Martin, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe, da se tožniku ne dodeli gospodinjskega dodatka ker tožnik in njegov partner v Belgiji nimata pravne možnosti za poroko.

Izrek

1. Odločbi Komisije z dne 5. marca 2009 in 17. julija 2009, s katerima je bila tožeči stranki zavrnjena dodelitev gospodinjskega dodatka iz člena 1(2)(c)(iv) Priloge VII h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije, se razglasita za nični.
2. Evropska komisija nosi vse stroške.

(¹) UL C 11, 16.01.2010, str. 40.

Tožba, vložena 28. septembra 2010 – Bovagnet proti Komisiji

(Zadeva F-89/10)

(2010/C 328/99)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: François-Carlos Bovagnet (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnik: M. Korving, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe tožene stranke o nepovrnitvi celotnih stroškov šolanja otrok tožeče stranke.

Predlog tožeče stranke

— Pritožbi tožeče stranke naj se ugodi, PMO pa naj ji v celoti povrne vse sporne račune za šolsko leto 2009/2010 v znesku 2 580 EUR.

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 4. oktobra 2010 – Blessemaille proti Parlamentu

(Zadeva F-93/10)

(2010/C 328/100)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Philippe Blessemaille (Remich, Luksemburg) (zastopnika: E. Boigelot in S. Woog, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe tožene stranke o neuvrstitvi tožeče stranke med uradnike, ki v napredovalnem obdobju 2009 napredujejo v naziv AST 8, in odškodninski zahtevek za nastalo nepremoženjsko škodo.

Predlogi tožeče stranke

— Odločba Parlamenta, objavljena 2. decembra 2009, o neuvrstitvi tožeče stranke med uradnike, ki v napredovalnem obdobju 2009 napredujejo iz naziva AST 7 v naziv AST 8, naj se razglasi za nično;

— na podlagi te razglasitve ničnosti naj se opravi nova primerjalna ocena uspešnosti tožeče stranke in drugih kandidatov za napredovalni obdobji 2008 in 2009 in naj se odredi napredovanje tožeče stranke v naziv AST 8 z retroaktivnim učinkom od 1. januarja 2008 ter plačilo obresti za neplačani del osebnih prejemkov po obrestni meri, ki jo je Evropska centralna banka določila za glavne transakcije refinanciranja, povišani za dve točki, za obdobje od 1. januarja 2008, vendar naj to ne vpliva na položaj drugih uradnikov, ki so napredovali;

- Parlamentu naj se naloži, da tožeči stranki plača 3 500 EUR odškodnine za nepremoženjsko škodo, ki ji je nastala, ker ni napredovala 1. januarja 2008, s pridržkom možnosti povziranja tega zneska v teku postopka;
- podredno, če bi Sodišče za uslužbenca presodilo, da učinki napredovanja v naziv AST 8 ne morejo nastopiti pred 1. januarjem 2009, naj se Parlamentu naloži plačilo dodatne odškodnine za nastalo premoženjsko škodo, ki ustreza razliki med plačo, ki jo je tožeča stranka dejansko prejela v letu 2008, in plačo, ki bi jo morala prejeti v letu 2008 na podlagi napredovanja s 1. januarjem 2008, in pri izračunu katere se upošteva bodisi obdobje med 1. januarjem in 31. decembrom 2008 bodisi obdobje med 1. januarjem in 31. avgustom 2008, glede na dan, od katerega dalje se priznajo učinki spornega napredovanja (1. januar 2009 ali 1. september 2008).
- Parlamentu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 8. oktobra 2010 – Eberhard Böhmcke proti EIB

(Zadeva F-95/10)

(2010/C 328/101)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Eberhard Böhmcke (Athus, Belgija) (zastopnik: D. Lagasse, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe, ki jo je sprejel direktor kadrovske službe tožene stranke, s katero je potrdil, da se je tožnikov mandat predstavnika zaposlenih iztekel, ter zahteva za izplačilo odškodnine.

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti odločbe direktorja kadrovske službe EIB, ki je bila tožeči stranki vročena z dopisom z dne 22. septembra 2010, ki ga je prejel 24. septembra 2010.
- EIB naj se naloži, naj tožeči stranki izplača znesek 25 000 EUR kot odškodnino za nematerialno škodo, ki je bila tožeči stranki povzročena z navedeno odločbo.
- EIB naj se naloži plačilo stroškov.

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

